

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

११५२

No. क

Title वामकेश्वर तन्त्रम्

Author _____

Extent ६३ पत्र Age _____

Subject तन्त्र

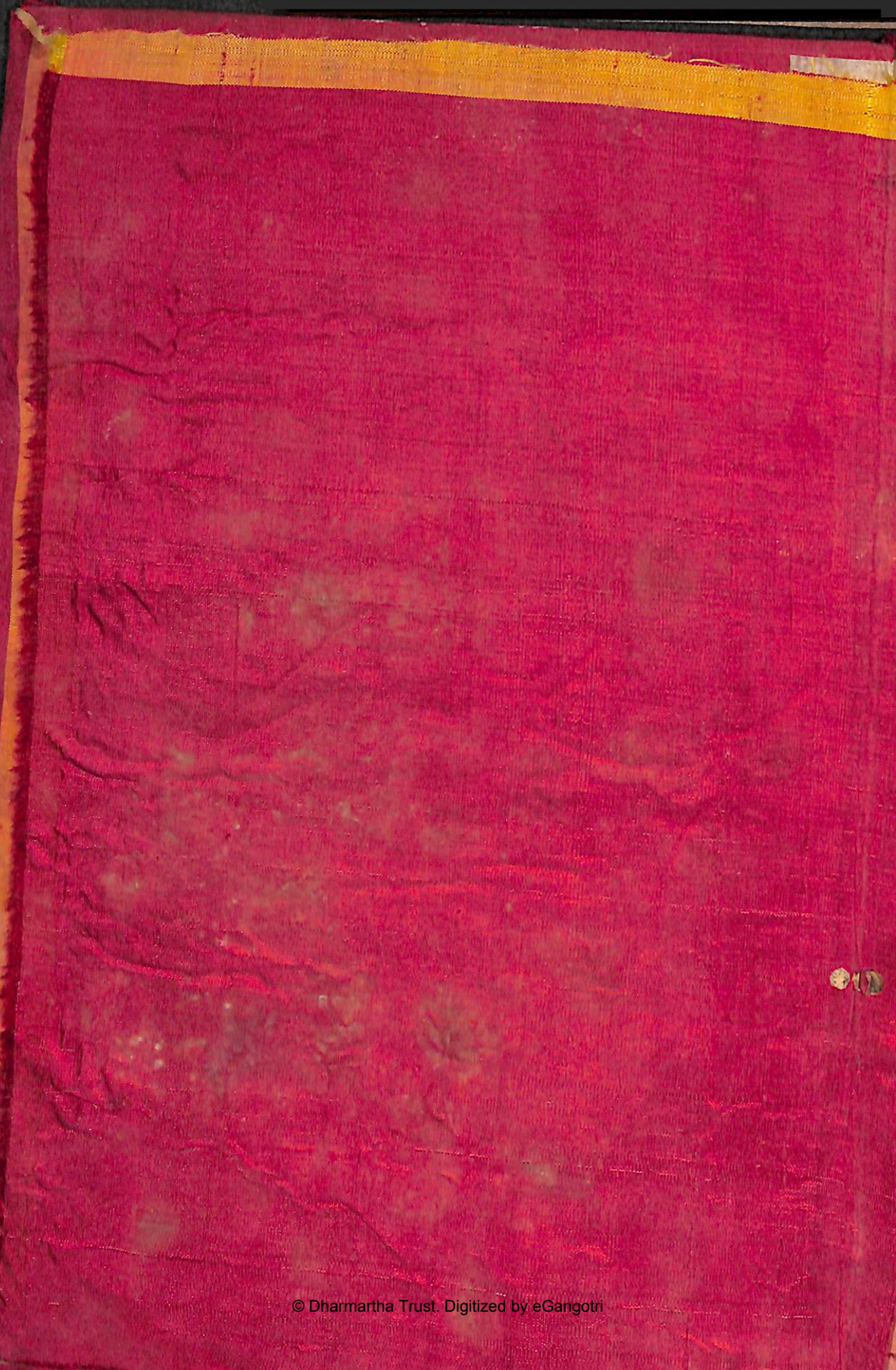

वासकेश्वरतंत्र

नं० ११५२

३३

नं० ११५२ - क

साधकोपर तत्त्व

धर्म प्रकाश

काली जय दुर्गा

तत्त्व

5618

63

वासकेष्टरतेत्र

वा.
ने.
८

ॐ श्रीगणेशायनमः श्रीगुरुवेनमः ॐ स्वस्वा
मिभावपरिज्जंभणसारचक्रचक्रेश्वरीमयत
यानवभास्वरूपा आभासयन्मनुदेविप्ररा
स्तसर्वसर्वात्मकत्वकलनेननिजातराणाम्
जयंतिपरमा नवितानामृतनिर्भराः पूर्वे
श्रीदीपिकाचार्यप्रश्रवाग्रवोमम परकृत
ऊकल्पनामयतिमिरांध्यापोहयमनाक्र
श्रीवामकेश्वरमतप्रद्योतयितंममोद्यमोद्यायम् ॥
रहखलुकश्चनपरात्रुजिह्वा तापरतयावतिता
रयिषितरहस्येतस्मात्सगभीकारेणभक्तिता
रतम्प्राप्त्योनः पुन्येनसमुचितनमस्कार्यनमा
स्कारं करोति तंत्रावतारकः ॥ ॐ गणेशग्रह
नतत्रयोमिनीराशिद्रुपिणी देवीमंत्रमयीनौ
मिमातृकापीठद्रुपिणी ॥ इह न विद्यामातृका
परेति पशुभिरज्ञातस्वरूपां भगवन्तीमातृका
मन्यत्रयासाशक्तिर्जगद्धातृकथितासमवा
यिनीत्यादिनोक्तामिहापि विप्ररापरमाशक्ति
रायाजातादितः स्थूलसूक्ष्मविभागेन त्रेतो।
कोत्पत्तिमातृकेत्यादिनावक्ष्यमा स्वरूपां गुरु
भिरपि । चितिः प्रत्यवमशीत्मापरावाक्स्वरसो
दिता स्वतंत्रमेतन्मुखंतदैश्वर्यपरमात्मानः सा
स्फुरन्नामहासत्तादेशकाताविशेषिणी मेधासा

विप्ररा
मिमातृका
पीठः

त्रिये

रतयाप्रोक्ताहृदयं परमेश्विनश्चादिनानि हृषि
 नो पराहं परमर्षी सारो परं परमेश्वरी वाचवा
 चकात्मनो विषयजननी स्वाते आत्मिका शक्ति
 मेकाकीनरमात्महमिति वचनादास्यास्पदेक
 रूपेण वप्रवाचे त्वहेस्वरः महेश्वरत्वं संवित्वं
 तदत्यद्बुद्धादिवदित्यायुक्तयुक्ता च वहिरुल्लि
 लसयिषयो त्विषंती श्रीमन्नरवाहनदत्तसूत्रि
 ता कचटनययशगणेशग्रहाधीशानक्षत्रा
 श्रीसुरीयोगिनी वाच्यगर्भत्यादिभंग्यागणा
 अष्टौ वर्गा अर्कारजीववृथशुक्रशनेश्वराद्याः
 वर्गाक्रमेण कथिता ग्रहषट्कयुक्ताः इन्दोर्मु
 खस्य च सितासितपद्मयोगज्ञादोपतापजन
 को कथितौ यशो नित्यायुक्ता तदीशग्रहाद्वा
 दशमेऽलभगणस्तत्रार्थे सिद्धतोरविर्नाथाः क
 र्कटतः प्रतिलोमांश्च शीतथार्थे पितृदानादित्यु
 क्तेः पारंपर्येण साक्षाच्च तदधिष्ठानं तत्तत्राणि
 योगिन्यस्तत्तद्बुद्धादियोगभाक्तात्मनि पदाद्या
 त्तिथयश्चावृत्त्या तदवलंबनेर्नेदीयमात्राह्या
 या अपि राशयो मेघाद्याश्च तद्विणी कालः ॥
 सूर्यादिसंचार इति महाग्रहदितलक्षणकाला
 रूपतया प्रसूयंतीमित्यर्थः तकेवलमेव याव
 देश रूपतया प्रसूयंतीत्याह पीठद्विणीमि

वा.
ने.
२

सूतः

ति पीठशब्देन पीठस्तमात्काप्रोक्ता इति सकल
जगदाधारमात्रवाचित्वेऽप्यत्र तदविनाभावित्वा
देशाश्रयित्वेनेति देशरूपतया व्यवभासमा
नामित्यर्थः अयमत्राशयः परेव हि संवित्स्वातेऽत्रा
त्ययमेव विश्वमवविभासयिषुः सृष्टिर्वैचित्र्यतो
देशक्रममाभासयत्यसौ क्रियावैचित्र्यनिर्भासा
कालक्रममपीष्टर इति दिशा सृष्टिर्वैचित्र्यावभा
सनेन परस्त्वन्तया कलातत्त्वभुवनात्मना प्रसू
रंती देशाधानमवभासयति क्रियावैचित्र्यनिर्भा
सनेनापि वर्णमंत्रपदात्मना कालाधानमपीति
षड्विधाधमयति रिवलविश्वरूपतया प्रस्फुरती
ति यदाहुः तत्र क्रियाभासने यत्सोधा कालाख्य उ
च्यते वर्णमंत्रपदाभिष्यमत्रास्त्यधत्रये स्फुटं य
स्तस्यैव भासांशः स देशाधानि गच्छते कलातत्त्व
पुराभिष्यमेतर्भूतमिह त्रयं त्रिकाधाय त्रप्रत्येकं ।
स्थूलं सूक्ष्मं परं वयः यतोऽस्ति तेन सर्गो यमधाष
ड्विध उच्यते इति । एतदपि ह्येतत्त्वेनापीयमेवाव
भासत इत्याह मंत्रमयीमिति मंत्रशब्देन चात्र समा
पिशिवादयः सकलांताः प्रमातव्य उपलक्ष्यं ते इति
निखिलरुद्रसौत्रादिमयतया व्याभासमाना मि
त्यर्थः तदेवं प्रमातृप्रमेयादिदोभमयत्वेऽप्यप्रच्यु
न प्राच्यस्वरूपे वेद्यमित्युक्तं देवीमिति एवमपि ।

परप्रमात्रेकस्वरूपस्वप्रकाशपरसंविदात्मनैव
द्योतमानो नौमि देहादिमितप्रमात्तागुणीभावे
नचित्प्रधानतया समाविशामीत्यर्थः इदं प्रकृतं।
स्यार्थस्याविश्रांततया मुपलक्ष्यस्यार्थस्याभिधान
मेव तावन्न्यायं तत्राप्यशङ्क्यार्थक एकत्वं नाव
लोपनीतमसंगतप्राये च तदितिकष्टात्कष्टम्
यद्गणेशशब्दात्वा नेगकारस्य तावत्तृतीयात्मा
कसंख्येयमात्राभिधायित्वे त्रित्वलक्षणसंख्याभि
धानाभावात्त्रयार्थप्रत्यायकत्वं तत्रापि सामि
पदेनैव गतार्थत्वाद्यर्थमेतदपादानं एकैव हि
अरलक्षणश्चावयवप्रतिपादो वर्तते स चैता
वतैव सिद्ध इति किं **प**पादेनेन यदागमः तत्रैक
मष्टकं मध्ये हि दशांते चतुर्दश चतुर्दशदशद्वंद्व
मष्टावेकं महेश्वरीति **अ**थ स्वामिपदेन मथ्यमात्र
मुच्यते वर्णपदेन तं **र**मिति चेन्नोभयथापि म
ध्याव्यतिरेकेणैवास्मार्थस्य स्वयं सिद्धिः नाप्यतप
तित्वेनैकतरदशागमस्तस्य दिव्यतित्ववदशा
त्तलक्षणसंख्याभिधायकत्वाभावात् मन्यवदशा
नामप्यलक्षणमेकः पतिः यदागमः तत्रिधा तेजसा
तस्मात्तनो दोशमजायतेति बुद्धीदियगणपति
तामनस इत्यपि भवतैवोक्तं गणपतितित्थिरपि संख्ये
यस्याभिधायकैव न तसंख्येया इति नास्या अपि च त

५.

मेतदु.

३
दंशारवाचकत्वमित्युक्तं प्राये गणयोरीशार्णः
तयेत्यनेनापि घोऽशरद्वयमुच्यते नचोत्रे तद्वि
वक्षितमेकस्यैव घोऽशरस्येष्टेः गणेशाशद्वय
केन व्यापारोणेव मर्त्यमभिदधत इति तावद्ध
वक्तव्यत्वादास्तां तत्रापि संख्येयमेवावगम
यति न संख्यामिति पुनरपि प्रकृतार्था नुपप
त्तिरेवेति न साक्षात्त्रिविलवकावयवप्रतिपा
दनं सिद्धोत् किंच गणेशाशष्टौ ग्रहाश्चाष्टौ न।
तत्रापि च समाविंशतिः कथं न वचककलाश्च
णिमालयि मामहि मे शिन्व वशित्वे प्रकामिताभु
क्तिः इष्ट्या मोक्षस्मरश्चे होक्ता सिद्धयस्तत्र स्याद्यु
क्तं दशसिद्धेर्षु द्वाश्च विद्याश्चाष्टौ वभिधातुमुत्स
हं ते इति स्वाभितया वर्णितयान्दोदितया ददित्य
तित्वेन गणपतितिथि रूपतया विधेशतया क्रम
क्रमतः गणयोरीशार्णतया लोकेशतया तथा
च न वचक्र्यो शशिगुणवत्सदशदशमनुवत्स
कृतिवत्सवागणेशापदं चककलासु गणेशा।
अकेषु च वाचकाग्रहानवत्स नक्षत्राणि नवस्वमि
सिद्धिषु मुद्रासु विद्यासु त्रिषु युक्तमिवेति लोकम
हत्तया संभाव्यमानानामेव मुच्यमानं सर्वेषां क
णिकटकमिव प्रतिभासत इति स्यात्ती पुलाक
स्यायेनेयदेवास्तां एवं गणेशादिगणनया विव

त्वारिशत्कोणत्वादिव्याख्यानमप्ययोस्मिष्टप्राय
 मेवेतिकिसनेनापि ग्रंथविस्तारकारिणा प्रकृता
 नुपयोगिता च पक्षीलोचितेन मर्मस्थानेषु पुनः
 प्रतिपादयेत्तत्मात्सर्यालोचने सर्वथा करिष्य
 त्वाप्यथा प्रहृतिरेव दुष्पती निश्चलमतिविस्तरे त्पु
 ए पंचसंसारैकनिमित्ताय संसारैकविरोधिने
 नमः संसाररूपाय निःसंसाराय शोभवे इति महा
 शुद्धदितट्टा पंचविधषड्विधा धर्मसंसारमादि
 त्वाभावात् पुनरपि विस्तरातिरोभावयतीत्युक्तिः
 घटकारित्वमस्याः प्रदर्शयितुमाह ॥ प्रणमामि
 महादेवी मातृकां परमेश्वरीं कालरुहो हलो ह्लो
 लकलनाशमकारिणी ॥ तस्याप्यूर्ध्वममेयस्तः
 कालः स्यात्परमावधिः नित्यो नित्यो दिजो देवि अका
 लश्च न कल्पते सचायः कलयेत्सर्वं व्यापिन्याय य
 रावधिं तस्यादिभिः कलाभिश्च देवधाने चराचरः
 भित्तादिनिद्रूपितस्वरूपस्य कालस्य यो हलो ह्लो
 सकालः साम्यस्तश्चेत्युक्तप्रकर्षा प्रकर्षश्च न स्या
 म्यात्मका विभागस्वभावो वस्या विशेषस्तस्मै ह्लो
 ह्लः ॥ अपरः षोडशोपावत्कालः समादशः परः य
 रात्परस्तयः कालः सप्ति येष्टादशः प्रभुरित्या युक्ता
 नितदितिव निमेषात्मकानि विस्फूर्जितानि तैर्याः
 कलनास्तज्जदाभासभेदाहितक्रमाक्रममयतया

वक्ष्ये दास्तासंश्रमकारिणी । सर्वत्राभासभेदोपि
 भवेत्कालक्रमकरः विस्मिन्नभासः शून्यादेर्भास
 भातस्य नोसकत् । इत्याद्युक्तयुतयापरिमितशून्या
 रिप्रमातृताविलापनेन सर्वोममाद्यं विभवश्चेवं
 परिजानतः विद्यात्मनो विकल्पानां प्रसरेपिमहे
 शतेत्याद्यवसंधानभाजमनुग्राह्यजनमखंडम-
 रिपूर्णपरसंविदात्मन्यकालकलिते परेधाप्रिवि-
 श्रामयेतीमतपवमहादेवी महत्वेनापरिस्मिन्नपर
 संविदेकचनतयाद्योतमानामतपवपरमेश्वरी अ-
 तिउर्ध्वकारिस्वाते अशालिनीमातृकां प्रणमासी
 तिवाक्यार्थः न केवलमेव यावततः सिद्धिदानप्रव-
 णपीयमित्याविक्रुतमाह । यदक्षरेकमात्रेपि स-
 सिद्धे स्पर्धते नरः रवितर्ज्यनुकंदर्पशंकरानलविलस-
 मिः यदक्षरशशिज्योत्स्नामणितं ध्रुवनत्रयं वदे-
 सर्वेश्वरी देवी महाश्रीसिद्धमातृका । यस्यावागम-
 वादावेकस्मिन्नप्यक्षरमात्रेव ह्यमाणो केकाक्षरसा-
 यनप्रक्रियया संसिद्धे नरोपिरव्यादिभिः स्पर्धते त-
 त्समापवजायते स्पर्धः यद्वक्ष्यति । ततो भवति वै-
 देविवै न ते यश्चापर इति ततो भवति देवेशि सर्व-
 शृंगानुमानिनां शणिणो सायको देवि वायको मद-
 नाधिक इति । उष्ट्याथिग्रहानेकशक्तिनीहृषिका-
 गणैः भूतप्रेतपिशाचैर्वै सिनेत्रश्वटप्रणते इति ।

सु.

दृश्यते सायकोतमः । सर्वयोगिनिवृद्धैः जलमा
वकसत्रिमशति एतामेव प्राराधयिष्योत्रैलोक्य
मोहिनी त्रेतो वरमोहने रूपम काधी भगवान् नूति
रिति च अनलकन्दर्पयोरेवैवेवचनाद्वीन्देरपि
तदर्थसिद्धमिति पृथक्कृतं वज्रवचनायैर्योपि
लभ्यते इति वाक्यादेरपि ग्रहणं यद्वस्यति । सो
पि संजायते वाग्मी वाचस्यतिरिवापर इत्य एव ।
चात्र वाक्यतिताभूदने निर्निबंधनमनुग्रहेण त्वं
नवाच्यं किं तत्तरमात्रसंसिद्धिफलप्रतिपादने ।
प्रकोतस्य कोउरूप्याउन्यायेन चक्रत्रयं समा राध
नफलाभिधानस्य कोवसर इति वाच्यं । यतोत्रवे
शानरोदशकलेद श किरणशतात्तितोदिनेशा
नः भुवनाज्ञादकृदिउर्दशजातिविषययोगरा
उः मदनोपि दशावस्थाविद्यास्थानात्तितोपि वा
गीशः दशदिक्स्वामीशं भुर्दशधाशतरुद्रश्चतदे
हः विस्मर्दशावतारो विविधमहाभूत कृहे ।
थाः कमलजवाक्यनियामलमनु ममूहनीय
मिह । दशादशचतर्दशाकृतिकलनाचक्रत्रयं
समाराधयामगुरुकारणतयात्रयं त्रयं सिद्धमे
तदिह ॥ पिंडत्रितयात्मेव हि देवी विस्मययोगिनी
प्राप्ता तस्माद्योनीनामपि पिंडगताः सिद्धयः प्रोक्ता
इत्याद्युक्तस्य दशकलत्वादेः पिंडत्रयात्तदेवीयो ।

३०

४०

५०

सृष्टि

क

वा.
ने.
५

५
निताप्रामेयसमेजसंदेतुत्वमितिसर्वमिदमाल
जालप्रायमिति किमुच्यते महात्मना न चरव्यादेः
समकस्येवोपादाने तेजोवलादिगुणसमकं नि।
यामकं भवितुमर्हस्येवं विधानां गुणान्तराणाम्
पिसंभवेनानैकांतिकत्वात् तत्रापितेजोवले प्र
सादश्च रूपेणानेविशुद्धता परार्थमुयमश्चेतिस
मसर्वोत्तमागुणा इत्यत्र तथा प्राप्य चर्याभावाद।
योक्तिकत्वाद्व्यादिकमसमाश्रयणसं वाचं
कृतकत्वमिव संभाव्यत इत्यास्तामेतत् यश्चात्र
मेः कालहलोलसूत्रेण च वितादीदिसूत्रे प
कातरा यत्तरा च द्वे विद्ये सूचिते मयेत्यादिजिह्वु।
ऊर्वन्विष्णुमित्रयायेन नवामेव वाच्यवाचकम
यीसृष्टिं विधाय रव्यादिशब्दैः क्रमेण एककाररह
कारावेकारककारमकारा ईकाररुकारकका
रालकारो रुकारो रेफ ईकारश्चेत्यादिमा इति सु
ख्यमेव संकेते षट्त्रयकदा तित इत्युक्तं तत्र वयं नि
षेधं विधातुं वा न प्रगल्भामह इति किमभिदध्याः
यद्वा किममुष्यतपस्विनोरुष्यते यद्वा तिककारे
णाप्येवमेव संज्ञोद्धारः प्रतियरेकत इत्युलमना।
लोच्यालोचनेन न केवलं साधकविषयमेव य
मेवं कुरुते यावत्पराचरात्कं निखिलमपि जग
देतदनुप्राणितमेवेत्युक्तं यदतरशशिज्योत्स्ना

प्रा.
तः

मंडितं भुवनत्रयमिति यच्छ्रुतिः अलमिति आदि
न्येयात्तवत्वे चंद्रेस्तमिते किं ज्ञोतिः प्ररुषोवा।
ज्ञोतिरिति होवाच सप्राडिति पूर्वाचार्या अपि सै
षा संसारिणां संज्ञावद्विरंतश्च वर्तते यदुत्क्रांतो
विसंतो यं दृश्यते काष्ठं ऊज्यवदिति इदमंभता
मः कृत्स्नं जायते भुवनत्रयं परिश्रया कथं सो।
तिरा संसारं न दीप्यत इति च एवमेवं विधातं म
हता सकृदि भातो यमात्मेति दृशा विप्रदादिव।
द्विष्टिय भासमानत्वाभावादेकरसतया प्रवृत्ता
न विरते नृपेणावभासमानया संवित्स्फुरणल।
क्षणया श्रिया प्रमानरिपराणेन सर्वदा मात वि
ग्रहे किं प्रमाणेन वा भासः सर्वप्रमिति भातिनीत्या
दिनयेना प्रवार्थविषयप्रमाणोच्चरत्वादादि।
त एव स्वतः सिद्धं महाविपुलसंदर्भादिशब्दवा।
पदेषु मातृकोपरांशक्तिं प्रामाण्यमपि वस्तुः
नो जीवितं यानि तन्वते तेषामपि परो जीवः स ए।
व परमेश्वर इत्याद्युक्त्या सर्वेषां प्रमातृप्रमाणप्र
मेयादीनामपि जीवितापायितादीश्वरी मत एव
देवी तत्त्वमात्रादि रूपतया क्रीडनशीलो वंदे।
समाविशामीत्यर्थः इदं तावद्भुवनत्रयमस्याः।
परस्या एव शक्तेः सकाशादुद्धृतमन्यैव चात्र प्रा
णितमिति स्थितं आश्रयोपस्थमेवेति प्रतिपाद

वा.
ने.
६

यित्माह ॥ यदत्तरमहासूत्रप्रोक्तमेतज्जगद्वयं
ब्रह्मांडादिकटाहोतं वेदेनांसिहमात्रकांशः। एतत्स
र्वतोवभासमानं ब्रह्मांडादिकटाहः प्राक्त्येवं तदेतं
चराचरात्मकं भवभवभवाभवरूपेजगद्वयं यद
त्तराण्येवमहत्सर्वाज्जगमयोग्यं सत्त्वं तत्र प्रोक्तम्
नुस्सर्जंतद्वितिसंलग्नतयेवावतिष्ठतेतामादि
सिंहोमात्रकांवेदेतिवाक्यार्थः। यासात्तमात्र
कादेविपरतेजसमन्विता तथाव्याममिदं सर्वमा
ब्रह्मभवनोतकमिति एवं शब्दस्य निष्पत्तिः शब्द
व्यामं चराचरमिति वप्रकारांतरेणाप्येतदत्तरं
तत्त्वमेव जगतः प्रपंचयित्माह ॥ यदेकादशा
माधारवीजकोणात्रयोद्भवं ब्रह्मांडादिकटाहो
तं जगदद्यापि दृश्यते अकचादिदत्तोन्नहपयप्राद
रवर्गिणी ज्येष्ठो गवाक्षरुष्टष्टकटिपादनिवासि
नी तामिकारात्तरोहारसारथारोपरापरां प्रणमा
मिमहादेवी परमानंदरूपिणी। तां प्रकांतां मात्र
कां भगवन्ती महादेवी महत्त्वेन समंतरोक्त निरूपि
तेन चित्तेन योजमानो विष्णुः प्रथानादिवर्णात्मि
कां चित्तश्चानंदो ब्रह्मणो रूपमिति श्रुतेरानंदरूप
तामंतरेण चित्तमेव न स्यादित्याह आनंदरूपिणी
आनंदशक्तिप्रधान द्वितीयवर्णस्वरूपा भित्त्येवं वि
दानंदयोः लोलीभावेन सिद्धतात्मक परामर्शोदया

दिक्षाशक्त्यात्मनश्कारात्तरस्पृष्टतीर्थवीजस्योद्धा
 रेणसारथारोसकलजगदलासनशालितयो
 क्तृष्टाकारोभूतएवशक्तिदशाधिशाथितयायरा
 परोतद्रूपोपरमत्पर्थप्रणमामि एवंस्तद्वन्मुखा
 तादेवयस्या अनुतरा नंदवितीरक्षाशक्तौ।
 नियोजिते त्रिकोणमितितत्प्राज्वलितगोमोदस
 त्तरमित्याद्युत्तरेतद्दीजत्रयसंबन्धादुदीयमानमे
 कादशं त्रिकोणं भगवत्सत्त्वं वियन्त्युत्तमं उत्तम
 रक्षाज्ञानक्रियाकोणमित्युक्तेराथारोजन्माथार
 तद्रूपमेकारात्मयद्दीजंतस्ययदिक्षाज्ञानक्रिया
 त्मकंकोणत्रयंततउद्भूतं यथादिशक्तिपर्यंतं निरि
 तमिदंसाधारणंजगदयापिसर्वकालेनतत्कदा।
 चिदेवदृश्यतेविशेषाद्युपादानात्सर्वेरेवताद्रूपे
 णपरामृश्यतेइत्यर्थः नह्यस्यजगतः सकश्चिदप्य
 शोक्तियस्यनैतच्छक्तित्रयाद्युगमः नह्यविकीर्तित
 मर्तंतमकार्यंवाकिंचिदपिब्रह्मनिर्वहणने।
 पुण्यमुद्धोळमुत्सहतइत्यत्रसर्वेवलौकिकाःसा
 क्षिणाः एवमेवचश्रीतंत्रालोकायुक्तप्रत्यादिवाणा
 देरेवोदितैरकवादिभिरष्टभिर्वर्गैस्तद्वतामुद्धती
 मित्यर्थः ज्येष्ठां गेशिरस्तेनशिखालताटभूमप्यात्म
 कमवयवत्रयमातिष्ठतेवाङ्मभास्वमूलगतः कं
 ठःरुक्मदस्यादृष्ट्यारुष्टृष्टाद्देननाभिःकलाचज

हं

वा.
ते.

७ ना. त्माधारः यद्वार्तिककारः भूमध्यभालहलाज्येष्टा
गोवाङ्गमूलगङ्गः रुद्रदयंतमृष्टेयस्याः साप्ते
दिताभिः नन्मस्यानेचकटिन्मासक्रमतः तथा।
हकः पादरुति एवमियं देवैरपि विकल्पयितेन
शक्येति प्रतिपादयितमाह ॥ अथापियस्य ज्ञानं
तिनमनागपि देवताः केयंकस्मात्ककेनेति स्वतः
पादपभावना वंदेतामहमतप्यत्काराकाररु द.
पिणी देवीकृतकलोहोतप्रोत्तसंतीपरोर्तिजात्र ॥
ब्रह्मेन्द्रोपेन्द्रप्रभृतयोपि देवतामनागी दपियस्याः व.
स्वरूपहेतुविषयप्रयोजनविषये केयंकस्मात्क
केनेति विकल्पवत्तुष्टयेपि स्वरूपसत्त्वमरूपमसा
त्वेतत्रभावनाकथमेतद्वतीनितत्रिष्टंस्वभापार
मयापिन ज्ञानेति तत्रिष्टयंकर्तृमसंतीत्यर्थः यत
इयमहं रूपिणी प्रत्याहताशेषविश्वात्रतरेसानि
लीयते तदिदं विश्वमंतःस्थं शक्तोसात्रतरेपदे त
तस्यामिति यत्तत्संविभुनासंप्रदीकृतिः संविज्ञोभा
नियद्विष्टं तत्रापि खलु संविदा तदेतत्रितयंदं हयो
गत्वेन दत्तांगतं एकमेव परं रूपं भैरवस्याहमात्म
कमित्याद्युक्तपुत्राद्यैर्नार्णग्रहणेन प्रत्याहताशे
षवर्णात्वात्प्रत्याहारक्रमेणाहंपरामर्शमयी प्रमा
ती. त्रेकरूपेति न केयमिदं ता परामर्शनीयतां सहतर
निकथमासांसत्वासत्वाभ्यां तत्रिष्टयः नन्वेवमुपे

को न पंचाशदणीत्मनानियतमस्या रूपे सिद्धे न
 तादृशेषो वनियतः परामर्शोस्त्विति चेत्तदपि
 भवितुं नार्हति यदियमत्र यकारात्तरहपिणी
 कृतमनिनिजे रूपे वतिष्ठमानत्वात् अतएव पत्त
 कारात्तरं तद्रूपापीत्यर्थः तकारोपि सत्तत्र वि
 सर्गसारककारसकारप्रत्याहारात्मतया पुनरपि
 देवनिखिलो मातृकामासृशनीति पुनरपि यः
 योक्तैकैव कारो यैनेक रूपत्वात् त्रैयत्वेन सत्त्वात्
 भातत्रिष्वयः कर्तृनसाध्यः हेतुरप्यस्या न निश्चे
 तं शक्यो यदि यं परो लिजा परा मर्णा ये यमो लिरो
 वलिः सकलमानसव्यवहारोतीर्णीमोत्मनसम

क. विकलस्य ज्ञानेन तस्मादाद्या जातादित इति वक्ष्यमाण
 प्रादि. नृप्रासिद्धाश्चिवाजा यतेति सोऽप्यविकल्प रूप
 त्वादविकल्पनीय एवेत्युक्तं प्रायं विषयोऽप्येवेद्य
 कुलं पदमनामकमिति कुलरूपायामव्यपदेशा
 यां कलायां परस्यामेव संविदि उल्लो जलधिला
 हरीत्यायेन प्रोक्ष्य संतीतं त्रैव विप्रांता तदनति
 रेकेणोवावभासमानेति पूर्वोक्त एव यथाः एवेतत्तद्रू
 पावस्थानेऽपि नास्यानियतं किंचित्प्रयोजनमस्ती
 तितत्रिष्वयोपिकः यदेवी तत्तद्रूपतया क्रीडनशी
 लेत्यर्थः यदागमः । शिवे तद्वन्न कामोस्ति शक्तेरपि
 न कामिता उत्पन्ना तत्त्वभावेन शिवस्य परमेश्वरीति

वा.
ने.
८

ॐ
पवमेवंविधोतांमातृकादिशब्दव्यपदेशोपरोश
क्तिर्वेदेसमाविशामीत्यर्थः इदानीं पूजासंकेतम,
पुपत्तेमुमाह ॥ वर्गावक्रमयोगेनयस्यामात्रष्ट
कंस्थितं वेदेतामष्टवर्गोऽयमहासिद्धाष्टकेश्वरीम्
तांभगवतीमातृकामर्ष्याद्यतएववर्गाष्टकवत्सा
शरूपतयेवोत्थितेयदणामादितत्तणमहदपरि
स्त्रिंशसिद्धाष्टकंतस्येश्वरीतदनेकप्रवणोवेदे ।
यस्यावर्गावक्रमयोगेनदेवताष्टकसंप्रुतेतिवक्ष्य
मा ॥ दशावर्गावक्रममभिसंवध्यततदणामादि
सिद्धिजननात्मातृणो वशिण्यादीनामष्टकं स्थितं
स्वानतिरिक्तमप्यतिरिक्तमिवांतरंगपरिवारभूतं
प्रथमवाचकप्रज्ञायाययावभासितं ॥ १ ॥
अत्रतावत्सर्वचक्रप्रज्ञासिद्धाष्टकसाद्वर्ष्याद्वशि
ण्याष्टकोपादानमात्रेणैवसमस्तचक्रप्रज्ञाक
मासूत्राण्युपक्रांतं संप्रतंतत्राथास्यामूलत्रिको
णपूजासंकेतमपुपत्तेमुमाह ॥ कामपूर्णजका
राख्यश्रीपीठांतर्निवासिनी चतुराज्ञाकोशभूतानो
मिश्रीत्रिपुरामह ॥ अहं सर्वज्ञादंशहोवोयमात्रेक।
वाचकइतिनीत्या सत्यपिदेहादोवोथेकचनपरमा
त्मस्वरूपः प्रोक्तवक्ष्यमाणतत्तणो श्रीत्रिपुरांमातृ
काशब्दव्यपदिष्टामस्मदर्शनप्रत्योपास्यो श्रीत्रिपुरा
संदरीपूर्वादितिदिद्विवेष्टेषुचतर्दष्टुपिपीठेषुसान

॥

मि.

महा.

तेन वर्तमानायाः अथ नृग्रहात्तायाः कालवले
 न प्रज्ञायंतास्तत्तत्सिद्धयोगिन्यादिप्रमुखेन पुनः
 पुनरुवतार एणात्कोशभूनां गंजशायामकारभुव
 मित्यर्थः तदुक्तं तानभ्रंशावसा न संज्ञाभेदाद्
 रानने करालेतव संज्ञानो भविष्यति तवात्तयेति
 अतएव कामरूपादौ सकलजगदनुजिह्वताप
 रतया सततं सन्निहितां नो मीतिवां वार्यः अने
 न चाष्टमनवमचक्रप्रजासंकेतो हंकर मधिक
 दाहितमित्यपरम्यते यद्वात्राभ्यः प्रतिपदं कष्ट
 कल्पनावलोपनीतमशुद्ध्यर्थव्याख्यातमुपभा
 धिते च तत्सर्वे रस्य श्रुतेरपि स्वयमेवावगम्यत इ
 त्यपेक्षितमिति परमतमप्रतिषिद्धमनुमतमेवे
 तिनविद्वद्भिराशंकनीयं यतस्त्यतिपदमनूय इ
 लं० षमा प्रकृता उपयोगित्वाद्ग्रेथ विस्तरमात्राधन
 फलमेवेति अस्माभिरस्थानेनाभिनिष्टं किंतु तदि
 रुद्धाभिधानेनैव तद्दूषितं भवतीति मंतव्यमित्युक्तं
 मतिप्रसंगेन प्रकृतमेवाभिदधाः एवमस्मत्ते तस्य
 स्तति पूर्वकत्वं संप्रकाशपावत रणिका मेव कर्तुं
 सुप्रक्रमते ॥ श्रीदेवुवाचेति ॥ किमुवाचेत्याकांता
 यामाह ॥ भगवन्सर्वमंत्राश्च भवता मे प्रकाशिताः
 च० तथा चतः षष्टिस्तत्रैवाणिमात्स्याश्रुतमानित म
 हामायाशंवरं च योगिनीजालशंवरं ततश्च शंवरकंदे

वा.
नं.
५

लं.

वभैरवा एकमेव च वरुणा एकं तानेयामला।
एकमेव च चंद्रतानेवास किंच महासंमोहनं ना
था महोष्ममहादेव वायुलेचनयोत्तरं रुद्धे
मातृभेदं च गुह्यतंत्रं च कामिकं कालपादं काल
सारं तथा सत्कुञ्जिकामतं नयोत्तरं च वीरायंत्रो.
तु त्रोटलोत्तरं पंचामृतं रूपभेदं भूतोद्गमरमे.
व च ऊलसारं ऊलोद्गीशं ऊलचूडामणितथा स
र्वज्ञानोत्तरं देवमहापिशुमतं तथा महालक्ष्मीम
तं देवसिंहयोगीश्वरीमतं ऊरुपिकामतं देवतृ
पिकामतमेव च सर्ववीरमतं देवविमलामतप्र
तमं अरुणेशं मोदनं शं विष्णुद्वैश्वरमेव च एवमे
तानि शास्त्राणि तथा त्याग्यपिकोटिशः भवतोक्ता
नि मे देव सर्वज्ञानमयानि च ॥ वीणाद्यमिति वी.
णाशित्वोत्तरं ॥ किं त्वेवं सर्वशास्त्रेभ्योऽप्येन भूताः ॥
विद्याः षोडश देवेशास्त्वितान प्रकाशिताः । तस्मा
त् । इदानीं श्रोतुमिच्छामि तासां नामानि शंकर । ए
कैकचक्रपूजां च परिपूर्णं समंततः अनेकदेवता
नाममंत्रमुद्रागणैः सह । अत्रैव प्रसूतं रक्षितं श्रीभै
रव उवाच । किमुवाचेत्याह । शृणु देवि महातानं
विद्याषोडशकार्णाकं न कस्यचिन्मया एवातं सर्व
तंत्रेषु गोपितं । उरवगाहत्वा ज्ञानार्णकेन निरूप
णं । तदेवाह । तत्रादौ प्रथमानित्यामहाविप्रसं

दरी ननु कामेश्वरी नित्या नित्या च भगमातिनी
 नित्यक्रियापि हितया भूतजावक्रियासिनी महा
 विद्येश्वरी हतीवरिता कुलसंदरी नित्यातीत
 यताकाचविजया सर्वमंगला ज्वाला मातिनि
 चित्राचेत्येवं नित्यास्तुषोडश । प्रथमेति प्रथानेत्यर्थः ॥
 हतीशिवा हती नित्येति तदभिधानेनैवेत्यर्थः । न
 ३ । अष्टादेवि महा नित्यामादौ विप्रसंदरी यथा
 विज्ञानया देवि जगत्तोमः प्रजायते । ननु भगवता
 महाविप्रसंदरी नित्या अष्टिवति प्रतिज्ञानेपिक
 स्मादाकस्मिकं चक्रस्योद्धारो वक्तुमुपक्रांतः एव
 मेतत् किंतु परैव हि परमेश्वरी भगवती नित्यास्तु
 स्वातंत्र्यमाहात्म्या ननु पतयावहिरुल्लसिषुः
 प्रथमेतावदाधारा ये यात्मना प्रस्फुरति आधार
 मंतरेण चाये यस्य कथंकारं वहिः स्फुरणं स्यादि
 ति प्रश्न एव परमेश्वरश्चक्रस्य स्वतंत्र्येति रूपं पि
 तमाह ॥ शक्ता शक्तिं विनिर्भिय भूयो वक्रिपरेण
 तु संप्रदीकृत्य सर्वोर्ध्वं शक्तिं विस्तारयेदयः ॥ इह
 एतत्त्रयमेव सृष्टि प्राधान्यादहिरुल्लसत्त्वाद्यो मु
 खं शक्तिरुच्यते संहार प्राधान्यादंतर्मुखत्वात्तदर्थमु
 खं न वक्रिरिति यदागमः तत्तुक्तिपंचकं सृष्टांत
 येनाग्रिचतष्टयमिति श्रीमदस्मत्परमगुरवोपि
 शक्तिं त्रिकोणामेकाराकृतिं सृष्टुं सुखीमिति व

वा.
ने.
९

क्रिपरे संहारप्रधानोर्ध्वमुखविकोणेनेति उर्धा,
योवदनाभ्यांश्चाम्नाभ्यांवक्रिशक्तिर्नमाभ्यामिति
च अन्येपि वक्रिचतुष्टयमत्रभ्रममथ्ये शक्तयः स्थि
ताः पंचउर्ध्वमुखं स्मृष्टिमुखं शनि अन्येः पुनः शक्ति
वक्तोर्भेदप्रतिपादयिष्यामि त्रिभिस्त्रितानुपरि
थिंसकलेचतुरश्रके अश्रिते च प्रज्वीतस्त्रैः प्रा
गादिसंस्थितैः अश्रितमश्रिमाश्रायकोणैस्त्रैर्भ
गाहतीति संवादिने तदत्र तथानसंगच्छते यतोऽतु
अश्रिसिद्धिमात्रप्रतिपादनपरत्वमेव साक्षात्तत्स
ते तदपि हृदविह्वलनिकया यदि शश्वर्थमप्यु
र्ध्वोमुखं अश्रदयं व्याख्यायते तदपि तत्रसिंसाया
यिष्यते वक्रिशक्तिव्यपदेशत्वेन सिद्धोत्तरभगयो
नि अश्रादिप्राद्व्यपदेशत्वेन तथापि सर्वत्र दृश्यते
यदागमः उर्ध्वोमुखमथ्यं स्यात् अश्रमर्मद्वयाव
धीति तथा पक्वैकदेउके प्रातः षष्ठदूराणि पा
नयेत् येन योयेन जायंते समस्ताः समसंययः को
ष्टकात्स्नपंचाशद्भागद्वयाणि तानि चेति गुरवो
पि अश्रान्तपंचकमुक्तं तुर्याग्निपंचशक्तितथेति
सर्वविकोणस्यैकैककोणोपांतप्रसर्पिभिः षड्वि
षड्विर्भवेत्स्त्रैः समसमकयोनिकमिति च तत्र
र्ध्वोमुखविकोणविषयोपि अश्रशब्देन व्यपदे
शः उत्तरत्र उर्ध्वमुखविकोणविषयोपि भगयोनि

शब्दाभ्यामिति न संगतार्थमेतत्किंचिदित्यलेव
 नातत्रयथाभिमतेतेत्रेप्रथमं तावदयोः सुखम्
 ए०. श्रुत्वा शक्तिमुल्लिख्याथ स्तानादशौवाभ्याम्
 शक्त्यामथ तस्तिर्यक्प्रवेशक्रमेण विनिर्भेदये
 येन मूलविकोणनिष्पत्तिः स्यात् भूयस्सते हेम
 पिशक्ती परस्परसंश्रवाग्रकोणसंश्रुताकारेव क्रि
 ध०. प्ररेणोऽमुखेन विकोणेन संश्रुतीकृतमूलवि
 कोणग्रकोणत्विदंतरालं पश्चिमोत्तरपूर्वादि
 त्रु०. दक्षिणोत्तरेण चक्रमध्ये चतुर्धनक्रमेण य
 दिष्टजयैदिति वस्यमाणदृष्ट्यापरिस्थाप्याथ स्तना
 याः शक्तेरंतस्तिर्यक्क्रमेण तस्यापर्वहिरयः या
 र्थयोश्चकोणत्रयमेतश्चोर्ध्वगतापार्थयोः कोण
 द्वयेतन्मर्मस्पर्शपुरःसरमुपरितनायाः शक्तेः
 रूपाद्योपर्यधिकोणोत्पत्तये प्रसरणेन संवलि
 ते कृत्वा तस्परमष्टारं दिशक्तिर्कोकान्तं भवती
 रु०. तिमहाय निरूपितस्वरूपमष्टारं ऊर्यादितियाव
 कु०. त्रयेः पुनः साक्षात् तविषमतमपदयोजनान्य
 न्यात्प्रत्युद्योवकैरपि भूने विषमपदयोजनावेश
 समपहायवाक्यैर्वाक्यानि चटयद्भिर्वयं द्वाभिरा
 श्रुत्वापि स्वयं शक्तेति संश्रुत्वविकोणत्रयमेव
 विनिर्भेदयत्किंप्ररेणोऽमुखेन विकोणात्मना ते श
 क्ती संश्रुतीकृत्येति शब्देरेव शार्द्धाख्यातास्तेषां पा

कुरेशक

वा.
ने.
॥

देवदेवियउपहस्यतेयद्वाद्यतददतोविरा
तिरेवनास्तीत्यास्तामेतत्तथासर्वस्वचक्रस्योर्ध्व
सर्वकोटिमवलंबोद्विखिततायाशक्तिस्तोपायार्थः।
हयप्रसारणक्रमेणोविस्तारयेदष्टाराधनार
हयसंस्पर्शनेनप्रथमदशारारंभिकोत्तरीयांश
क्तिंकर्यादित्यर्थः ॥ तथेवचक्रिचक्रेणतामेवोर्ध्व
विभेदयेत् ॥ तथेवायशक्तिवत्पार्श्वहयप्रसारण
क्रमेणोत्तुलविकोणतामनावक्रिचक्रेणतामेव
समनेतरप्रसारितांशक्तिंविशेषेणष्टारोपरितन
पार्श्वहयवर्तिकोणचतुष्टयसंस्पर्शाग्रकोणसा
म्पोत्यादनपूर्वमूर्ध्वभेदयेद्येनद्वितीयोपिवक्तिःसि
द्यतेव। तथा ॥ ततमूर्ध्वस्थितांशक्तिमूर्ध्वविस्तार
येत्तत्तत् ॥ तदनंतरमूर्ध्वस्थितांप्रथमोद्विखिता
मेवशक्तिंत्तरीयाशक्तिद्वितीयवक्रुपरितनसंभेद
ग्रंथिभेदनपूर्वंप्राथमिकवक्रिपुराग्रकोणसोम्य
लक्षणंक्रममवलंबोर्ध्वविस्तारयेद्येनासदशार
संपंचमसमममराहयंसाततोपिपुनरायंवक्रिच
क्रमोविस्तार्यततोपि ॥ पुनरायंवक्रिचक्रमयो
विस्तार्यसंदरिग्रंथिभेदक्रमेणैवशक्तिमायांवि
भेदयेत् ॥ आद्यमष्टारुचकारं वक्रिपुरांशहा
भित्तिवक्रिचक्रंद्वितीयवक्रिसिद्धये पार्श्वभ्यांप्र
सारितमपिपुनस्तद्वितीयवक्रितरीयाशक्त्युत्त

न संभेदयत्सोर्भेदनक्रमेणैवाधोविस्तार्येन चक्रा
 यो. पेक्षया प्रवस्तुनस्तत्तृतीयां शक्तिं विशेषेण हिनी
 यशक्त्यग्रकोणसाम्येन भेदयेद्योजयेदिति च दशा
 रभेदयेद्योजयेदिति च दशारचक्रसिद्धिः ततोपि ॥ +
 तथा सर्वो धवक्रान्तशक्तिं विस्तारयेदयः ॥ सर्वोर्ध्व
 दशारोपरिवर्ती हितीयो यो वक्रिस्तस्योत्तेनिकटे।
 या सर्वोपरिवर्तिन्येवाया शक्तिस्तमधोविस्तारयेत्
 पार्श्वद्वयप्रसारणक्रमेण दशारसंबन्धयस्तनपा-
 र्श्वद्वयीयकोणचतुष्टयसंस्पर्शं हितीयदशारारं न-
 भिकोचतथी शक्तिं जनयेदित्यर्थः तथा ॥ तामादि x
 चक्रायः शक्त्या वक्रिनोर्ध्वविभेदयेत् ॥ तां समनेतरो
 लिखितोचतथी चक्रस्यानेतरसिद्धस्य दशारस्य याप
 स्तनीतृतीया शक्तिस्तु उपलक्षितेनायेन वक्रिना वि-
 दितपार्श्वप्रसरणेनोर्ध्वविशेषेण दशारीयोपरित
 नकोणचतुष्टयसंस्पर्शपूर्ववक्रिद्वयाग्रकोणसा।
 म्येन भेदयेत्तृतीयं वक्रिं जनयेदित्यर्थः ततोपि च x ॥
 पुनः पूर्ववदेवायां शक्तिं विस्तार्य भेदयेत् ऊर्ध्ववक्रिं ॥
 आयाप्रथमोलिखिता शक्तिर्यथा पूर्वप्रथमदशार
 स्पष्टं च मसमं मारासिद्ध्यर्थं शक्तिवक्रियं धिभेदन
 पूर्वविस्तारिता तथैव तां पुनरपि विस्तार्योर्ध्वस्थिते-
 तृतीयं वक्रिं मध्यतस्तिर्यक्प्रवेशक्रमेण भेदयेत्स
 ह्योरेखो विद्यायोपरितनमरात्रयं ऊर्यादित्यर्थः तथा ॥

वा.
ते.
१२

* अथोवक्तिमथोवक्तिविवर्जितं विस्तार्य भेदयेच्छक्ति
मथस्तादर्थवक्तिना ॥ अष्टारंभकोणप्रथमोक्तिः
वित्तेनोर्ध्ववक्तिनावक्रेः प्रथमदशारंभकस्पृष्टिती
यस्यवर्जनेकत्वात्तदपयोगमनपेत्ताधोवक्त्रेरेतदि
तीयदशारंभिकतयापश्चाडलिवितस्यतृतीय
स्पाथस्तनग्रंथिरयस्यानात्मनिमथोविस्तार्या
र्थादोर्ध्ववक्त्रमेवपार्श्वरेखादयंविस्तरंविधाया
यस्ताद्यवस्थितांचतुर्थीशक्तिंभेदयेत्समनेतरो
क्तवदयस्तनमप्यरात्रयमुत्पादयेदितिद्वितीय
* दशारसिद्धिः तथा ॥ अतोमध्यादिशतूर्ध्वशक्तिं
विस्तारयेदयः ॥ मध्याप्रथमशक्तिभेदिकायाद्वि
तीयाशक्तिसत्त्वाद्यावुपरिस्थितायाप्रथमदा
शारंभिकातृतीयाशक्तिसत्त्वाद्यपर्यर्धद्वितीय
दशारसंवन्धिनीचतुर्थीशक्तिसामथोविस्तार
येत्पार्श्वद्वयप्रसारणक्रमेणद्वितीयदशारपार्श्व
राचतुष्टयसंस्पर्शपुरःसरोपेचमीशक्तिं कुर्या
दित्यर्थः किंतयास्यादित्याह ॥ तथेवसंप्रटीक
र्पात्सर्वचक्रसंस्पृष्टि ॥ एवकारोभिन्नक्रमः ते
नसर्वमेवचक्रमितिपुनश्चाशेषत्वेनफलमु
क्तं ततोपि ॥ तांचतेनमद्देशानिवक्तिचक्रेणभे
दयेत् ग्रंथिभेदक्रमेणाथः सर्वोर्धात्सर्ववासतः
मथोर्ध्वशक्तिपर्यंतं ॥ तांसमनेतरोलिवितोपंच

मीमेवशक्तिं सर्वस्य चक्रस्य वास्तवतो न त्वंतः सर्व
 स्वेव चक्रस्योर्ध्वमवलंब्य स्थितं यत्तृतीयं वक्रिचः।
 कं न तत्प्रथमेतेनार्थान्तस्यैवायस्तपैव शक्त्यामेत
 नात्मको यो येषीतयोर्भेदस्तत्क्रमेण पार्श्वद्वयेन
 प्रस्तुत्यार्थाच्चक्रस्यैव मध्योर्ध्वये चतुर्थप्रथमेश
 क्तीतत्पर्यंतमुपरितनतकोणचतुष्टयस्पर्शक
 मेण भेदयेत्संयोजयेद्येन चतुर्थो वक्रिः सिध्येत्
 तथा ॥ आदिशक्त्यवधिप्रिये ततो वास्तव्यशक्तं
 तशक्तिसूक्ष्मविकासयेत् ॥ तदनंतरं वास्तव्याया
 पचमीशक्तिस्तस्याश्रितं र्भेदाच्चतुर्थीतामादि।
 शक्तिवधिप्रथमशक्तिपर्यंतसूक्ष्मविकासयेत् पा
 र्श्वद्वयेन प्रस्तुत्यतया संयोजयेत् येनास्य चक्रस्य
 एदशमात्मकमराद्वयं स्यात् ततः ॥ सर्वोर्ध्ववक्र
 यो वक्रिपर्यंतं वीरचंदिते तथा विस्तारयेच्छक्तिमा
 यामप्यूर्ध्वमीश्वरि ॥ सर्वस्य चक्रस्योर्ध्वयश्चतुर्थो
 वक्रिस्तस्याप्यथो यत्तृतीयो वक्रिस्तत्पर्यंतं तदप्र
 कोटिसेल्यत्वेना ॥ प्रथमं कीदृशारहयसंपत्त्य
 र्थं पुनः पुनः प्रसादितामपि शक्तिं तथा पार्श्वद्वय
 प्रसारणप्ररःसरं स्पष्टरेखाकार्यतयोर्ध्वविस्तार
 येयथा चतुर्थवक्रिभेदनक्रमेण चतुर्दशारस्योप
 रितनमरात्रयं सिध्येत् ततोपि ॥ तथा विभेदयेद्व
 क्रिचक्रं सर्वोर्ध्वसंस्थितं सर्वोर्ध्ववक्रयोभागाग्रंथि

वा.
ते.
१३

१३
पर्यंततः प्रिये विस्तार्य वास्तवशक्तिं तस्यार्थस्तु हि
भेदयेत् ॥ सर्वार्थवद्भागे भागग्रंथि पर्यंततः
काकादिवयोऽं तेन सर्वपेक्षयोर्ध्वमुपर्यवस्थि
तस्य च तर्थास्य वक्त्रे रथो भाग तृतीया त्रिपंचमश
क्तिसंभेदात्मको यो ग्रंथीतस्य पर्यंततः तथा समनं
तरोक्तयेव विकोणाकारप्रसरणादि रूपया भा
ग्या सर्वेषां च तर्णामपि वक्त्रीनामूर्धमादौ सम्पा
गच्छागारं भक्त्या स्थितं वक्त्रिपुरं शब्दाभिहितं
वक्त्रिचक्रं विभेदयेत् संयोजयेत् येनास्य चक्रस्य
तृतीयत्रयोदशारासिद्धिः स्यात् तथा सर्वेषां वक्त्री
नामूर्धमष्टारसंयन्ति निमित्तमुल्लिखितः प्रथमः
समनंतरं कृतयो जनो यो वक्त्रिस्तस्याधो भागे यो
पंचमशक्ति तृतीयवक्त्रि संगमनरूपो ग्रंथीतः
पर्यंततोऽर्थात् तन्माश्वरेत्वाद्द्वयं विस्तार्य सर्वार्थस्तु
हास्यां पंचमी शक्तिं विभेदयेद्येन दशारमयस्त
नमरात्रयं सिद्धो रिति शक्तिपंचका त्रिचतष्टया
त्मनः सकलस्यास्य चक्रस्य निष्पत्तिः ॥ एतदेवा
व्याप्तिप्रतिपादनपुरःसरं मुपसंहरति ॥ ततः स
ष्ट्या महाचक्रं पंचमं तद्वृत्ताशानं मध्ये तद्विहितयो
स्थिता संहारे पंचमं च यत् एवमेतन्महाचक्रं
महाप्रीतिपुरमयं ॥ एवमुक्तेन क्रमेणोतदस्या
द्रुतसन्निवेशवत्वात् पुरः स्फुरद्रूपतया वभासमा

नंततच्छासंतरोदिनचक्रांतरवैलक्षण्यमात्महत
 प्रमाणप्रमेयात्मनोविश्वस्यकरणश्चिरमवस्था
 यनेनविकासनातस्वात्मसांकोरेणकर्तनात्स
 र्वतोभेदविगलनेनचिदेकशेषतयापूर्णत्वाद्य
 परपर्यायत्वंमतापादनेनचसृष्टिस्थितिसेहारा
 नाख्यरूपतयाचक्रशब्दव्यपदेशप्रमतपवस्व
 स्वातंत्र्यविज्ञेयमात्रसारमखिलमिदंविश्वमो
 तप्रोततयाव्याप्यवन्तीनिरतिशयचिदानंदचनस
 स्वरूपशालितयाश्रीप्रधानात्रीणिसृष्टिस्थिति
 सेहारलक्षणानिगभीकृतावानंतरानंतविका
 णिपुराणिततदिभागाप्रकारानिस्संविदिसूत।
 र्जितानिमज्जनगरन्यायेनस्वेनैवसमितावन।
 तिरिक्तामप्यतिरिक्तायमानामुद्भासयन्तीनिरु
 पाख्यपरसंविन्मात्रसतत्वामहाविप्रसंदरीश।
 ॥ इत्यपदेशपायाविपुरातत्प्राकृतिकमाराधेयत्वा
 पायेतिचतुर्तदविभागस्वभावमेवेत्यर्थः। तथा
 हिप्रथमंतावच्चतुर्दशारतयामहयचक्रंतत्स
 षोपलक्षितंचतुर्दशविधेवद्विवह्रिःसृष्टिर्यत्सं।
 सारादशचत्वारशतिततोमध्येत्वादाशकोविने
 नक्रताशनस्वरूपंचक्रद्वितयंस्थितिरूपं स्थिति
 र्मुभयस्वभावेवभवेदितिभावः। यदाहुः प्रभवा
 प्ययपोरेतर्लोलीभूतः क्रमावताराख्यशतिमूलच

दा५

५५

वा.
ने.
१५

अधितं

कापेक्षपादितीमप्यष्टारं च क्रमाद्यं च क्रमहेष्टा
नीनिवत्समाणावदराभूयस्त्वाभिप्रायेण प्रथम
त्वेनोद्दिष्टं संहारप्रधानं यतः श्रीयोगसंचारादाव
पि मध्यगोये ते ह्यस्येते च मंडले इति षोडशह्य
दशाराभ्यामष्टारेषु च सर्वशरत्पादिनाप्यष्टार
स्य संहारप्रधानत्वमेवोक्तं अतएव पारिषोष्या
मूलत्रिकोणस्यापि निर्विभागस्वभावतया नाख्य
रूपत्वमर्थसिद्धं अतएव चक्रपंचकस्य सर्वसौभा
ग्यकारकमिति सर्वार्थसाधकमिति सर्वरत्नाकर
मिति सर्वरोगहरमिति सर्वानंदकरमिति च स्र
ष्टादिकमचतष्टयोचितमेवाभिधानमिति यथा
क्तमेव युक्तं यत्पुनरत्रात्येपांढादौ विप्रतिपद्यं
तेन यतस्तथायमित्युपेत्यमेव यतः पाठभेदस्ताव
दत्र स्थितः सचाप्येतदश्रमोपकल्पितपवनमोलः
तस्य विग्रहापरिग्रहो वसाधुत्वासाधुत्वनिबंधनौ
प्रक्रियागौरवपरिहारेण प्रकृतार्थनिर्वाहनेषु
एतेनामचसाधुत्वमप्यत्र तथा यथाहुः । पाठः
भेदोत्रसाधुत्वात्तदगोवानमूलतः किं त्वप्येतदश्र
मात्रेण तत्प्रदर्शनमज्ञता अथैकः प्रस्तकाभ्यासो
पाठोग्राह्याविचार्यचेत् साधुरेव तस्य ग्राह्यः साधु
नामविगानत इति तच्च हास्तीति किं प्रत्यनेन
वद्भिरोत्तरार्थस्य पाठलाभादीति प्रत्युत भवता

मेवायंदोषोयदस्माभिर्जीवताग्रंथेनचक्रनि।
 ध्वनिस्तस्याभिश्चेत्समयेवाख्यातंतावतैवया।
 र्थाप्रक्रिययाभवद्विषयक्रानिष्यतिमात्रमितिसे
 तिचात्रग्रंथगौरवंपरिहरंतःपरेसाक्षिणस्त्य
 लेतश्चित्तयापियदिदमेवात्रप्रतिसमाधानमि
 त्तियथोक्तायाश्चव्याप्तेरेतन्नयानुचितत्वेनकिं
 चिदुत्पश्यामोयत्तुष्येगंधस्त्रिलेतेलेदेहेजीवो
 जलेद्युते यथातथैवशास्त्राणांक्रतुमंतःप्रति
 ष्ठितमितिदृष्ट्यापराहयमयंकोलिकंतानेसर्व
 त्रेवांतरनुप्राणकतयावर्तनेइतिनास्तिविमति :
 दविभुः प्रत्यथाहिनकिंचिदुक्तिसुक्तिप्रदंस्पादितुक्तम
 तत्रवरुणः अतएवश्रीनेत्रालोके पाशवेसुपि
 शास्त्रेषुतददर्शिमहेशिना वीरोपहैमननिशा
 मथ्यगाचिरदीमिवदित्यादिनातत्रतत्रकुलतान
 स्पायराधरेष्वप्यनुप्राणकत्वमुक्तं अनेनैवाप्रा
 येनभवद्विरपि कुर्मिरितिभोगिनीत्यपिऊर्जेति
 ऊत्तेश्वरीतिजगदुर्गं श्रीकालकर्षिणीत्यपिऊं।
 उलिनीत्यपिचनोमितांदेवीमित्यामुक्तंतत्सर्वत्रै
 वसाताकुलशास्त्रतयाव्यपदिष्टेमुष्मित्यरमो।
 पादेयेशास्त्रेकिमेवंविधायाव्याप्तेरनानुगुणंय
 हाचामात्रेणापिनस्पष्टं एतन्नूपरेश्वरःस्वकंठे
 नैववतर्क्यपटलारंभेवत्पतीत्यलेरहस्यार्थोदंचने

वा.
ते.
१५

नप्रभुनस्वकंठोक्तामेवंविधां व्यामिसमयहाय ।
चक्रं वैधं वमं विकामयमियं वामाद्रयो येभ्रमा ।
न्येयं यदि दे प्ररंदर प्ररेरेखा चतुर्कं वरिः येये
नलेत्रिकोणनिवहो तौ द्वीयमित्यामृशात्पोर्या ।
भारमकृत्रिमं कलयते मातः सते पूजक इत्यादि व्या
मिप्रतिपादनपरं वक्रप्रकारं वोत्येति ते यतद्वद
तां किमपि परिनिष्ठितं तन्निवेधं न यदा दिवर्णे ।
हारादौ यया सामेवं सत्रिवेशत्वमिति नेतत् इयं
हि चाशेषेण पंचाशत्सिद्धिः यदा दिवर्णे हारादौ
यया सामेवं सत्रिवेशवत्वे तत् इह किमायातं यदे
वमुच्यते एवमपि तत्रा सामेवं सत्रिवेशवत्वे नैका
तिकमिति कृत इहाप्येतत्प्रात् यदेविकायाग्रका
रस्य शिरोरौ द्वीवक्रं वामाप्रकीर्तितां चं चिकावाक्र
रिमुक्ता ज्येष्ठा वैवायुधं स्मृते तत्र स्पष्टरेखा कारं वा
कृतमुक्तं उत्थिता तयदा तेन कलासूत्रात् ऊंडली
चतुर्कलमयो विंडः शुक्ते रुदरगः प्रभुः मध्यमं थ
क्योगेन मृज्जत्वं जायते प्रिये ज्येष्ठाशक्तिः स्मृता सा
तविंडहयसु मध्यगा त्रिपथा सा समाख्याता रौ द्वी
नामा तगीयते शशंकशकलाकारां चं चिकान्वयं
चंद्रिका एकैवेत्यं पराशक्तिस्थिता सा त्रिजायते
इत्यत्र च उकारात्मकशशंकशकलाकारत्वं वामा
याश्चात्र नामापि न स्पष्टम् इहापि वक्ष्यमाणं कवली ।

७५

कृतनिःशेषवीजायं ऊरतांगता वामाशिवात
 तेजोष्ठां गता कारतांगता रोहीते मादावैविका
 याः श्रीसर्ववीरादौ च तत्र तत्र वर्णांति रोहतागदावपि
 नवनवपवासांसत्रिवेशः प्रकाशित इति वर्णित
 रोहारमात्रेऽपि यत्र नियतमासां रूपं नास्ति तत्रैव
 मादावन्मत्रकावर्ता इति नास्ते वात्र परिनिष्ठिते किं
 विन्निर्वेधनमिति निश्चयः यद्वावार्तिककारस्यै
 वायंदोषो यदुपजीवने नापि भवान्मृत इत्यलं
 वक्तुना इदानीमस्मैव माहात्म्यमाह ॥ क्लेदनं द्वाव
 एवैवतो भूतं मोहते तथा आकर्षणं महादेवि जं
 भनं तं भनं तथा व्यापिदारिद्र्यमनं सर्वदुर्नीति
 नाशनं पुंतिप्रहिधनारोग्यमंत्रसिद्धिकरं परम्
 भोगदेमोत्तदं चैव खेचरत्वप्रवर्तकं सर्वरक्षाक
 रं देविसर्वानंदकरं तथा सर्वकर्मकरं चापि स
 र्वकार्यार्थसाधकं सर्वावेशकरं देविसर्ववेध
 करं पुनः सर्वतत्त्वकरं देविसर्वज्ञानिलयं तथा
 सर्वहिंसंयुतं चैव सर्वश्रेयस्करं परं सर्वमंत्रा
 मयं देविसर्वतीर्थमयं पुनः सर्वव्रतमयं चैव
 सर्वाभ्युत्थनमयं तथा सर्वदुःखप्रशमनं सर्वशोक
 निवारणं सर्वोत्सादकरं देविसर्वयोगीश्वरीमयं
 सर्वपीठमयं देविसर्वज्ञानमयं प्रिये सर्वदेवम
 यं देविसर्वाज्ञादनकारकं सर्वदोर्भाषशमनं

वा.
नं.
१६

सर्वविघ्ननिवारणं सर्वसिद्धिकरं चक्रं सर्वाशाया
रिहरकं शौद्राभिचारकोष्ठं परमं चैव भक्तकं
परसिद्धाकर्षणं च परात्माकर्षणं तथा परसैन्य
स्तंभकं च परिविज्ञानमोहने परवक्रस्तंभकं च।
शस्त्रस्तंभनकं परं महामहत्कारकरं महाभुक्ति
प्रवर्तकं महावश्यकरं देवि महासौभाग्यदायकं
महाचरहरं देवि महाविषहरं परं महामृत्युप्र
शमनं महाभयविनाशनं महाप्रलोककरं।
महासख्यभूषणं महातत्त्वमयं देवि महामंग
लदायकं महाप्रभावसंपुर्णं महापातकनाशनं ॥
न. केदं द्वावणयोः पृथग्निर्देशो सामान्यविशेषश्च।
पत्वं निमित्तं स्तंभनमेव प्रपंचितं परसैन्यस्तंभक
मित्यादिना सर्वावेशेति पंचांशद्वैतमित्रत्वादित्या
न्यत्रोक्तं सर्ववेधेति मंत्रनादादिरूपतया तत्र तत्र।
वक्रयोदितं सर्वतीर्थेति सर्वव्रतेति च तत्तत्फल
दायित्वात् तद्वत्त्वोयः सख्यप्रतिपक्षभूतायर्मवि
शेषः स्वपरानुशोचनमात्रं शोकः महाभुक्तीति
लोकयर्म्यपेक्षं अनेन चाधिष्ठात्रयिष्टेयघोरभेदमे
व दृढयितुं सर्वानंदकरमित्यादिपदोपक्षेपेण प्र
ज्जतया भिमंतं चक्रतवकमधिकदासितमिति ते ये
न चास्तेषां नेव प्रभाव इत्याह ॥ पंचमेतस्य चक्रस्य
प्रभावो वर्णितं मया न शक्यते महादेवि कल्प

۷۲

वा.
ते.
१७

प्रसारिते दशारमेव कथिते चक्रमेतत्तृतीयके
सूत्राग्राह्ये च महर्धमन्यत्सूत्रद्वयेन येत् ऊर्ध्वो
मुखमध्यस्थमग्रमर्मदयावधि दद्यात्तृतीयसू
त्रे च तयो रस्योत्पसंगते एवं च त्रयमहारमेकारे
चात्रपंचमे इति संसिद्यते चक्रं कर्णिकोत्तर्गतं
समे तच्छक्तिपंचके सध्यालयेनाग्रिचतुष्टयम्
पंचशक्तिचतुर्वक्त्रसंयोगाच्चक्रसंभवः तत्रैक
मष्टकं मध्ये द्विदशां तचतुर्दश चतुर्दशशतद्वे
हमष्टावेकं महेश्वरि सृष्टिसंहारयोगेन शक्ति
स्थानात्मनुक्रमात् स्थितानि त्रिप्रराचके यद्वा
दमरो भवेत् वह्निः पद्मद्वयं ऊर्ध्वो एषोडशसंख्य
दं चतुरश्रं ततो दत्ता ऊर्ध्वो द्वारे चतुष्टयं चतुष्टौ
कोणसमायुक्तमेव स्यात्तत्तलोत्तमं रक्तेन रज
सास्यं चक्रं शुद्धोच्चरे विवकमिति अयमर्थः
तदर्थेनेति तस्य त्रिभागसार्धेन घट्टेणेनेत्यर्थः
तेन प्रतिपार्श्वद्विदशां यत्तत्संमते दोत्रे पद्मद्वयं
कार्यं इति अन्येषां त्रिभिर्भागेनेत्येव पाठः यदा
ऋः तत्र विहस्तयागे करपर्वे द्वारभूमिगः कल्पः
षोडशवसुदलकमले हस्तेन च कर्णिका अंशा
इति तत्सममिति पाठद्वयाभिप्रायेणापि योज्यं
एवं चिभक्तस्य चास्य विहस्तस्य तत्रैव मध्य
तः पूर्वा पराद्यतत्रैव सूत्रघाट्यसोम्या यत्तत्सूत्रस

य.

दशा.

द.

मि.

चनु.

此

एवं श्रीरसमहोदये र्येवरहस्यवररत्नराशि संपूर्णा
 त् कतिचित्सुदर्शभास्यमुच्छलिताः श्लोकश्रीक
 राः सिद्धाः तेवामकेशरागममतोमुक्तविकल्प
 कालिकावाचसंवासात्कृतवेद्याः सर्वेषामुप
 करिष्यन्ति ॥ इत्याकलप्यजित्वाग्रुजनदृष्ट
 मलत्रुमात्सर्य ॥ एनात्सद्गुरुलब्धानिश्चावर्तः प्र
 वर्तितवानित्याद्यभिदयद्विरपिभवद्विः पंचप्ररु
 धीष्टेगोपयित्वापरिरत्नतदस्तितामात्रेणवभा
 कारशतानिविधायसूत्रकणिकामात्रमद्यापिना
 वगतमित्यतः परं किं नाममौख्यसहास्यस्वस्था
 नंप्रत्यतदग्यं सुखेकृत्वा प्रतिपदमुपजीव्यापिनि
 र्भितिचित्रमुल्लिखितं महात्मनो महागुरुणा नवे
 तावता कृशतपरिकल्पिते परैरप्यनथाकर्तेश
 न- केहात्रिंशद्भागविभागा नादावनागसिकेपतनी
 यमित्युच्यते इत्यलं वीचालैः सह संतापेन न अंत
 योरित्युक्तनीत्याश्रमतो गलमात्रेण कृतपरिच्छेद
 योरेवमंतत इत्यत्रापितेयं ब्रह्मस्थानसूत्रेण्यु
 लमात्रेणाधिकीकृते अथः स्थानां त्रयाणामिति पं
 चमषष्टसममात्मनो द्वितीयकादितिषष्टादितिने
 नोक्तगत्यां गलेनो गलेनाधिकीकृता तत्र ब्रह्मसूत्रस्य
 पार्श्वयोरित्यनेनोर्ध्वधरं मग्राग्रकोणसाम्योत्पाद
 नमेवोपोदलितं अत ऊर्ध्वमिति यथा संख्यमृतको

वा.
ते.
१९

१९

दिसंगनमिनिकाकातिमायेन योज्यं तेन तत्सर्व
सिद्धस्य दशारस्य कोटाववांतरसंगतातावदेतत्
त्रयमथ ऊर्ध्वं च प्रसारयेयावच्चतुर्थभागार्थं प्रा
यतत्कोटिसंगमः स्यात् इत्यर्थः तथा तेषां समनं।
तरदत्तानां च तर्णमपि सूत्राणां कोटिषु संगतम
त्यदपि सूत्रपुगमे पंचाशत्प्रसारितं देयमिति पूर्व
संबंधः उर्ध्वं इति ऊर्ध्वं यो मुखे मध्यस्थाय पूर्वापरा
तृतीयत्रिकोणद्वयजनिते अश्रेत्रयो यत्संभेदो
त्पादितं मर्मद्वयं तदवधितत्पर्यंतं लक्ष्यं इत्यर्थः
तदिति चक्रं चक्रपंचकस्य सृष्टिसंहाराभ्यामुपसं
हारे शिष्यद्वित्वं निमित्तं बहिरिति चक्रलांक्षिता
या कर्णिकाया रक्तशुक्लपदद्वयोपादानात्तरजो
तरनिषेधः कटाक्षितो यदि हरजो तराणामुना नु
एषा देतावतेव कार्त्तिकं तेन गोरोचनं यायुक्तं कृ
त्वा चक्रस्य कर्णिकामध्यं असितं तदंतरालं कस्तू
रिकया यथा दग्धेति स्वात्तांगो धूमैरं ज्ञमित्यादिन
मि वाच्यं तत्त्ववज्रना अनेनैवाशयेनैतदागमार्थं
महर्षे वाच्येऽपि महाशक्तिभिराकाशचित्रमायेन
स्वप्रतिभयेव सूत्रगत्या स्वचक्रस्य दशानसमांशो
दशो वसुवसुप्रांतः समंततोऽप्रांतः द्विद्विहिभागः
लोपात्सर्वस्यां पार्श्वपुगमेऽपि पादार्थावत् न युगत्रे
कांशत्यागतस्ततः परतः ग्रहसाधकामषोडशवि

त्ये.

र्थ

ध.

वा.
ते.
२.

20

गुणं शरसां शगमेवमेव जलशक्तिः इष्टे तेशारः
शक्तिरुत्तीयशक्त्यप्रिसंभेदात् इत्येव कवेदाप्रि
वाणशक्त्यन्वितं सर्वसिद्धं तदनुदितयेदितये।
वसुष्टदले सरोरुहदितये भागानामवशिष्टे च।
तरप्रेहारमिनियाग इत्यलेव कृता प्रकृतमेवा।
भिदयः एवमाधारस्वरूपनिरूपणानंतरं प्राप्ता
वसरमायेयस्यापि स्वरूपनिरूपणमित्याह ॥ सं
स्थिता तमहाचक्रे महाविप्ररसंदरी ॥ अत्राधिष्ठा
ततयावस्थितायाश्चास्याः कथ्यमानं एजाविधान
मवधारयेत्याह ॥ अष्टादेवियथासातसूते सा
पकोतमेः वर्गानुक्रमयोगेन देवता एकसंयुता ॥
देवता एकेत्यंतरंगत्वादस्य वर्गानुक्रममेवास्पद
र्शयति ॥ अचरः प्रथमो देवि वशिनी तत्र देवता ।
तत्परस्तकवर्गो यस्तत्र कामेश्वरी स्थिता मोदिनी
तत्र वर्गस्था तवर्गे विमलतया अरुणा तत्र वर्ग।
स्था पवर्गे जयिनी स्थिता सर्वेश्वरीयवर्गे तत्रावर्गे
कौलिनीति च एतावर्गा एके देवि अष्टावेव हि देव
ताः अर्विता पुरुषस्याशुप्रकृर्वेति वशं जगत् ॥ अ
मंत्रका हि संज्ञानभवतीत्यासौ बीजा एकमेव ताव
उद्धरति ॥ उद्धरेत्यथ मेरेफं तदयः ऊटिलांतगे ।
तदप्यवति वीजस्येष्टस्वरसमन्वितं ऊर्ध्वमर्धे नु
विंहाण्वं कारयेत्परमेश्वरि एतत्तद्वशिनी वीजं यो

गिनीनां मुखे स्थितं ॥ ऊटिलः फकारः तस्मात्तगेव
 अवनिवीजं लघुः स्वरः ऊ अर्थे न्हादिना सकल
 मात्प्रमेयोपक्षेपः कृतः एवं ह्ये ॥ एवं वशिनी
 बीजमभिधाय कामे श्रय्या अप्पाह ॥ द्वितीयवर्गा
 त्रयममेन्द्रादृष्टं महेश्वरि अथ स्तात्राभसंवीजः
 माग्नेयस्यं सप्रुद्धरेत् चतुर्थस्वरसंयुक्तं विंडं विंडं
 हलं कृतं एतत्कामेश्वरी बीजं त्रैलोक्यतोभकारकं ॥
 द्वितीयवर्गात्कवर्गात्त्रयमे कपेद्रं ल नाभसंवीजं
 ह अग्नेयः र चतुर्थस्वरः ई एवं ह्ये ॥ एवं मोदित्या
 अप्पाह ॥ अरुणापेवमस्याधो वारुणे विनियोजये
 त तदधोपींद्रवीजं त सर्वोर्ध्वमिपरंप्रिये एतत्तन्मो
 दिनी बीजं सर्वसत्त्ववशं करे ॥ अधिष्ठात्रिष्टेया
 योरभेदोपचारादरुणाश्वेन तदधिष्ठितस्तवर्गः
 तस्यपेवमेन वारुणेव इंद्रवीजं ल सर्वोर्ध्वं विन्दुः
 उपरे ई एवं ह्ये ततः ॥ वायव्यमिंद्रवीजस्यं लघुः
 स्वरसमन्वितं अर्थे नुमस्तु कौ विंडनापदिष्टुः
 धितं एतने कथितं देवि विमला बीजमुत्तमं सर्वपा
 पक्षयकरं सर्वोपद्रवनाशनं ॥ वायव्यं लघुः
 स्वरः एवं ह्ये ॥ जकारं कालमादृष्टं तदधोज्ज
 लनादरे चतुर्थस्वरसंभिन्ने विंडनादसमन्वितं ए
 तत्तदरुणा बीजमरुणं सर्वमोहनं ॥ कालं मज्ज
 लनादरे र चतुर्थः स्वरः ई एवं ह्ये ॥ अरुणमिय

क्रांतं

३०

वा.
नं.
२।

२। ३.

नी.

निर्गच्छतीत्यर्थाच्चगमाज्ञानप्रधानमित्यर्थः ॥
शिवबीजंतदादिस्थमथस्यादेन्द्रवारुणो वायव्य
सुपरोद्धिन्नसंयोगपरमेश्वरि जयेनीवीजमेवे
देनादविंडविभूषिते ॥ शिवबीजं ह तदादिस उ
परः **प**वं **ह** ॥ उदरेन्मोदिनीवर्गचतुर्थपर
मेश्वरि अथः कालाग्निवायव्याक्रमेण विनियोज
येत् दीर्घां पुवीजसंप्रकामयाचक्रमयोगातः उप
रीश्वरविहंतानेकवस्तरसंदरि एतत्सर्वेश्वरीवी
जं सर्वत्रैवापराजितं ॥ मोदिनीवर्गश्च वर्गः तच्च
तर्थाः ऊ कालः म अग्निः र वायव्यः य दीर्घां पुवी
जं उ पवंचम् ॥ कोलिनीपंचमं देविकालवीजो
परिस्थितं सर्वाथस्तादपितथावक्रिवीजं नियोज
येत् चतुर्थस्वरसंप्रकं विहंडिसमलंकृतं एतद्दी
जवरं भद्रे कोलिनी रूपमास्थितं ॥ कोलित्पथि
ष्ठितस्य शवर्गस्य पंचमं कालवीजं म वक्रिवी
जं र चतुर्थस्वरः ई ह्रीं ॥ एतदेवोपसंहरति ॥
एवमेतानि वीजानि क्रमादष्टोमहेश्वरि कथिता
निमहादेवि ॥ देवीत्यत्र एतानीत्यप्यारः महेश्व
रीत्यत्र कृते पिच्छे देवो न रुत्पानि हृतेः न केवल
मंतरंगपरिवारभूतदेवता एकमेवा उक्ता याव
दम्यदमुच्यते इत्याह ॥ मृणुविद्यां गुरुपिणी ॥
सैषदाशरथी रामरतिवदंसिः तापवोद्विशति ॥

३-

करश्चिदिकरीविद्योतथांगन्याससंस्थितो आत्मा
 सनगतांचापितथाचक्रासनस्थितो सर्वमंत्रासन
 गतांसाध्यसिद्धासनस्थितो देव्यावाहनविद्योच ॥
 नचैतदेवयाचत् ॥ मूलविद्यामपिप्रिये ॥ एतच्च
 तिप्राचेनसंबंधः । एतदेवक्रमेणोदरति ॥ वाग्भ
 वंप्रथमं देविकामराजं द्वितीयकं श्रोतांतं कादिसं
 युक्तमैकारोतांतयोजितं एषाविद्यामहेशानिक
 रश्चिदिकरीस्यता ॥ उदरेदितिसर्वत्रसंबंधः शसता
 लव्यस्योतोसूर्यन्यः स तस्योतः स कस्यादिर्विसर्गः
 ऐकारस्योतः ओकारः तस्याप्येतओकारः एवं सौः
 नत्विहवाग्भवं प्रथमं देविकामराजं ततः पुनः ।
 श्रोतांतं कादिसंयुक्तमैकारोतांतयोजितं इत्यष्ट
 मपटलोल्लवदेवसामान्येनोपदेशोक्रियमाणे ।
 प्रथमं वाग्भवं चात्र अवांर्णलोकविश्रान्तं द्वितीयं
 हंसदेवततृतीयं वक्रिवेषमकमित्यादिदृष्ट्याचा
 ग्भवादेरनैकोसकमारबुद्धयोनुग्राह्यमुत्थिरति
 तिविशेषाभिधित्तया स्वयमेवकारुणिकः पर
 मेश्वरोविभजेदेवीजहयमाचष्टे ॥ एजोमध्यग
 तंवीजं वाग्विधातायकेवलं रुद्रयामलतंत्रेन नि
 र्दिष्टं परमाक्षरे साधनं चक्रसंयुक्तं चतुर्थस्वरसं
 युतं ऊर्ध्वमर्थं उर्विह्वाद्यं ॥ एकारोकारयोर्मध्य
 गतं पे केवलं मूलं विंडः तेनपे मादनं कः ॥ कः त

वा.
ते.
२१

दा.

मि.

चतुर्थःस्वरः ई एवंक्लीशक्तिबीजेव्याख्याते एवं
पेक्लीसोः तडक्तंश्रीनिम्नाऊले उद्धरेत्प्रथमादेवि
अष्टमंस्वरसंदरि कालमस्तकसंभिन्नमर्थेहपरि
संस्थिते अयंसवागभवोदेविवागीशत्वप्रवर्तकः
योनिवर्गादिमंवीजेपोरंदरनियोजिते मोहित्या।
शिरसाकांतेविंडखंडेइलंकृतं कामराजोमहादे
विकामसिद्धिप्रयकः क्षपेशंतसमुह्यपदश
मस्वरयोजिते स्तृष्टवसानंदेवेशिशक्तिबीजमु-
दाहृतं इति श्रीरसमहोदधावपि गेजमध्यगतं
वर्णजोर्ध्वनशिरसाहृतं अंगमध्यगतंवर्णवरम
ध्यासनस्थिते द्वितीयमेतत्कथितंआकुमध्यं स।
विंडकं वहमध्यंआग्रथस्थंअंकमध्यंनलोक्तिं
प्रथमाअक्षराविद्याकरशुद्धिकरीस्मृतेति । गेज
मध्यगतंपे जोर्ध्वं तेनपेअं गमध्यगतंवक्त्रि।
परात्तेपयाक वरमध्येतिल आकुमध्यं ई एवंक्ली
वहमध्यं स आग्रथःस्थंगे अंकमध्यंअः एवंसोः
एतद्वच्युणपवद्वितत्रचतुरश्रंपुरं कृत्वा चत।
विंशोऽष्टंशुभं । ईशात्तश्चिमंगस्तत्रमयेःपश्चि-
मंगंपुनः पूर्वस्तत्रंतसंस्थाप्यशेषाणित्रीणिलो-
मयेत् त्रिदंशतस्मजायोनिस्त्रिमायासात्रिदेवता
एकैकदंडकेप्रातःषट्पटूत्राणिपातयेत् योन
योयेनजायंतेसमस्ताःसमसंययः कोष्टकान्मृत

पंचाशद्गङ्गापाणिनामिदं ईशादकारमारम्भवा
 रूपं तन्विनायकं वित्तसेत्मा तत्कां सर्ववित्तारि
 शिवपश्चिमां एतच्चक्रेति वित्तदृष्टेः शुभेदात्मये
 दृष्टे त्रिकोणे च त्रिपादे च वर्णे कीलितलतले
 षण्मासा जायते सिद्धिः पूजा जप परायणे अतो मं
 जाः समुद्धार्या यथा देवितया मृगिवत्पत्तिप्रसारः
 यस्यायं सन्निवेशः एवं करश्चुद्धिकरी विद्यामभ्य
 हृत्या गत्या स संस्थिता तृतीयामप्सु हरति ॥ आद्यं
 तेतन्यरे पुनः ॥ एतस्याप्येति वक्ष्यमाणैव कारा
 महिम्ना एतस्याः करश्चुद्धिकरी एव अर्णया वि
 द्याया यथा दिवा गमवत्सत्त्वात् ते सन्निकर्षे पुनस्तस्या
 त्समनेतरोक्तात् कामराजात्परे तृतीयं शक्तिबीजं
 मर्त्यान्कार्यं येन कामराजशक्तिबीजयोर्विपर्यये
 न स्थितिः स्यात् यथा पेसोः दाः स्त्री अतः परे पा
 ठेऽप्ययमेवार्थः कारुण्यं च त्रपरमेश्वरमिति ता
 स्तु कामराजस्य परमदत्तं लकारमिह कारं वा कस्य वि
 दा प्रोक्तनीयं मा भूदित्याह ॥ श्रोतां तं कादिसे युक्तं
 मेकारो तां तयोजितं ॥ गतार्थं एवं ॥ यथा विद्याम
 हा विद्यायोगिनी नाम होदया ऊलविद्यामहेशानि
 सर्वकार्यार्थसाधकी ॥ यदुक्तं तत्रैव द्वयोः कृत्वा वि
 षयसं पूर्वबीजेन वे विना अंगत्यासविधौ विद्या
 द्वितीयेयं कृशोदरीति । पूर्वबीजेनेति । वारम्भवेन

स्तपः

द्वयोरिति शिष्टाया हि तीयत्तृतीयायाः तेन वाग्भ
वानेतरेशक्तिवीजे ततः कामराज इति श्रुत्या स
संस्थाने चास्याः प्रयोजनं दर्शयति ॥ अनया विद्य
या गौरिरक्षा मात्मनिकारयेत् ॥ अतएव कुलवि
द्येत्पाद्युक्तं ॥ आत्मासनगतां तृतीया मपि विद्यां ल
क्षयति ॥ एतस्या एव विद्यायाः शिवमापात्रि विंड
मत्त वीजमादिपदे युक्ता कार्यात्मासनरूपिणी ॥
शिवः ह माया ई अग्निः र एवं क्री एतस्या आद्यायाः
करश्च हिः कार्या विद्याया एव न पुनरेतद्विकृतिर
पाया हि तीयस्याः कुलविद्याया आदेर्वाग्भवस्य पदे
स्थाने तमपास्ये तन्माया वीजे योजयित्वा आत्मासनग
ता विद्या कार्ये तर्थाः एवं क्री लोकोः तडत्तं षाथकु
र्धगतं पि रं शु आ जे च त वि वि तं आद्याया वाग्भव
स्थाने चार्णात्मासनरूपिणी धर्मः ह त हर्ध र पिंड र
मेतद्वर्णद्वयारब्धत्वात् आकारस्यातः ओकारस्य तः
अ एवं क्री चक्रासनगतां चतुर्थी मप्याह ॥ पुनर्वि
द्याय मस्योर्ध्वमंतरं तं शिवान्वितं त्रैलोक्यमोहनीयं
सर्वविद्याचक्रासनस्थिता ॥ पुनः करश्च हिः कार्या
आद्याया एव विद्याया यदा यं वीजे वाग्भवमंतरं त
रातवर्तिका मराजमेतमंत्यं शक्तिवीजे चास्पत्रय
स्याप्सर्धं शिवे न ह कारेणान्वितं ऊर्ध्वदिशि श्री
मदीश्वरशिवाचार्यः एवं ह क्री लोकोः । तडत्तं

च.

वा.
नं.
२५

न.

२५

चार्यहयंकशमीरेखवतारकं नञ्श्रीविश्वाव।
नञ्शुवेनैवलक्षतेयतदपवेदमस्मत्पर्यन्तेपि।
अप्रशिष्यक्रमेणसर्वेषामपिग्रामे एवंचतपो
रासत्वाविशेषत्वात् नन्मतमेवसर्वात्मनाप्रमा।
णं ततश्चतस्यप्रमाणशिष्टत्वात्तन्मतयोविक
ल्पोन्यायोतत्वेकतरपक्षपरित्यागः प्रत्युतश्री
मदीश्वरशिवाचार्यमतस्यवलवत्त्वंलक्ष्यतेयत्स
एवश्रीरसमहोदधिश्चोक्तानांसाक्षात्प्रवर्तयिते
निसर्वत्राविगीताप्रसिद्धिः यद्वेत्तोपि श्रीश्वर
महाधिपतेर्लोभगुरुवरपरम्परोपनतं चक्रमि
दमीश्वरशिवात्सर्वाचार्योस्मदीयपदपूरेति ।
एवमाद्यहयमन्यादृश्यधर्ममन्तेतरंचतुर्थ्या
यदिस्यप्यप्यलोचितार्थाभिधानमेवेत्यास्ताः
मेतत् सर्वमंत्रासनस्थितापचमीमुष्णाह ॥ ५
नराद्योमहाविद्यांशिवचंद्रसमन्वितां कृत्वाका
मप्रदाविद्यासर्वमंत्रासनस्थिता ॥ पुनरप्यित्त
द्विद्योतरोद्धरणमितिभूतत्वं हन्तीविद्याकर
मुदिकरीमेवप्रत्यर्णशिवचंद्राभ्यां हकारसका
राभ्यांसमन्वितांकृत्वा ततदभीष्टार्थदायिनीस
र्वमंत्रासनस्थिताविद्यागुरुणाह्वय्येतिशेषः प
वं ह्स्त्रीह्स्त्रोः । तदुक्तं धार्योताभ्यां प्रतापूर्वा
तेयामंत्रासनस्थितेति धार्योताभ्यामिति नदेशाः।

म.
माया

है.

वस्थिताभ्यां हकारसकाराभ्यां साध्यसिद्धासन
 स्थितां षष्ठीमप्याह ॥ देव्यात्मासनविद्यायाः पूर्वो
 क्ताया यथाक्रमं अंतर्देशो तोयविंदशक्रशक्तीर
 उक्तमात्रं संयोज्य परमेशानि साकर्म्येण्डनाततः
 केवलाक्षरमेदेन विद्यासाध्यासनस्थिता ॥ तोयं व
 शक्रः ल शक्तिश्चतुर्थः स्वरः ई एवं ज्ञी ततो यथा
 क्रमं पूर्वोक्तायास्तृतीयस्याः आत्मासनविद्याया
 अंतर्स्थितस्य शक्तिबीजस्य देशोऽस्यानेतदपास्यतो
 यादीन उक्तमात्रं संयोज्य तस्यैवैकं ॥ स्पृष्टात्मनो
 क्षरमेदेन सत्यभामाभामेति वत्साभ्यां सनस्थिता
 विद्योद्धार्येत्यर्थः एवं क्लीं क्लीं ततः विपरीत
 तस्थितो रांतो जोर्ध्वं कुर्वन्तौ दत्ता तृतीयवि
 द्याया कामबीजांतर्देशातः साध्यसिद्धासनगता ष
 ष्ठीविद्या प्रकाशितेति रांतो लः वञ्चविपरीतस्थि
 ताविति वकारोर्ध्वमपोलकारश्चेत्यर्थः जोर्ध्वं अं
 कुर्वन्तः ई कामबीजांतर्देशातः दत्तेति तेनाहो मा
 याततः कामराजस्ततः इदमिति सममीदेव्यावाह
 नविद्यामप्याह ॥ हंससोमसमावृद्धामाया मग्न्या
 सनस्थितां सर्वार्थसाधकीविद्यादेव्यावाहनकर्मणि
 आयां करसुहिकंरी अर्णमेव विद्यां प्रत्यर्णं हंसा
 सोमसमावृद्धामग्न्यादितादिवत्सम्पत्त्यं जनायेत
 येवोर्ध्वमवस्थितहकारसकारां सती मग्न्यासन

क

॥

वा.
ने.
२५

स्थिततामपोवस्थितरेफामर्थात्कृत्वादेव्यावाहन
निमित्तं सर्वार्थसाधकीयं विद्या **दृष्ट्या** उद्धार्यैत्यर्थः
एवं स्त्रीं स्त्रीः तदुक्तं दत्तावीजत्रयस्योर्ध्ववर्णे
षाधयश्च त्रैलोक्यं यातस्या आद्यविद्येव आवाहनवि-
धौ परेति षायोगः ह वांतगाः स यांतः र एतदुपसं।
हरत्रयदवतारयति ॥ एवमेतामहाविद्यादेवि
सर्वार्थसिद्धिदाः महाविप्रसंदर्भ्यामूलविद्योमृण
प्रिये ॥ आदरातिशयदर्शनार्थं तत्र पुनः शृण्वन्
स्योपादानं नामैवाह ॥ मादनंतदयः शक्तिस्तदयो
विंडमालिनी पेंद्रमाकाशबीजस्य मधस्ताज्वल
नात्तरं मायाविंदीश्वरपुतासर्वोपरिनियोजिता अयं
सवाग्भवो देवि वागीश त्वप्रवर्तकः ॥ मादनं क
शक्तिः ए विंडमालिनी ई पेंद्रं ल आकाशबीजं ह
ज्वलनात्तरं माया ई विंदीश्वरे त्वनेतापिष्ट्यापि
ष्टात्मुखेन समस्तमात्रप्रमेयास्त्राणं कदाचित्
एवं कुंती । एवं वाग्भवमभिधाय कामराजममुद
रति ॥ शिवबीजं त्रिधा युक्त्वा सृष्टिस्थिति लय-
क्रमैः हयमाद्येन रहितमाद्याधोमदनात्तरं पुनः
स्थिति शिवायुक्त्वा दिंदवीजं नियोजयेत् तथालय
शिवापोपि ज्वलनं च महेश्वरि चतुर्थस्वरसंयुक्तं वि
डं विंडं हलं कृतं एवमेतन्महाबीजं कामराजं महो
दयं ॥ शिवबीजं ह युक्तेति संयोज्य विन्यस्यैत्यर्थः

त्य-

नचैतदंतरालयोर्द्वयस्यैर्नैरंतर्येणमस्तव्यमिहा
 ह द्वयमाद्येनरहितमिति स्थितिलयात्मकंद्वयमा
 द्येनस्थित्यात्मकेनरहितमसंश्लिष्टमेवकार्यं येनो
 त्तरावद्यमाणास्वर्णाद्वयस्यावकाशः स्यात् अत
 एवाह आद्याधोमदनांतरमितिस्थितिशिवायस्त
 दिंद्रवीजमितिच मदनांतरंक इंद्रवीजंलज्जलनं
 रचतर्थाः स्वरः ई एवंस्त्री । आद्येनशिरोरेखात्म
 केनाकारेणरहितमि द्वितित्वनवाच्यं एवंहिद्वय
 स्पशिरोरहितत्वमेकस्यचसशिरस्कत्वमिति केना
 मिप्रायेनोक्तमिति न जानीमः वस्तुतोहिसर्वेषामे
 वपिंडवर्णानामनक्तत्वमेवत्याप्यंयत्रऊरविदेके
 नैवयेनचिदचासीद्वृत्तेष्टेः नकेवलमिहैवानेन
 एवमपव्याख्यानं कृतं यावदनयेवसराणार्कचित्र
 ऐस्तनाशितारुतिभंग्वाप्रीमदानेदे श्वरकल्पेशि
 वंशक्तिमित्यादिकोपि मंत्रग्रंथोनाशितरुतिकिमे
 षामदृष्टयज्ञातस्वयंभुवासुच्यते यत्तदाप्रवृत्ति
 प्रकृतोराजपथायमानांप्रक्रियामपहायकिंत
 यत्तत्प्रायमुक्तमित्यास्तांप्रस्तुतवस्तुव्यालेपका
 रिग्रंथांतरपर्यालोचनेमप्येतत् एवंकामराजवी
 जमुद्भूतशक्तिवीजमप्यभिधत्ते ॥ मायावीजंमहे
 षानिमादनं रुसंप्रते चंद्रवीजंकेवलंतविनियो
 ज्यंवरानने ॥ मायावीजंस्त्रीमादनंक शक्रः ल चं

केत.

वा.
ते.
१८

२६
द्वीजं केवलं कथंचिद्विनिर्वाहं कार्यमि
त्याह ॥ सत्तासृष्टिकर्मदेवि प्रागुच्चारक्रमेण स
हारक्रमयोगेन शक्तिवीजं सप्रदरेत् ॥ मादनच
क्रवीजयोगस्तु विशेषणविशेषभावेनैव संहारक
मानुषाणोद्योगोदर्शितः उच्चारस्तसृष्टिकर्मणो
वकार्यस्याह प्रागुच्चारक्रमेणोति अतएव तत्रा
होद्यतिरेके एवंस्त्वि तदेवोपसंहरति ॥ एवमे
षामहाविद्यामहा विप्रसंदरी संस्पृतेवमहा
देवीत्रैलोक्यवशाकारिणी ॥ यउक्तं अः एवमध्यग
नेष्टुसल्लपेमध्यमतः ऊरु तस्यमध्येत्यसेत्त्याद
कारोर्ध्ववस्थितं राधयायकारांतमायाविंड
निरोधियुक्त वाग्भवोयंसमाख्यातः सम्यक्प्रत्यय
कारकः त्रयाण्येवायवर्णानामेकैकस्यासनेत्यसे
त्गायसोर्ध्वयकारांतवेकत्रायर्णलोकितं काम
वीजं महेशानिसरहस्पेप्रकाशितं अस्मोच्चारण
मात्रेण तगन्तोभः प्रजायते तृतीयं संप्रवक्ष्यामि
शक्तिवीजं महादुतं धायंतायसमाप्रुक्तं गाद्यं फा
यंषपायगं अः एष्टो जोर्ध्वसंयुक्तं शक्तिवीजं सप्र
दुतं अनेन तात मात्रेण ऊर्यात्तर्वविषत्तयं एषा
विद्या समाख्याता सर्वाश्चर्य करीपरा अनया तात
यासम्पद्गतिनयत्रसाधयेत्तु ॥ अः एवमध्यं क
ल्लपेमध्यं अः कारोर्ध्वं रांतं ल धायो ह यकारांतं

१ मायाई एवंवाग्भवः बाधवर्णानोहकाराणो
 गाद्यं वक्रिप्रस्थित्यपेक्षया क सोर्धंल यकारो
 तः २ आदिर्विषयकारणत्वात्माया नद्वर्णः ३ यद्वा
 आश्वाकारादिः पूर्वोयस्यासावितिकामराजः
 बाधः ह लायः स गाद्यं क फाथोल बायोगं ह पा
 योगं र अः एष्टेई जोर्धंश्च एवेशक्तिवीजं नचात्र
 स्फुटेपिसमात्मत्वेनवात्मत्वंवाच्यं एवंतिरोधित्या
 ययेक्षयादशात्मत्वाद्यपिकिनोच्यते तस्याअपि
 मेवप्रमेयतायामविशेषात् श्रीरसमहोदधाव
 प्यस्तिहिनिरोधित्यावचनेविंडनिरोधियुगिति
 यत्तश्रीमदल्लहेनाप्यंगत्यासविद्यायां किंत्वादेः
 वाग्भववीजस्यांतेतत्परमिति कामराजपरं शंक
 रराशेर्मतमितिज्ञात्वापिपक्षांतरोदं कनेतृतीय
 पंचमसममविद्यानाप्रहारेकस्फुटिविद्यामपहा
 यद्वितीयत्वं यपंचमीनांपरामर्शकेवलमिति
 शिववीजंतत्तत्पंशक्तिवीजमेतं चविद्यायाअस्या
 अपिसंभेदः तस्ययसिद्विधः केवलवाग्भवपूर्वो
 स्त्रिभिः स्वरैः प्रथमकथितविद्यावत् तेनसमस्तत
 यात्यग्रचक्रेश्रीत्रिपिंडेन तेनशिवेडस्वरहरिशि
 वदहनैर्वाकरीयमूलपुत्रैः एकैकविंडतद्वयस
 हितैरियमष्टमीविद्येतिविद्यांतरपरिकल्पनच
 श्रीमत्त्वपूर्वनभिमतमपिस्वोत्पत्तितं कृत्वा दि।

ती.

बा.
ते.
२३

२७

अर्णविपर्ययतो श्रीदत्तरतोहिती यस्याः पंचम
सप्तमयोरप्युद्धतमिह शक्तिवीजं ये स्तेवीजवर्ण
कीन मात्रमपि प्रायशोत्रमंत्राणां अविदंतो गजं
तिचकेन महिमेति चित्रमिदं इति चतस्त्वय संत
तिभेदेनायं समस्तविद्यानां इह निगादिन उद्धारस्त
स्मासनं गुरुमुखप्राप्य इति वक्रविध संतति भेदैर्य
यपि गुरुभिर्ममेदमादिष्टं चतस्त्वय संतति रिहत
थापि मुखैव युक्तियुतेत्यादि चोक्ते तत्सर्वमुपेक्ष
युक्तनीत्या सर्वप्रकारमासमेजसा भावात् यत्पुर
जामेरत्तरश्चिष्टतामात्रमवलंब्या लजालप्रायम
स्खलितपर्यवसित संवित्कमादिकं निर्निवेधनम
त्यश्रुतादिप्रियं मंत्रादो व्याप्या मुद्गर्शितं तत्र तास्मा
भंविउद्दिस्संयत व्यक्तिमितितं त्यातिपद्येना नृस्य
हृषितमितियन्मूलत एवागमार्थप्रकाशनेऽप्यक
र्तव्येकयेनामसप्रकटं परंप्रायश्चिन्ताचहे मंत्रार्थ
प्रकाशनमपि क्रियमाणं तमं ते महात्मनः समय
भीरवो महाजनाः यतो ययतः कृतश्च नास्यानादन
येनांततः शौर्यादिनाप्यासादितत्वेऽतिपत्रिकामा
त्राः सर्वपवयथास्थितं शुर्वादिपरिवर्त्य तत्रात्तमपि
स्त्रपित्रादिचगुरुतया परिकल्प्य शास्त्रार्थानुष्ठान
परां मुखा मंत्रविक्रयमात्रतात्पर्यायनसंग्रहणपरा
पणाः सकललोकैर्विज्ञावयेतो दृश्यंते शास्त्रार्थ।

मेव

न

विच्छेदभीरुतयातुपरमत्यल्पतात्पर्यालोचनमा
 वृक्तमिदं लंखनजनशिरोर्तिकारिणामुनापि
 वचनेन एवं महात्म्यवत्पुनयाकिंकार्यमित्याह
 एतयेतस्य चक्रस्य सायकोर्चनमारभेत सचकी।
 दृगित्याह ॥ ऊं ऊं मारुणदेहस्तव सारुणविभूषिता :
 तोहलप्रमितमुखोभूषामोदसंगंधितः कर्षस्तो
 ददिग्धो गोरक्ताभरणमंडितः रक्तप्रवृत्तोमौनी
 रक्तगंधानुलेपनः रक्तासनोपविष्टस्तुतात्तारु।
 एतदस्थितिः सर्वशृंगारवेशाढ्यसिद्धरीकृतवि
 ग्रहः मनःसंकल्परक्तोवासायकः स्थिरमात्मनः ॥
 वस्तारुणेति पूर्वनिपातव्यत्ययः रक्तगंधेति चंदना
 कृतकादि सायक इति सिद्धे सायनाय सततोद्युक्तः
 अतएवोक्तं स्थिरमानस इति रक्तोपचारस्य चात्रा।
 वशेषयोगित्वमवयोतयितुमुक्तं मनःसंकल्परा
 क्तोवेति एवं वासद्रव्याभावेपिनित्यादौ काचि।
 त्वेदनेत्यप्यनेनावेदितं तत्र यथा संभवं प्रवृत्तेर्भा
 वात् काम्पादेव ह्रियथा संभवं भवेदिति भावः अयं
 पुनरत्र तात्पर्यार्थो यत्सायकस्य येन केनचिदात्मा
 निपरातं दचमन्तारतारतम्यमयत्वाविर्भावो भवे
 तदेव सर्वात्मना द्रव्यजाते संभरणीयमिति यदा ऊ
 यक्तिं चित्तानसाक्षादियञ्च सौभाग्यवर्धनं तेनात्मा
 नमस्तु कृत्यदेवमभ्यर्चयेत्सदेति एतच्च ऊं ऊं वक

वा.
ते.
१८

२४

यंकीटच्चकार्यमित्याह ॥ भूषदेशेसमेश्वदेगोम
येनोपलेपिते प्रथमप्रकरसंकीर्णधृषामोदसंगं
पिते सिंहरजसादेविजंक्रमेनायवापुनः आसि
वित्ययमंचकंसमरेखिमनोहरं समत्रिकोणश
क्तयंसश्रीकमनिसंदर ॥ सश्रीकत्वमेवप्रपंचि
तमनिसंदरमिति तत्रचसमरेखत्वादिविशेषण
हारकोहेतः इहजावत्साधकस्यततउपास्यमंत्र
देवतातादात्म्यावष्टंभभावनंविनानकिंचिदपि
पूजादिसिद्धोदित्यनेतरमेवोक्तं त्रिपरीकृतवि
ग्रहरतितत्त्वकयंस्यादित्याह ॥ ध्यात्वापुरत्रयंदे
विवीजत्रयसमन्वितं सर्वायविद्ययादेविकरशु
द्धितकारयेत् ॥ पुरत्रयंयस्यरुद्रमप्यलक्षणं
तत्रासनः कायद्रूपंवीजत्रयसमन्वितं ध्यात्वातत्र।
मूलविद्यासंबंधिनीवीजत्रयंत्यसेदिति हिवाचम
त्रास्रमंत्रसौचित्यात् एवंकरशुद्धौकृतायांतत्कर
णकोमंत्रांतरस्यासौत्याय इत्याह ततयावत्तयद
सति नाभिमंडलरुद्रमसुखमंडलगेति अस्मत्प
रमग्रवोपि गृह्यरुद्रिवोर्मध्येत्यसेन्मूलाक्षर
त्रयमिति पाठक्रमादार्थः क्रमोवलीयानितिसम
नेतरवस्यमाणस्यासानंतरमेतन्नास इतिग्रवः
विद्युद्युदानाययागवेश्मन्यर्थमप्यायोभागात्म
केपुरत्रयेवीजत्रयमेतत्प्रायेदितिनतु चामं ॥
त्रास्रमंत्रसौचित्यात् एवंकरशुद्धौकृतायांतत्करणको
मंत्रांतरस्यासौत्याय इत्याह ततश्चात्मा —

सुनंदयाश्चक्रासनमुयेच्चरि । सर्वमंत्रासनंदे ।
 विसाध्यसिद्धासनंतथा ॥ आत्मासनंसमाख्या
 वलादेवात्मन्यासनत्वेनतवात्ममंत्रासनं ॥
 चित्तात् एवेकरमुद्धोक्तायांतत्कारणकोमंत्रा
 नस्यासोत्यायाइत्याहतावित्यस्यचक्रासनादी
 नांयस्यकर्मरूपस्याननैयत्येप्रमाणभावात्त
 र्वशरीरगतत्वेनैवत्यासोत्यायास्तस्यततदासनं
 यतायामुचितत्वात् वहिः पुनरेषामग्रदत्तेतरपा
 र्थनिश्चयेप्रमाणभावात्समाख्यावलोपनतः ।
 स्थाननियमोवश्यग्राहो न्यथात्यपरिनिहितं
 जनंस्यात् यउक्तंमयेव अथमंत्रासनमंतश्चतर
 अहारमध्यमाश्रित्यचक्रासनमायोदितंशक्त्य
 गतंअरस्यमध्येचसाध्यासनमिति तथा ॥ ततो
 रत्तांप्रज्वीतएवोक्तजलविद्यया षडंगन्यासयो
 गेननमस्कारनिपुक्तया ॥ नवात्रांगेषुशास्त्रांता
 रोक्तवजात्यंतरप्रयोगोपिकार्यइत्युक्तं नमस्कार
 निपुक्तयेति सर्वशेषत्वेनपुनरेतद्व्याख्यानमुपेक्ष
 मेव ऊलदर्शनत्वात्पथानुपपत्त्या वेनयिकप्रकिा
 योचिनेहोपपत्तेः ॥ ततोपि । शिखाललाटश्चमध्य
 कंठरुद्राभिगोचरे आधारेपूहकंयावन्त्रासमष्ट
 भिराचरेत् ॥ ऊहकमित्यनेनतदुदायिष्ठितोत्रपादो
 लत्यने अष्टभिरिति वशिण्यादिवीजैर्नतचकैस्तेषां

वा.
नं.
२६

२९

नवसंख्यत्वात्तत्रम्यरास्पतायोगात् एतावन्ते
वचास्पसिद्धिः स्वात्मनिविप्रयेभावविमिति वाग्म
वेदति एनेत्रे कामराजं च वामतः ललाटे शक्तिः।
वीजं च कर्णयोर्दत्तवामयोः वक्रमध्ये च तान्येव।
भुजयोरुदये तथा जंघयोर्नाभिमध्ये च मंत्रस्यास
मितिक्रमात् विधाय चक्रवित्यासमपि शास्त्रविदः
चरेत् सुन्दर्यो मनितत्राद्ये वेदं च क्रनायकं अरं।
शिखायामष्टारं भाले भ्रूमध्ये देशतः दशारं तद्वि
तीयं च कंठे नदनुवित्यसेत् चतुर्दशारं रुदये ना
भावद्वयं ततः आधारे षोडशदलं हारचक्रं त
पादयोः पाशां ऊर्ध्वे वामदत्तकरयोर्मध्यस्थीभुवोः
नासायां विशिखाश्चेति चक्रमप्यन्तरालिकमिमा
द्यन्तरे मनयेदितमपि स्वैत्येति तेन किंचिदपेक्ष
णीयमपेक्षायापर्वभावात् सत्याहितस्यांशास्त्रा
तरानावदपेक्षणीयं यावदपेक्षयानि वृत्तिः स्यात्
तदभावे पुनर्निर्विन्धनमेव शास्त्रांतरोक्तस्यापे
क्षणीयत्वे सर्वस्यैव तत्प्रसंगादनवस्थितमेव शा
स्त्रानुष्ठाने स्यात् यत्किं नवशास्त्रांतरे कर्तव्यं।
शास्त्रांतरे श्रुते शास्त्रस्याप्यपेक्षितत्वात्तद्विप्रम
वेदितं सापेक्षत्वेऽप्यपेक्षैव मानं यावदपेक्षते
तावदेवात्यतः कार्यनात्यस्यादनवस्थितेति तस्मा
त्तत्तद्देशांतरवरग्रन्थादिनोपदेशत्वेऽप्युपदेश्या

ति.

मृनिप्रतिपदं किमुच्यते रत्नास्तो एवं विप्ररीकृत
 विग्रहः सायकः स्वात्मसजाश्रयः सरं वहिर्मंडला
 दावस्मत्सर्वशुर्वीदिष्टदृष्ट्याहारे शदिव्यायो ३
 यभिन्नशुर्वीदिष्टजोक्तानिखिलचक्रसपर्यासे
 पत्न्यर्थप्रथमेतावत्प्राधान्यादेव्यापवावाहनादि
 कुर्यादित्याह ॥ ततः पयनिभो देवीवाल्मीकीकिरा
 एणरुणा जपाजसुमसेकाशोदाडिर्मजसुमोपमो
 पयरागप्रतीकाशो जंजमोदकसन्निभो स्फुरन्मुकु
 टमाणिक्यकिंकिणीजालमंडितो कालालिजलसे
 काशजटिलालकपलवा प्रत्यगरुणसंकाशय
 वलांभोजमंडलो किंचिदर्थेडजटिलतलाटमंड
 पहिका पिना कथनराकारस्रभुवंपरमेश्वरी आ
 नंदमुदितोलोतलीलांदोलितलोचना स्फुरन्मधू
 त्रसंचातविततसर्पजंडलां सुगंडुमंडलाभोगा
 जितेन्द्रमुत्तमंडलां विम्वकर्मादिनिर्माणस्त्रसस
 दृनासिकां नाप्रविडमविंवाभरकौष्टीमुत्तमोपमो
 स्मितमाधुर्यविजितमाधुर्यरसगौरवां श्रुनोपम्य
 शणोपेतचित्रकोदेशशोभितां कंचुग्रीवां विशा
 लाक्ष्मीमणालललितैर्भुजैः रक्तोत्पलसमाकार
 स्रजमारकरांभुजो करोभुजनखेद्योतविनानित
 नभस्तलां मुक्ताहारलतोपेतसमुन्नतपयोधरां
 त्रिवलीवलनायुक्तमध्यदेशसशोभितां लावण

च५

वा.
ने.
३.
30

य.

सरितावतीकारनाभिविभूषितो अनर्चरत्नचटि
तकांचीप्रकृतितेविनी नितेवविंवहिरदरोमरा
जपरोऊशो कदलीललितसंभसुऊमारोरुमी
म्यरी लावणकदलीतत्यजे **पुंगलमंडितो** नम
द्वलशिरोरत्ननिर्दृष्टवरणोवृत्ता प्रीतोमुपशतसं
काशकांतिसंतानहासिनी लोहित्यजितसिंदूरज
पादाडिमरागिणी रक्तवसुपरीधानोपाशोऊशा
करो **तो** रक्तपद्मनिविष्टोतरक्ताभरणमंडितो
चतुर्भुजांविनेत्रेत्तपंचबाणधनुर्धरा कर्पूरशक
लोत्तिप्रतांबूलाश्रितानना महास्रगमदोदाम
ऊंऊमारुणविग्रहो सर्वभृंगारवेशाढ्योसर्वोत्त
कारभूषितो जगदक्तादजननीजगदक्तादकारि
को जगदाकर्षणकरीजगत्कारणवृषिणी सर्वमं
त्रमयीदेवीसर्वसोभाग्यसंदरी सर्वलत्मीमयीनित्या
परमानंदनेदिता महाविप्ररमुद्रांतुल्यत्वावाहणत
रूपया विद्ययावाह्यसुभगेनमस्कारनिप्रकृतया प्र
वोक्तयासाधकेंद्रोमहाविप्ररसंदरी चक्रमध्येत
संचित ॥ त एतत्परपवतिष्टेदितिशेषः माधुर्य
तिरामणीयकंमाधुर्यरूपश्चासौरसश्रुति भुजेरि
सुपललितो जगदक्तादकतादेवान्यत्रजगदानंद
शब्दाद्यस्यपरमस्यतत्त्वाभिव्यंजिको सर्वसो
भाग्यसंदरीमिति सर्वलत्मीमितिचविशेषणहये

न समस्तविशेषणार्थः संशुद्धीतः एवंशुद्धदेव्या
 एव ध्यानवचनादस्यासामपीदृगेव ध्यानमित्यर्थः
 सिद्धं तत्काररूपत्वादासां यत्समद्वयोदधिः ॥ वा
 चामगोचरं देव्याः सर्वानंदमयं पुनः एकचक्रं म
 हारक्तं रक्तपद्मासनस्थितं चतुर्भिराशुधैर्धुक्तं या
 शुं ऊशयनुः शरैः देवीकरणरूपेण शुद्धं शक्तिग
 णं स्मरेत् ध्यानं न विद्यते तासां मतोर्थाहरवर्णिनी
 ति ध्यानं न विद्यत इत्यत उक्तात् ध्यानादस्य दित्यर्थः
 न तन्मूलत एव तन्निषेधो विवक्षितः सर्वानंदमय
 त्वेन वागगोचराया अपि शुद्धदेव्या ध्यानस्य संभवे
 तत्काररूपाणां मत्स्यासां तदनुपपत्तेः महाविपुल
 शुद्धामिदं वाहनविद्यादिशब्दसन्निधेस्त्रिखंडा
 विद्यां यद्वक्ष्यति त्रिखंडेयं महाविद्याविपुलाज्ञान
 कर्मणीति नमस्कारनिपुक्तयेत्यावाहनानौ वि
 त्यात् ततः पूजनमारभेत् न न्युमंत्रकातावत्सुजा
 नस्यात् उक्ताश्चैते विनिपुक्ताः तत्कतरेणोदानी
 पूजनं क्रियते इत्याह ॥ शिवाग्निविंदवो देविदिन
 कृद्वक्तिविंदवः प्रगपत्क्रमरूपेण योजनीयाम
 हे श्वरि मायोर्धेयं समाशुक्तं वीजप्रमय उत्थितं
 माया लक्ष्मीमयं तेन एव स्तथाष्टमातरः ॥ शिवः
 ह शक्तिः र दिनकृत् श वक्तिः र माया ई एवं क्री
 श्री ताश्च काः ऊत्र एव स्यात् ॥ ब्रह्माणीपश्चि

३५

त्या

वा.
तं.
३१

३)

मेहारे माहेश्वर्यपिचोत्रे ऐंहीतपूर्वहारेचको।
मारीदक्षिणे तथा वैष्णव्यपिचवायवेवाराहीमी
शदिगातां चाशुं देवि चामेये महालक्ष्मी तने
रुते ॥ प्रथमांता पूजयेति संवेधनीया द्वितीयांतां
पूजयेदिति श्रीरसमहोदधावपि तत्र प्रकटयो-
गिन्यश्चक्रे त्रैलोक्यमोहने अणिमाद्या महादेवि
सिद्धयोष्टौ व्यवस्थिता इत्यादिना ब्राह्म्यादय एव।
तत्कारित्वा दुर्णिमादितेन व्यपदिष्टा इति न कश्चि।
दिरोयः आसंचक्रे शरीतेन तत्रैव तत्रादिभेदे वि-
पुरेति श्रीविप्राख्याया देव्याः पूजत्वं मुक्तं चक्रे श-
र्याश्च प्रतिचक्रं पार्श्वद्वये मुद्रायास्त्रिपुरायास्तदे-
विसिद्धाष्टकान्विता ता एव सर्वचक्रे प्रपूज्य काले प्र-
पूजयेदिति वक्ष्यमाणं दृष्टोक्तं कसिद्धि सहिता मेका-
मुद्रा मेकां पूजयेत् तद्यथेह संतोभणी मुद्रा अणि।
माचसिद्धिरिति एतच्च त्रयं प्रतिचक्रं मुग्र एव श-
न्यमिति प्रवः एवं प्रथमं त्रैलोक्यमोहने चक्रम-
नी भिधाय द्विषं सर्वाणां परिपूरणं वरुह ॥ कामा नपा-
कर्षणरूपा च त्रया कर्षणरूपिणी ग्रहे कारा क-
र्षणी च शङ्खा कर्षणरूपिणी स्पर्श कर्षणरूपा।
चरसा कर्षणकारिणी रूपा कर्षकरी देवी गंधा।
कर्षकरी तथा चिन्ता कर्षणरूपा च धैर्या कर्षण-
कारिणी सत्या कर्षणरूपा च नाना कर्षणकारिणी

बीजाकर्षणरूपाया आत्माकर्षस्वरूपिणी अम
 तस्याकर्षणी च शरीरा कर्षणी परा एवं बोड
 शरीरे महादेवि वाममार्गेण पूजयेत् माया लक्ष्मी
 कलाभिस्तु कलाबोडशक्तिं ॥ वाममार्गेणेति
 सायकसायकस्य देव्यास्तु दक्षिणेनेत्यर्थसिद्धम्
 यद्वदति वाममार्गक्रमेणैव पश्चिदेव दक्षिणे श
 हीत्वेति एकः कलाशब्दः स्वरवाचकः द्वितीयः
 स्तुशक्तीनां चक्रेश्वरी चात्र त्रिपुरेश्वरी स्तुक्ता य
 दागमः तथेव गुप्तयोगिन्यः सर्वाणां परिपूरणे
 च कामाकर्षणरूपाया देवता परिकीर्तितानि हि इति
 नीये त्रिपुरेश्वरीति च सर्वसंतोभकारका
 त्वेन तीपचक्रमुप्राह ॥ अनंगऊसमां पूर्व
 दक्षिणेनंगमंगलात्पश्चिमेनंगमथनाप्रतरे
 मदनोत्तराम् अनंगलेखामाग्रेयेनैर्मतेनंग
 वासिनी अनंगं ऊशं वायव्ये ईशानेनंगमां लि
 नीम् ॥ इति श्री वामके चरनेन समाप्तम्
 शुभमस्तु सर्वजगतामिदम् ॥
 इत्यादेचक्रैर्पूर्वपश्चिमादिक्रमस्यामनैरपेक्षेणो
 क्तैः प्राजापत्यपवदिक्रमो ग्राह्यः अनंगऊसमाया
 अक्षरदेवी व्यवस्थयेत्यादिश्रुतिविरुद्धत्वात्पेक्ष
 मेव चक्रेश्वरी चात्र त्रिपुरसंदरी तदुक्तं गुप्त्या
 मतरादेवि सर्वसंतोभकारके अनंगऊसमा

इति

वा.म.

३२

३२

ली.

द्याश्च के देवो व्यवस्थितेति तृतीयात्रिपुरसं-
दरीति च सर्वसोभाग्यकारकाख्यं चतुर्थमण्ड-
लं सर्वसंतोभणी शक्तिः सर्वविद्राविणी तथा सर्वा-
कर्षकरी वाया सर्वाज्ञादकरी तथा सर्वसंमोहनी
शक्तिः सर्वसंभनरूपिणी सर्वजंभनरूपा तु सर्वतो-
वशाकारिणी सर्वरंजनशक्तिश्च सर्वोन्मादसरूपिणी
सर्वार्थसाधकी शक्तिः सर्वाशापरिहरकी सर्वमेव
मयी देवी सर्वद्वन्द्वलयं करी ॥ पंच ॥ वामावर्तक्रमे-
णैव पश्चिमादेव दक्षिणे शुद्धीनाम्नये देता देवी त्रि-
भुवनेश्वरीः पश्चिमादिति देवग्रन्थारभ्येत्यर्थः शु-
द्धीतेत्युपपत्तिनच के श्वरी चात्रिपुरवासिनी तडा-
क्तं संप्रदायक्रमायाताश्च के सोभाग्यकारके सर्वसं-
तोभितेस्त्वीः संस्थिता सरसंदरीति चतुर्थं त्रिपुरवा-
सिनीति च सर्वार्थसाधकाख्यं पंचममण्डलं ॥ सर्व-
सिद्धिप्रदा शक्तिः सर्वसंप्रदातया सर्वप्रियं करी
चापि सर्वमंगलकारिणी सर्वकामप्रदा देवी सर्वद-
खविमोचिनी सर्वमन्त्रप्रशमनी सर्वविघ्नविनाशि-
नी सर्वांगसंदरी देवी सर्वसोभाग्यकारिणी ॥ पता-
श्च ॥ तथैव देवदेवेशि पुनरेवाय विद्यया द्वितीया
वरणे देवि देवी दशकमर्चयेत् ॥ आद्यविद्ययेत्यने-
तरमेवोक्तं तयामाया लक्ष्मी ल एव तत्तत्कामिकं च
येत्यर्थः यदुक्तं नामांतां तं महाशोणं दंडाकारं ।

च.

सविंदुकम् तद्वदुसंचक्रवीतविधेयं द्युतराम
तेति तथेवेति प्रथमा द्वितीयो रित्यर्थः पुनरेवे
त्पुनरेन तृतीयचतुर्थयोरप्यस्यापवविनियोगस्तु
क्रमेण तस्यामेवोपक्रांतत्वाद्द्वितीयोत्तरस्य चावृत्तत्वा
त् अर्णविद्यापक्षे पुनरेतन्न किंचित्संगच्छते
तस्याः पूर्वमेव विनिप्रकृत्वादिहा प्रस्तावात् श्रीर
समहोदधावपि माया तत्मीमयो वीजावायवक
स्पृजने तत्तत्प्रकृतिद्वितीयस्य स्रष्टा इत्येकं पृथ
क् ॥ इत्यादिवाचकांतरा वाचकांतरा वाचनान्त्र
कचतृतीयोपलक्षणपरमेवेति किञ्चिदोषः युर
वोपि इत्यंचक्रेषु धृष्टपितृकेशिवज्रयोगिन्यो
माया वीजयोजितारति न च भाषां विद्यां चोक्तुं
गोपनीयमात्रकामिति मात्रकार्योपि व्याख्येयो वामा
वर्तवित्तो मक्रमतश्चक्रत्रयं तथैव पुनर्भवदि
क्ता एव कलां वरौणां च ततः कांतैरिति तथा वगी
ष्टकपूर्वांतरवाचकतां पृष्टकत्रितय इत्यादेर्वि
भागस्याश्रुतत्वात् द्वितीयाचरणप्रतिचक्रांत
अतर्दशारापेतया चक्रेष्वरीचात्रविप्ररा श्रीः यदुक्तं
ऊतकोलिकयोगिनः सर्वसिद्धिप्रदायके सर्वसि
द्धिप्रदायास्तु चक्रे सर्वार्थसायके इति पंचमेविप्रा
श्रीश्चेति सर्वरत्नाकराख्येष्टमप्याह ॥ सर्वतास
र्वशक्तिश्च सर्वैश्वर्यप्रदायिनी सर्वज्ञानमयी देवि

वा.
ने.
३३

33

हर०

याव०

सर्वव्याधिविनाशिनी सर्वाधारस्वतृपातसर्वपा
पहरीतया सर्वानंदमयीदेविसर्वरक्षास्वतृपिणी
पुनरेवमहेशानिसर्वेक्षितफलप्रदा दशमिदेवा
तास्यानासनामसदृशोदया पवमेतामहादेवीर्दे
विसर्वाद्यसिद्धिदाः पूर्वोक्तेनविधानेननृतीयाव
रणेर्चयेत् ॥ स्वनामसदृशोदयाश्रितिसर्वाद्यसिद्धि
दाश्रितिव सर्वशेषः पूर्वोक्तेनेति यत्तरविद्याप्रयोगावा
मावर्तयामनाचक्रेष्वरीचात्रिप्ररमातिनी यडकं
निगमंदेवताश्रके सर्वरक्षाकरेपरे सर्वताद्यामा
हादेविसंस्थितावीरवेदिने षष्ठीत्रिप्ररमातिनी
तिच सर्वरोगाख्यसमममप्याह ॥ अथाचक्रमह
शानिष्ठापनं पूजां यथाक्रमम् एकैकं देवतानाम्
पूर्वोक्तं बीजसंयुतम् अथस्तादेवदेवेशिवाममार्गेण
पूजयेत् दद्यादक्षिणमार्गं तत्र रक्तपुष्पैर्महेश्वरि
अथस्तादारभ्य पश्चिमादारभ्येत्यर्थः रक्तपुष्पैरिति
सर्वशेषः चक्रेष्वरीचात्रिप्ररसिद्धिः यडकं रक्त
स्पदेवताश्रके सर्वरोगाहरेप्रिये वशिष्ठाद्यामहा
देव्यः संस्थिताः परमार्थतरति सममीत्रिप्ररासिद्धि
रितिच सर्वसिद्धिमयाख्यमष्टममपिचक्रमाह ॥
पश्चिमोत्तरपूर्वादिदिक्षणां चक्रमेणच चक्रमथो
चतुर्लोकचक्रमेणपरिपूजयेत् ॥ चक्रमथे इत्यर्थः
मूलत्रिकोणादहः तत्रैववास्तुतरालचतुष्टयंचत

सपुदित्वास्तीतिभावः पूर्वादीत्यादिशब्देनापिवा मा
 के० वर्तयवोदतकः किंचतस्त्वमित्याह ॥ कामवाणा
 न्महेशानिधनुस्तत्पाशमेवच जंभमोदवशस्तंभ
 पेदेसहितमंजुशम् अंजुशमितिक्रमपदसन्नि
 धेस्तदीयमेवज्ञेयम् पतत्ताजात्यादत्रदेवसाणा
 मपिपूजनंसात् नकेवलमितियावत् पतत्ताजा
 त्यादत्रदेवसाणामपि पूजने ॥ सर्वमध्यविकोणे
 यिपूजयेन्मूलविद्यया केवलात्तरभेदेनसमस्त
 व्यस्तयेश्वरि कामेश्वरीमयकोणवेत्रेशीदतिणेन
 था वामेयिभगमात्तातमप्येविप्रसंदरीम् ॥ के
 वलात्तरभेदेनेति केवलमेकैकमत्तरंभेदयित्वे
 त्यर्थः तेनमूलविद्यायाव्यस्तत्वेकोणत्रयेयिकामे
 श्वर्यादित्रयमेकैकेनपिंडेनवामावर्तेनैवनतत
 द्दर्शनेतपूजयेत् समस्तत्वेतपिंडत्रयेणापि अष्टम
 चकेश्वरीविप्रसंविक्कामप्येतितात्पर्यार्थः तदुक्तं
 सर्वसिद्धिमयेचकेश्वरमातिरहस्यात् स्थिताकामे
 श्वरीपूर्वाश्चतस्रःपीठदेवतारस्यष्टमेविप्रसंविके
 तिचकेवलपदतत्तितस्यापिंदात्मनोत्तरस्यादि
 विद्यावहागमवादिस्वरत्रयसंभेदेनाष्टमोविद्येति
 त्रयवागमात्रपदिष्टत्वात्रस्यायमित्युक्तशयम् त
 देवमष्टमनवमयोरपिचक्रयोः श्रीदेवीपंचशति
 केष्टिसंहारवक्रयोरिवैकैकविद्येति नकश्चिहि

34

© Dharmartha Trust. Digitized by eGangotri

दिते मंत्रगणेषु चैः सर्वनिवेदितैः सृष्टेश्च तर्पणं का-
 र्यं अहो भक्तिवत्तोदितम् इत्याद्युक्तावप्रकार्यतर्प-
 णमित्याह ॥ एवं पूजाविधानं तद्वत्त्वाद्दोसाय कोतमः
 क्षपणं यादिनैवेद्यतर्पणानि निवेदयेत् ॥ ततोपि ॥
 संतोभद्रावणाकर्षावेशोन्मादमहां ऊर्षाः खेचरी
 बीजद्रुपादियोनिमुद्रास्तुत्रकमात्र विरच्य सायकेंद्र
 स्तुथ्याने ऊर्ष्यात्समाहितः ॥ अत्र कमादिरचेति प्रति
 चक्रम् तेन प्रथमचक्रं संतोभणीयावदष्टमबीजमु-
 दानवमन्त्रं दिशद्वस्वीकृतात्रिंशद्मुद्रा योनिमु-
 द्राचेति अत्र च मुद्राद्वयं चेत्पेव पूज्यमिति श्रवः ३८
 सिद्धयोपि दशैव अणिमा लक्षिमा चैव महिमा शशि-
 रेव च आकाशं च तपेष्टितं च ततः परम् यत्र कामा-
 वसायित्वमष्टमं परिकीर्तितमिति उक्ता अणिमाया-
 अष्टौ सिद्धयः यथाक्रममष्टसु चक्रेषु नवमेतत् रस-
 सिद्धिर्मातृसिद्धिश्चेति ३९ मुद्रायावत्प्रादिभुक्तिः
 मुतीपवत्तावत्फलम् तत्र व्यस्ततयाणिमायासि-
 द्धिरष्टमिषकैः साध्यते समस्ततया तत्रैव नवमेन
 चक्रेण यडपद्मेतया रससिद्धेः पूज्यतया भिधान-
 म् सेवद्विसर्वसिद्धिनिधानं भूतेति श्रीरससुखंदा-
 दोतत्र तत्र सर्वशोक्तम् यथापिंडसिद्धिप्रदश्चैव सर्व-
 कामफलप्रदाः अणिमायुदिदं सर्वं साययेद् ॥
 यमिति श्रीरसमहोदयावपि रससिद्धिसंपत्तिनि

त्वा०

वशित्वं

सं०

वा.
नं.
३५

३५

मितमेव सा भगवताः श्रीमहाकामेश्वरोत्संगगा
तत्तेनोपदेशः यदुक्तं तत्र श्रुते सर्वमशेषेण वि
धानं रसनायके उर्मगानां च तन्नाथनसिद्ध्यतिक्र
वन श्रुतः सोभाय हेतुर्थं नराणां हितकाम्यया महा
कामेश्वरस्योक्तं विधानं भेरवत्तया यस्मै त्संगराता
यासां महाविपुरसंदरी तस्याः संसृचितं किंचित्मेव
ध्यानादिकं तया पृथगाग्राह्यते सा त्वयथा भाग्या
थिभिर्नरैः तथा कथय मे देव कृपया प्राणिनो प्रभो
इति भुक्तिश्चास्मददर्शने मुक्त्यभिचारिणीति सर्व
शेषत्वेनात्रैव प्राधान्यान्मोक्षसिद्धिरपि यदणिमा
दिषु मोक्षोत्तरेष्वंगेष्वेव कलाभियेत्यादिष्वेव रपुक्त
म् यत्पुनरात्मैः प्रामिर्धनकामावसायित्वे निवार्य
भुक्तीत्यादिपरिकल्पसिद्धाष्टकमेवाष्टमचक्र
बीजमुदादिमुद्रात्रयमित्याद्युक्तं तद्युक्तागमवदि
कृतमित्यपेक्षमेव समाहितेति परनिष्कलमेव स
रूपनिभा तनेकतानात्रुसंधानमित्यर्थः तदेवा
वक्रं ॥ विंडं संकल्प्य तत्तदपस्तान्त्रचद्वयम् तद
यः स परार्थं च चिंतयेत्तदयोमुखम् ॥ विंडं समरा
क्षितशक्त्यात्मकवेदनमात्ररूपं पराद्वयमयमवि
भागास्वभावमव्ययपदेषूपरंतत्त्वघटविंशतत्वात्म
नोविश्वस्य व्यंजकत्वात् परामर्शात्मकत्वादिश्रं
तियामतया प्राधान्याच्च वक्रं संकल्प्य तद्रूपं तत्

यानुसंधाय तदेव च स्वस्वाते आदयस्तादृहिरु-
 त्तितसिषायां नौ स्पनुतरनाथस्परशिमहयमहं
 सदाशिवशक्तौमिति व्याख्यातमिति दृष्टाशिव
 शक्तिदशाधिप्रायितया स्वस्वरूपपरामर्शनात्म
 ककृतननात् ऊचदयप्रायां विभागदशामापन्नं
 सत् प्राक्संविद्याणोपरिणतेति नीत्याततोपिवहीत
 यतायां सस्यपरोहकारस्तस्यार्थमनककलानह
 पंसामात्मप्राणरूपताभासपरः सरंप्राणप्रमात्रा
 दिभूमिकामवलंभमानंततोप्यथोमुखमावृत्त्या
 ततपचसकारेस्मिन्स्फुटं विस्मं प्रकाशतेति नीत्या
 सस्य प्रमेयात्मनो विस्मस्य परमर्धपार्यंतिकं काला
 धि. म्मंतं पराहृष्टं स्फुटं रूपं प्राप्तं संचितयेत्यरामुशो-
 दितिसंविक्लमेणार्थः वर्णक्रमेणपि विंडं वक्रंतद्
 पंसंकल्पपरामुशान्तदयस्तादपि ऊचदयंतदाका
 रोस्तर्यं चंद्ररूपो विहव तदयोपि सस्यसकारस्य रे-
 फरूपमुग्रात्मकं च परमर्धमित्येवं सविंडं त्र्यस-
 रं आवृत्त्या तदयोपि सस्यपरोहकारस्तस्यार्थमनक
 हकला तदयोपि सस्यपरमर्धरेफरूपं त्रिको-
 णकारं योगिनीवक्रादिशब्दव्यपदेश्यमथो मुख-
 मित्येवं निष्कलमंत्रात्ममायावीजं चिंतयेदनुसं-
 दध्यादित्यर्थः इयञ्चास्पतिष्कलतं घटी-कारेण
 शक्तिरूपताविशेषादेकारोहकारेण मादनत्वा-

वा.
ने.
३६

36

मान०

यं०

३०
सार्जत्वात् ककारोक्तेण चरलयोरेकत्वस्मरणात्
लकारस्य परार्थत्वाच्च सकारसंश्रुतीति सूत्रवि
द्याया एवेदं सकलकलोपसंहारात्मकं पिंडितं स्त
स्वरूपमिति धामक्रमश्चेतन्नांतरीयकतयोक्तं प्रा
यपवेत्यलं वक्तुं किमालंभनं वैवंध्यानमित्याह ॥
एवं कामकलारूपमद्वयं यत्प्रवृत्तितम् कामादि
विषमोक्षाणामालयं परमं भवम् तदेव तत्प्रव
रं निजदेहं विचिंतयेत् ॥ एवमुक्तेन प्रकारेण त्रित
व रूपे पिश्याया आत्मा कामकलारूपमद्वयं प्रवृत्ता वि
रतेन रूपेणावभासं मतं एव भवेति सूत्रं कं निष्क
लैकरूपत्वाच्च परमं मुक्तपवकामादिविषमोक्षा
णामालयत्वात्पुनरुक्तं वैकमात्रतयोत्थितमुदितं
तन्निजदेहमेव तत्प्रवृत्तिरूपतया तत्प्रवरे
विशेषेण तदेकाकारात्मतया चिंतयेदनुसंदध्या
दित्यर्थः शरीरपवहिसर्वेषां साक्षादेवं सन्निवेशः
स्वानुभवसाक्षिक एवेत्यलं विस्तरेण आदिशब्द
श्चात्र द्वितीयपटलादिप्रतिपादयिष्यमाणत्वाद्वा
सिद्धादिसंग्रहपरतया प्रकारार्थं इति वृथा टित्वे
तं वागगोचरतदर्थं त्वेषणो गुणप्रधानभावो हि
सर्वसहत्वात् सर्वत्र विशिष्ट एव यत्तत्र तत्रात्रैर
न्यत्र वा साक्षाद्गुणतस्तदर्थं सतत्त्वमनुवागम्य श्री
तंत्रालोकसंवादनं तदर्थं प्रकाशनं वाक्यं तत्सर्वं

प्रकृतं

पितृपितामहकमोपनतेस्पष्टमार्गमुपज्ञानता
मश्रुतामपूर्वामुदृष्टचराचराहनांतत्सरणिं न
ज्ञात्यतिप्रकाशयतांतेषामेवमहतीसुपास्यतामा
वहति यत्तदेवाहुः ॥ यःपेगुर्वधिरश्चनोगवह्नि
ह्रीरंददर्शयवानोश्चावकदापिदेशिकमुखा
कश्चिन्कृतोश्चिकथाम् निःशेषाद्यविदेसपोत
वनिजेदेशांतरप्रक्रियाविश्चितीरुपपादयत्य
यमहोदासावतारोनवइति अस्माभिरेत
नत्वावुच्यवक्तव्यत्वाद्द्वयविल्लराधापिना कृता
नुपयोगाद्युविभज्यनदर्शितमितिनासूर्यतेयं
विहृद्भिः नस्तेतस्यदर्शितंतामहुः कंकंचिदि
नि सर्वपवसातिणः तदस्मद्दृष्टतद्विवेकादा
धिगंतव्यम् किमितिप्रसंगेन एवमासादितपरसं
तृपावेशः किंऊर्यादित्याह ॥ ध्यात्वावकेणसदि
तांततस्त्रिप्रसंदरीम् स्वमुद्रयासाधकैःतमस्वे
तिविसर्जयेत् ॥ समुद्रयेतिसंहाररूपयेतिशिवम्
इतिश्रीराजानकश्रीमजयद्रथविरचितेश्रीवाम
केश्वरमतविवरणोप्रथमःपटलः ॥ नमस्त्रि
पुरसंदर्ये एवं पूजनेनकृतेनास्पकिंस्पादितिपा
टलिकंसंबंधमनुवधन्मगवानाह ॥ यज्ञानेनविधा
नेनसादकेनप्रपूज्यते देशेवानगारेग्रामेजगत्तोमः
प्रजायते ॥ नगारेग्रामेवैत्यनेनदेशावत्सुमिवच

गहन

त

ह

न्य

श

॥

ध

नेनेदमावेदितं यदस्मन्निरपेक्षमेवेतत्सजनं सर्वा :
 सिद्धीः करोतीति तेनदीपाप्रायोपदेशायपेक्षणां
 नवाद्यम् तत्रहिदेशप्रायान्येनैवजगत्तोभादिवि
 वक्षितमित्यलं वक्तुम् ॥ कोनामजगत्तोभस्याह ॥
 ज्वलत्कामाग्निसंतापप्रतापोतममानसाः पिपीति
 कास्थितायेनहरादायांतियोधितः ॥ यतः ॥ मंत्रसंस्त
 कुरुदयाः स्फुरजस्तुनमंडलाः तदर्शनात्महादेवि-
 जायतेसर्वयोधितः ॥ ननुकिमेतत्सजनमात्रादेव
 स्थात्रवेत्याह ॥ जमेतल्लोकमात्रेत्तत्तुभ्यंतेभूतलंग
 नाः ॥ नमेतावतेवचेत्रासौवर्दिर्भूतभवति तदा
 स्पृकिंस्यादित्याह ॥ यदितत्तुभ्यंतीत्यंहिसायकस्य
 मनोमनाक संतुभ्यंतिततः सर्वाः पातालेनागक
 मकाः ॥ संतुभ्यंतीत्यर्थाद्वितीयस्मिन्नपिलक्षेजसे
 एवमपिपूर्ववदेवविशिष्टसिद्ध्युत्पद्यते ॥ तासाम्
 पियदानासौतोभंयातिमनागपि ततः स्वर्गनिवासि
 नोविद्वन्तिसुरांगनाः ॥ तृतीयेपिलक्षेजमश्निशो
 षः तदेवोपसंदरति ॥ एवंतत्तत्रयंजसाव्रतस्थः सा
 यकोत्तमः संतोभंतिदेवेशीत्रैलोक्यं सचराचरम् ॥
 एवंमंत्रप्रयोगमुक्तायां त्रमप्याह ॥ लिखित्वाविप्र
 तंचक्रंतमप्येप्रतिमां यदि नाप्राप्तिवतिसंयुक्तोच
 तंतीवितयेततः शतयोजनमात्रस्याष्टष्टापिचया
 भवेत् भयलज्जाविनिर्मुक्तासाप्तायातिविमोहिता ॥

विप्रलेमिति साध्यप्रतिमात्वेने विशेषणहारको हेतः
 अत्रैव पदांतरमाह ॥ तन्मध्यगोद्यचाभूतामंत्रं संविं
 तयेयदा सर्वमात्मानमरुणं साध्यमप्यरुणीकृतम्
 ततः संजायते देविसर्वसोभाग्यसंदरः वल्लभः सा
 र्वलोकस्य सायकः परमेश्वरि ॥ तन्मध्यगारतिले
 खनद्वारेणैव अतएव पूर्वविप्रतमित्युक्तम् सर्वमि
 तात्मानं मेवं संविं च यदारुणं संविंतयेदित्युच्यते
 तृतीयमपि पत्रमाह ॥ सर्वरक्तोपवारेण सस्यते
 मुद्रया मुद्रितम् यस्य नास्तेव संयुक्तं संभवेदासवदशी
 मुद्रयेति वक्ष्यमिदं शायोनिरूपयानास्तेवेति न
 त्वप्रतिमादिनापि चतुर्थमप्याह ॥ मुद्रया सात्त सं
 योज्यं नाम चक्रस्य मध्यगम् विरच्योनिमुद्रांतना
 माकर्षयति ताणात् यतिं गीचाय गंधर्वी किन्नरी
 वासरेश्वरीम् सिद्धकन्यां नागकन्यां देवकन्यां च खे
 चरीम् विद्याधरीम् स्फुरसंस्पृष्टिकन्यामथोर्वशीम्
 मदनोद्भवविहोभकरजव नलं विकाम् ॥ अट्टा
 यारत्या कर्षयतीति च पूर्वस्मादिशेषकं ऊरदिति
 द्वेणोत्पथः ध्यातजपमुखेन प्याह ॥ महाकामा
 कला ध्यानात्तोभयेत्सर्वयोषितः ॥ तथा ॥ रोचना
 ऊं ऊमाभ्यां वसमभां च वेदतम् अष्टोत्तरशतं जप्त्वा
 तिलकं कारयेद्बुधः ॥ एवं किमिष्याह ॥ ततोऽपि मीत
 ते सक्तिसंस्पर्शं त्रितयेन्नयम् अर्थेन च शरीरेण सो

वा.
ते.
३८

३४

॥

त.

वृषं याति दासताम् अन्यथा ॥ तथा प्रस्यं फले गोये
 पाने वस्त्रं महेश्वरि शतमष्टोत्तरं जन्ताय स्याः संश्रयः
 तेस्त्रियः सद्यः आकर्षयेत्सांभीविभूढरुदयोः सतीम्
 तामिति शेषः संभवतीमित्यर्थः यतः ॥ दृढाकृष्टि
 रियं भद्रे नक्तचित्प्रतिहस्यते ॥ प्रकाशं तरेणापि
 यंत्राणां ह ॥ लिखेद्गोचने ये कोने प्रतिमां भवनीं ले
 सत्रपां वारुणं मारवेशां भरणं मेडिताम् ॥ ततः ॥ त
 द्वालतलसत्राभिजन्ममज्जलघोषिताम् जन्मनाम
 महाविद्यामेकशेन विदभिताम् सर्वो गसंधिसंली
 नमालिख्यमदनात्तरम् तदाशाभिमुखो भूत्वा विप्र
 रीकृतविग्रहः बुद्धाज्जटिलिणीमुद्रां विद्यामष्टोत्तरं
 जपेत् ॥ जन्मनामसहितां महाविद्यामिति मध्यमम
 दतोपेसमासः अंशेन विदभितामालिख्येति नाम
 विद्ययोरनंतरं सकृदंशमंत्रन्यासः कार्य इत्यर्थः
 मन्त्रेनात्तरं चेति शेषः नच केवलपचावनीतले प्रा
 तिमां लिखेदित्याह ॥ नियोज्य दहनागारे चंद्रसूर्य
 कलातये ॥ यवमुवन्मांसशंढाशंढसुरपंक्तिद्वय
 वलयितमूर्धमुत्तमप्रमालिख्यतदेतः प्रतिमां लिखेदि
 ति तात्पर्यार्थः पवेकते सति किं स्यादित्याह ॥ ततो विहृ
 लितापां गामनं गशरपीडितां प्रोक्ष्य लम्बदकलोत्तप्रवत
 जयनस्यतां शक्तिचक्रोच्छलच्छक्तिवतनाकवलीक
 र्त्तम् हरीकृतस्वचारित्रमयलज्जानयोः अंशम् आकृष्ट

रुदणो न ह्येथेया मुनीर्णतीविताम् वप्रशाकारनि
 विडनदीयेत्सरदिताम् नवानुरागसंधानवेपमान
 रुदंबुजाम् मनोधिकमहामंत्रवेगेनोपरुतांशुका
 म् विप्रुद्धामिववित्तिव्यामिवास्तृष्टामिवाश्रुतांलि
 रिवतामिवनिःसंतामिवप्रमथितामिव दलितामिव
 संभ्रंतामिवोपवृत्तामिव गतितामिवसंभिन्ना
 मिवाकुलितमानेसां भ्रमंभ्रानितोद्धांतपकारा
 नभस्तले भ्रमंतीमानयेत्तारीयोजनानांशतादपि
 रतायंशणपाद ॥ अथवामारकां सर्वांलिवित्वाचा
 कृतास्ततः धारयेद्वाङ्मूलैयस्तुवप्यः सर्वजंतुषु ॥
 तथा ॥ तथैवहिमहेशानिस्वसंताक्रमयोगतः चंद
 नाग्ररुक्कर्मैरजराभरतांतभेत् ॥ तथैवेति ॥ पूर्वो
 क्तसर्वार्थानिदेशः संतायोगस्तुधिकः चंदनादि
 तसर्वशायिज्यम् ॥ तथा ॥ एतदेवविधानेनरो
 चनाग्ररुक्कर्मैः लिखितंचक्रयोगेनयस्मिंस्मि
 त्रयिस्थितम् साधनामस्वनाम्रातचक्रस्यांतर्विद
 भितम् करोतिसकलंलोकमधिगत्यादवर्तिनम् ॥
 एतदेवेति चक्रंचक्रयोगेनेतिमातृकाक्षराणाम्
 यस्मिंस्तस्मिन्निवाङ्मूलशिखादौचक्रस्यांतस्तु
 साधनामततः संनामतच्चांतेसहस्रस्तयाविद्या
 याविदर्भितंकार्यमितिगर्भवाक्यम् ॥ तथा ॥ म
 ध्यंगतेनवीजेनमहाकामकलात्मना पवमेकम

३०

॥

स्त

वा.
ते.
३६

39

वष्टम्पसाधनामातरं प्रिये वहिरप्यखिलैरेववे।
ष्टयेन्मातृकाक्षरैः ॥ एकमेकं साधनामातरं वेष्ट
येदित्यवयः सध्यगतेनेत्यनेन वक्रांतरेवैतत्कार्य
मितिकटाक्षितमस्यावहिरपीत्यसंगतं स्यात् अ
वष्टभ्येति ॥ अभियेयार्णवैकैकं त्रयं वर्णप्रदीकृत
म् ग्रंथितं मंत्रिभिर्ह्यमित्युक्तं पुनरासंश्रुत्येत्यर्थः ॥
ततः ॥ हेममध्यगतां कृत्वा धारयेद्दामकेशु जे ॥ रता
मिति शेषः न केवलमत्रैव पावत ॥ शिखायामथ
वावसे धारयेद्यत्र तत्र वा ॥ पर्वमयं रता ॥ करो।
ति दासभूतं हि भैलोकं सवरावरम् संमोहयति ।
राजानं वाजिनं उष्ट्रं जंजरम् चौरं केसरिणं सर्पं प
रमं त्रमहाग्रहम् प्राञ्चं वज्राशनिं शस्त्रं डाकिनीं शा
किनीं तथा भूतप्रेतपिशाचांश्च धारिता वक्ररूपिणी
परादिहोभकमपियंत्रमाह ॥ तेन चक्रेण संदर्भ्य
पराणो नाम संदरि मध्ये च तस्य धेवापि चतर्दित्तिनि
धापयेत् ॥ तेनेति पूर्वोक्तो नैवांतर्वही रूपत्वादिना
संदर्भ्येति तदुनः संश्रय्य मध्ये इत्याद्यां सुराणामे
व मन्त्रत्राणि निधापयेदित्यंत्रम् एवं किं स्यादि
त्याह ॥ महाहस्तो हस्तो देविततो लोकसजायते यो
क्षितो च विशेषेण तदृष्टाना मपीश्वरि ॥ तथा ॥ ए
तन्मध्यगतां एष्टीं सशैलवनकाननाम् चतससु
द्रपयंतं ज्वलंती वापि विंतयेत् ॥ एष्टीमित्युक्तं ॥

र्ववत्रामलिखनसर्वमेव ॥ ततः ॥ धर्मासधान
 योगेन जायते मदनापमः ॥ ततः किमिच्छा ॥ द
 ष्टेवाकर्षयेत् लोकं दष्टेव ऊरुतेव शम् दष्टातो
 भयनेनारी दष्टासंदरतेविषं दष्टाकरोतिचात्रेशं
 दष्टासर्वविमोहनम् दष्टाचातर्थिकादीश्चनराये
 वृचिरांज्वरान् ॥ अस्मेवकालनैघत्पेनापिफलांतर
 मृणाद ॥ एतत्पूजितंरात्रौसिंदरेणविविधितम्
 करोतिमहदाकर्षं सहरादपियोषिताम् ॥ एतदि
 तिज्वलन्मध्यगतयथोक्तपृष्ठीकंचक्रंदिष्टै यत्पेना
 द ॥ सर्वदित्तविदित्वैवं यथादेवीप्रपूज्यते दिगन्तु
 क्रमयोगेन तदासर्वजगदृशे ॥ एवमितिरात्रिसिं
 हरितत्वादिक्रमेणोत्पद्यः ॥ पुरादितोभरणयंत्रांतर
 माद ॥ भूर्जपत्रेसमालिख्यरोचनागुरुकंक्रमैः संद
 र्भयेनस्यमयेनगरंवाद्यवापुसम् विप्रतदेशमथ
 वासनामदभिर्तंकृत्वा ॥ समालिख्यतिचक्रंतस्यच
 क्रस्यमध्येनगरादिनामत्तनामदभिर्तंविद्यया सं
 दर्भयेदितितात्पर्यार्थः एवंकृते ॥ यदिभूमौनिपाय
 येत्तथायेदथवाहतेकंहेवाभुजमूलतः शिखाया
 मथवावस्त्रेयत्रतत्रस्थितंचवा ॥ तदा ॥ चक्रमेतन्म
 हाभागेप्रस्ताभणमुत्तमम् ॥ रत्नांतरमृणाद ॥
 शर्कदीर्घंऊंक्रमंचयत्तरकरसंतथा रोचनात्तत्क्र
 कंतातारसंलग्नमदोक्तम् पकीकृत्यचक्रमेत

वा.
नं.
ध.

५०

ह्रियते यस्य संज्ञया तस्य चोऽहं व्याधिरिषु सिंहा
हिवाजिनाम् यत्तराक्षसभूतौ च प्राविनी उष्ट्रवेतसां
तृणादिगर्दभज्वाला तथा शीतलिकोद्वमम् मयं न
विद्यते ॥ तथा शीतलिकेति तात्पर्यं यवशीतज्वर
त्यर्थः तथा ॥ तस्य मेवाभिचारकम् नित्यसंस्कारणाद्वा
पिकात्तमस्य यमादयः नशक्ता हिंसितुं सम्यग्यो मैक
मुपि सर्वदा ॥ प्रकारान्तरेणापियं प्रयोगमाह ॥ अ
थ वाममध्यगो देवी त्रिकोणोभयगो तथा अथ तान्ना
मसंयुक्ता रोचना ऊं ऊं मां किताम् ऊं यो यस्तव सताह
दासवर्त्तिकरो भवेत् ॥ त्रिकोणोभयगामिति घट्टप्र
गतो तत्रापि मध्यगतो न तत्रांतरकोणगतो ॥ तथा ॥
पीतद्वयेण चालित्यथारयेदिंददिगताम् नाग्रास
र्वतभूतोपि मूको भवति तत्तत्तत् ॥ थारयेदिति य
उग्रमध्यगो देवी मर्यादयः संप्रक्तं भवती
तिसः तथा ॥ महातीक्ष्णसेनापि नाम संयोज्य पूर्ववा
त्तदतिणाभिमुखो वक्रोदग्धातं मारयेत्तत्तत् ॥ ना
मेति यस्मादधित्यर्था घंत्रम् तथा ॥ महिषाश्वपरीषा
भ्यां गोमूत्रेण समं कृतम् तिसारनालमप्यस्यं विदि
ष्टं सर्वजंतुषु ॥ गोमूत्रात्तोडितेनामहिषाश्वपरीषे
ण पूर्ववत् त्रासालिखितं चक्रमारनालमप्येत्यप्यते
न सर्वविदिष्टः स्यात् इति वाक्यार्थः तथा ॥ युक्ता
रोचनापानामकाकपक्षसमप्यगम् लेभमानं तदा

काशेऽच्चाटनकरं परम् ॥ पुष्केतिषड्द्वारमध्यस्थ
 देव्ययस्तात् नानामेति यस्य मध्यगमिति कृत्वाऽच्चाटन
 करंतस्य ॥ तथा ॥ उग्रपलात्तारोचनादिमहानीलरसा
 दिभिः लिखित्वाथारये देविचातुर्वर्ण्यवशनयेत् ॥
 उग्रपेलिलिखितेत्यर्थात्पूर्वीक्तमंगेपेवचक्रं पारयेदिति
 प्रभुजादेवशनयेत् उग्रपेलिलिखितेन ब्राह्मणात्पावनं महा
 नीलरसलिलिखितेन शूद्रानिति ॥ तथा ॥ एतदेवविधा
 नेन जलमध्ये यदाक्षिपेत् सौभाग्यमनुसंतस्य स्नाना
 पानात्र संशयः ॥ एतदिति यथोक्तं विधानेनेति उग्रप
 लिखनात्मना तस्येति चातुर्वर्ण्यस्य स्नानपानादिति
 मध्यमिषचक्रजलस्य तथा ॥ एतन्मध्यगतां देविना
 गंगीवावरंगताम् समाहात्तोभयेत्सत्यं जलमानां
 विचिंत्यताम् ॥ इदानीं पूजाविशेषानाह ॥ महापात
 कप्रक्तात्मा यदि देविप्रपूजयेत् शमीहंवां ऊराभ्यां
 पल्लवैरथ वार्कजैः मासेन हंतिकलुषं सप्तजन्मकृतं
 नरः ॥ पूजयेदित्यर्थादेतच्चक्रम् तथा ॥ लिखित्वापी
 तवर्णां चक्रमेत्यदा चयेत् पूर्वाशाभिमुखो भूत्वा
 स्तंभयेत्सर्ववादिनः तथा ॥ सिंहरेणुलिखितं पूज
 येत्तत्राशुखः यदा तदा स्पृश्यात्तोको भवति सर्वदा
 तथा ॥ चक्रं रोरिकमालिख्य पूजयेत्प्रश्निमाशुखः ॥ ए
 वं किंस्यादित्याह ॥ सर्वसर्वा गना कर्षवशतो भकरो
 भवेत् ॥ तथा ॥ दक्षिणाभिमुखो भूत्वा कृत्स्नवर्णं यदा च

वा.
ते.
धा

येन यस्य नास्तीत्यनित्यमंत्रहानिस्तज्जायते ॥ तथा ॥
तद्वदिगंतरालेषु प्रजितं परमेश्वरि संभवैद्वेषणा।
आपिशुश्रूषादनकारकम् ॥ तद्वदित्यनेन पीतादिव
र्णवामावर्तीयदिष्टं तेनेशकोणेपीतवर्णः फले स्तो।
भोयावदग्रेयेकसोवर्णः फले च शशुश्रूषादनमिति ॥
आश्रयभेदादप्यस्फुल्लभेदश्याह ॥ रोचनालित्वि
तंदेविउत्पमप्येवशंकरम् तिमंगोमूत्रमप्येवाशुश्रूषा
दनकारकं तत्कमप्यगतं चक्रे विद्वेषणाकरं परम् ॥
ज्वलज्वलनमप्यस्य सर्वशशुविनाशनम् देशकाला
दिवैशिष्येनापि पूजाविशेषानाह ॥ अथवादेवदे
वेशियदेकांतेवतष्टयम् तत्समीपेलित्वेच्चक्रेसिंह
रेणामहाप्रभम् सर्वेवास्तुतश्चारभ्ययावत्तत्पमहेश्व
रि अकारादित्कारांतांसात्कारांतत्रवित्तसेत् ॥ एवे
वियंतच्चक्रे ॥ पूजयेद्रात्रिसमयेकलाचारक्रमेणयः
तत्तत्तत्समदेशानिसापकः त्वेवरोभवेत् ॥ ऊला।
वारक्रमेणोतिपराद्वयभावनयेत्यर्थः नदिसायक।
स्वात्मनिपरसंविद्वयतमयमंत्रदेवनेकात्म्याव
ष्टममंत्रेणकिंचिदपिसिद्धानिइत्यतएवसर्वमशो
षतेनेतदिहोक्तम् यत्पुनरात्रैर्यद्यत्कर्महिवास्ति।
तत्तत्ज्ञानंविनांतरंनभवेत् इत्यांतरंलताश्रितमे।
ववह्निःफलतिकर्मकृतमिति प्रतायासस्थानेव।
ह्रंतरतायामभिमनिविष्णुसिंहरलित्वितचक्रेमधु।

मांसाद्यैः कृत्वा चित्तेर्द्रव्यैः कृत्वा मंत्रसंपत्तिपुत्रैः पूजा
 कार्यं हृदेवीनामिति व्याख्यातं तत्प्रतिज्ञातार्थविरु
 द्धत्वेऽप्यप्रयोजकम् यत्सृजयेदित्यनेनैव गतार्थं अ
 स्मदशनेत्येतदुपकरणकमेव पूजनं अयमर्थः ॥
 तरलस्याश्रयणोपवितायमान इत्येतद्विस्मरणेन
 त्वायं तथा ॥ पूजयित्वा महादेवितद्वदेकतरो गिरो
 अजरा मरतां सम्पत्सु भूतेनात्र संशयः ॥ तद्वदिति
 पूर्वोक्तसर्वातिदेशः तथा ॥ महाभूतदिने वापि शुभ
 प्राणे यदि पूजयेत् पूर्ववन्निशि देवेशि सायकः स्थि
 रमानसः पाउका एव देवता तसि हृदयमनः शिलाः
 पुंजनं विवरं चैव चेदकं यत्सिंहीति तथा ॥ लभते पूर्व
 एव संवेद्यः ॥ किं वदन्ता ॥ यत्किंचित्सिद्धिनिचयं विद्य
 ते भुवनत्रये तत्सर्वमेव सहसा साधयेत्साधको त
 मः ॥ सहसेति विरेण तत्संपन्नो कोनामवै चिन्ता
 निशाय इति शिवम् ॥ द्वितीयः पटलः २ ॥
 चिरव्ययोनिमुद्रांस्तत्पादौ कथं तद्विरचनेन स्यादि
 ति पाटलिकं संवयमनुवर्धन्ती ॥ श्रीदेव्यवाच कि
 मित्याह ॥ भगवन्निपुणमुद्राः सूचितानप्रकाशिताः
 कथं विरचनेनासां क्रियते वदशंकर ॥ देव्यापवमा
 शंको निराचिकीर्षुः ॥ श्रीभैरव उवाच किमित्याकां
 तं यो ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि मुद्राः सर्वा र्थसिद्धिदाः
 याभिर्विरचिताभिस्तु संमुखात्रिपुरा भवेत् ॥ तत्र संतो

वा.
नै.
५२

मद्रावणा कर्षेत्तत्र साक्षादनुदिष्टमपि महाविपुर
मुद्रां तस्मिन्वावाहनविद्योत्यासूत्रितमावाहनसमस्तं
भावित्वादग्रनियन्तोत्रिविडमुद्रामेवतावत्यथममा
ह ॥ परिवर्त्यकरोस्वष्टावेष्टोकारयेत्तमो अनामा
तर्गते कृत्वा तर्ज्यो ऊटिलाकृती कनिष्ठिके निपुंजी
तनिजस्थाने महेस्वरि त्रिविडोष्णामहामुद्राविपुराका
नकर्मणि ॥ परिवर्त्यकरावित्यंजलिवेयसत्रिविष्टो
कृतेति यावत् स्वस्तिकवेद्यवस्थिते अनामे अंतर्गते
तयोरितिसमासः निपुंजीतेत्यर्थात्समे पवेमप्यमयो
रप्यविहंतयोरिव निजावस्थानमर्थसिद्धं इदानीं सं
तोभणायानवक्रमेण लक्षयति ॥ मध्यमामप्यगो
कृत्वा कनिष्ठेष्टुष्टोयिते तर्ज्योदंडवत्कृत्वा मध्य
मोपर्यनामिका पश्चात्प्रथमा मुद्रा सर्वसंतोभका
रिणी ॥ कनिष्ठे अनामिके चार्थास्वस्तिकाकारे अं
यष्टेत्यर्थादेजाकाराभ्यां ॥ एतस्याप्यवमुद्रायामप्यमे
सरत्वे यदा क्रियते परमेशानि सर्वविदा विणी स्मृता ॥
सरत्वेति पूर्व ऊटिले रत्यां नाम् अत्यथादिकनि
ष्टागभीकारः कथं स्यात् अत्यस्तप्राच्यपवसत्रिवेश
इति सिद्धम् ॥ मध्यमा तर्जनीभ्यां त कनिष्ठानामिके स
मे अं ऊशकाररूपाभ्यां मध्यगो परमेश्वरि इयमा क
र्षिणी मुद्रा त्रैलोक्यकर्षकारिणी ॥ समेशति प्रागवत्
स्वस्तिकाकारत्वेन मध्यग इत्यर्थात्कृत्वा ॥ स्मृता कारो

करोकृत्वा तर्जनीवक्रशङ्कती परिवर्तक्रमेणैव म
 ध्यगेतदधोगते क्रमेण देवितेनैव कनिष्ठानामि
 कादयः संयोज्यनिविडाः सर्वांशं गुह्यवग्रदेशतः मु
 द्रेयं परमेशानि सर्वावेशकरीस्मृता ॥ कृत्वा मध्य
 पि योजनीये परिवर्तक्रमेणैति स्वस्तिकाकारं तेने
 त्पथः तेनैव क्रमेणैति स्वस्तिकाकारा यो गतत्वादि
 लक्षणैनेत्यर्थः आदिशब्दः प्रकारेण गुह्यावित्यर्थः
 वदेव स्पष्टौ ॥ संमुखोत्तकरोकृत्वा मध्यमामप्य
 गेवृजे अनामिकेतसरलेन हृदि स्तर्जनीद्वयं दंश
 कारीतत्रांशौ मध्यमानखदेशाग मुद्रैवोन्मादिनी
 नाम्ना क्लेदिनी सर्वयोषिताम् ॥ कृत्वा मध्यपि सर्वत्र
 संवेधनीयम् मध्यमामप्यगे वमप्यशब्दे मध्यम
 वलस्येनानयोरीषद्वयं नो गृह्योरेतच्च त्वदंश
 त्वसंगतं स्यात् अत्र जेकनिष्ठे तर्जनीद्वयमित्युक्तं
 रत्नमेव ॥ अस्यास्त्वनामिकाग्रममपः कृत्वां ऊर्णा
 कृति तर्जनीसुपितेनैव क्रमेण विनियोजयेत् इयं म
 हां ऊर्णा विद्या सर्वकामार्थसाधकी ॥ अथ रत्नयो मु
 खे पूर्वदिसरत्ना कृत्वा हृदयं मुखमासीत् अतएव
 ऊर्णा कृत्वा मध्योक्तं तेनैव क्रमेण तयो मुखो ऊर्णा
 कृत्वा त्वत्प नापेव घामामप्युत्तीनामं ऊर्णा कृत्वा
 त्वे स्यात् ॥ सव्यं दक्षिणदेशं तदक्षिणं सव्यदेशतः ।
 बाह्वं कृत्वा महादेवि हस्तौ संपरिवर्त्य च कनिष्ठानामि

वा.
तं.
ध३

कंदेविमुक्तातेनक्रमेणत तर्जनीभ्यांसमाक्रान्तेसर्वो
धर्मपिमध्यमे श्रेयहोतमहेशानिकारयेत्सरलाव
पि श्रेयसारवेचरीनास्त्रासुद्रासर्वोत्तमाप्रिये ॥ सद्यमि
निवाममाकृतिक्रियापेत याहस्तोसंपरिवर्त्तेनिपो
त्तम् अत्यथेववंधः सुकरानस्यात् हस्ताचित्थान्
एतोविमिश्रितोपलीकोसंपरिवर्त्तेतिसन्निकाकार
तयेत्यर्थः तेनक्रमेणेतिसन्निकाकारतत्तणेनेति
यावत् सर्वोर्ध्वपीत्यत्र प्रकृतिसेवंधनीयेसरलाव
पीत्यपिशहेततर्जनीमध्यमयोरपि सरलत्वमास्ति
मेसर्वोत्तमत्वमेवास्मादर्शयति ॥ रचितेवमहादेवि
सर्वतेजोपहारिणी वह्नयेवतयादेविमुच्यतेसाध
कोत्तमः सर्वयोगिनिहृदैस्तत्त्वत्पावकसन्निभः ॥
किंच ॥ शाकिनीशकिनीहृदैराकिनीलाकिनीगणैः ॥
काकिनीहाकिनीभिस्तत्त्वातेयंपरमेश्वरी ॥ अतएव ॥
पतयात्तातयादेवियोगिनीनोभवेत्ययः ॥ ततश्चशा
कित्यादीनांसर्वात्मनेतद्यातत्वात्मयासर्वासांयोगि
नीनांसमयपरिपाटीयंदत्तायदेवंजानन्नस्यापिसाध
कस्यप्रियत्वंकार्यमिति तदाह ॥ अतःसमयमुद्रेयं
सर्वासांपरिकीर्तिता ॥ श्रीतत्रराजोक्तसमयमुद्रास
मानकस्यत्वेप्रनरस्याडरूपपादनम् श्रेयहिवाशये।
चाशान्तिदिः तत्राप्यन्यादिवहिष्कृतत्वेचास्तीत्यतएव
ऊना तत्त्वेवर्महात्म्यवत्तादस्याः किंवंचेकश्चित्रियमो

॥
॥

लिनवेत्याह ॥ प्रयतोप्रयतोवापिश्रवौदेशेयवाश्रवौ
 उन्वितोवोपविष्टोवाचक्रमन्त्रिश्रवोयवा उन्विष्टोवा
 श्रविर्भूताभुंजतोमैश्रुनेरतः ॥ वभीयादिनिशेषः
 अस्यायवप्रकारोतरमप्याह ॥ मुद्रयामप्यमोश्रुत्यो
 परिवर्त्यक्रमेणत पार्थिवस्थानकंयत्सासयःखिवरतो
 लभेत् ॥ क्रमेणपरिवर्त्येतिकनिष्ठानामवदेवसस्ति
 काकारतयावस्थाप्येत्यर्थः पार्थिवस्थानकमिति
 यउक्तं द्विशृणोपानितं वामं पादं दक्षिणमूर्धनः कृ
 त्वाऽन्योन्यतलस्थितवीरलतलणमासनमिति वीरश्च
 पार्थिवपवोद्यतस्याशयः प्राणगमागमनिकाना
 ममात्रमप्यज्ञानानाः पार्थिवस्थानकं मतगंधकेन
 व्याचक्षाणाः स्थलदृशोऽप्यस्थलदृशः यदयं कायैकस
 त्रिवेशोपदेशमात्रप्रणवपवप्रस्तावः वीर्यानुसंधा
 नेन सर्वासांमेवसमानमित्यत्रैवकिमेवमभिधाने
 नतन्महात्मनोकेषांविदेवचेतसिस्थितमिति किं
 वागाङ्गंवरविडंवनयाततत्सन्निवेशविशेषवत्त्वेन
 चोरोक्षादिशक्तिरूपत्वमप्यासांनत्याप्यमिति प्रागेवो
 क्तप्रायम् श्रीरसमहोदधौ धृनः उभौतसन्निरुद्धौतः
 प्राणापानौवस्थितौ तत्रमप्येपरंतत्वंभावाभावप
 दोद्भवम् तत्रमप्येचितं ऊर्यान्तद्वैषाखेचरीपरा अ
 न्यान्तकरवंधेनसर्वशास्त्रेषुसंस्थिता इत्यादिनातन
 म्मासांतरोदितमाहात्म्यसर्वमुद्राप्रणितभूतामेवा

वा.
तं.
धध

५५

॥
विचरीमुद्रांकेनस्थानेहृद्याक्तिष्टममेरित्तवज्जना
परिवर्त्यकरोमष्टावर्यचंद्रहृतीप्रिये तर्जन्यं गुह्य
गलेषुगपद्वावयेततः श्रुतः कनिष्ठावष्टमेमध्यमे
विनियोजयेत् तथैवऊटिलेयोम्यसर्वाधस्तादना
मिके वीजमुद्रेयमचिरात्तत्त्वसिद्धिप्रवर्तकी ॥ कनि
ष्टामध्यमयोश्चस्वस्तिकावेयोर्थसिद्धः सर्वाधस्तादि
ति सर्वस्यतर्जन्यादिश्रुतमचतुष्टयस्यापीत्यर्थः अत
एवानयोरेतर्निमग्नप्रायमेवावस्थानम् ॥ मध्यमे
ऊटिलेगात्वातर्जन्यपरिसंस्थिते अनामिकामध्यागते
तथैवद्विकनिष्ठिके सर्वापकत्रसंयोज्यश्रुतपरि
पीडिताः पश्चात्प्रथमा मुद्रा योनिमुद्रेति संस्मृता ॥
ऊटिले इत्यर्थादीषत् तर्जन्यैरप्यर्थसिद्धमोषऊटि
लत्वम् अन्यथा हि मध्यमयोः कथमेतदपरिवर्तित्वं
स्यात् अनामिकेत्ययोश्चऊटिलयोः कनिष्ठिके इ
त्यर्थात्स्वस्तिकवेयावस्थिते एकत्रैति निविडतयेम
र्थः प्रथमेति प्रपानाकश्चासंप्रयोगावसरश्न्याह ॥
पश्चात्मुद्रामहेशानि विप्ररायां मयोदिताः पूजाकाले
प्रयोक्तव्या यथानुक्रमयोगतः ॥ यथाक्रमेणाह्वा
नपूजनविसर्जनेष्वित्यर्थः ॥ यथोक्तं मुद्रांप्रदर्शये
त्यस्मात्त्रिपात्रैकात्म्यकर्मणीति शिवम् ॥ तृतीयः पट
लः ३ ॥ ओं नमो देव्यै ओं श्रीः परसंविदहै तज्जाना
सावनमंतरेण पूजाजपमुद्रादिनर्कं चित्पादि ।

तिपाठलिकं सर्वेधमासुरयेती ॥ श्रीदेवुवाच कि
 मित्याह ॥ भगवन्सर्वमाख्यातं प्रदृष्टान् तानमुत्तमम्
 वदेदानीमहादेव्यापकेकाक्षरसाधनम् महात्तान
 प्रभावेच व्याप्तिं स्थानोद्भवलयम् स्थूलसूक्ष्मविभा
 गेन शरीरे परमेश्वर ॥ ज्ञानमिति विरचनं ज्ञानपूर्व
 कत्वा तस्य स्थानोद्भवलयमिति सह स्थिति संहार
 लक्षणम् अथ च ऊतः स्थाना उदेति ऊच्यते लीना भ
 वतीत्यर्थः एतदेव च प्रतिसमाधितः ॥ श्रीभरव
 वाच तत्र यद्यो दिष्टानां क्रममपहाय प्राधात्या त्वय
 मन्ताव ज्ञानस्य स्वप्नं निरूपयितुमुपक्रमते ॥ शृ
 णु देवि महाज्ञानं सर्वज्ञानोत्तरे परम् येनानुष्ठिता
 मात्रेण भवाद्यो न निमज्जति ॥ परं पूर्णं मृत्युवमह
 दनुत्तरे सरसित शक्ति शक्ति मडभयं यज्ञानं सर्वेषां
 शिवशक्तिनरात्मनो ज्ञानात्मा भासानामवभा
 सकत्वा इतमेतदीदृक्प्रश्नकोशलातिशयशा
 लित्वेन यो तस्मान् शृणु सावधानमवधारय तत्
 रामर्षमात्रात्सर्वस्य विशेषेण सकलौघमाख्याता
 त्मामोहः शान्मेत् न देवाह ॥ त्रिपुरापरमाशक्तिरा
 याज्ञानादितः प्रिये स्थूलसूक्ष्मविभागेन त्रैलोक्ये
 त्यतिमातृका कवलीकृतनिःशेषतत्त्वग्रामसंरूपि
 णी ॥ आदित इत्युक्तगत्यादि सिद्धादिदाने दैकचना
 त्परमशिवान्तसमवेतत्वादेव परमा सकलशक्ति

वा.
ते.
धप
प्री.

निज्जहंवाविभागस्वभावात्तएवनिचयतअपदेशास
हिसत्तादनाख्यासहजसिद्धत्वादेवचायात्तपवोपा
यंतरात्रुहासात्कवलितत्वकलनाभासापराहेच
मत्कारमयीविमर्शमकैकापिततदवभाससह
सोहासनसामर्थ्यसेतत्ताशक्तिः समहिस्त्रेववहि
रुहिलसिद्धयापरदशयामिच्छातानक्रियात्मना
सूक्ष्मदशायोवामाज्येष्टोरोद्गीलतलोतसूक्ष्मदश
योत्रह्मविल्लीशरूपेणविभागेनत्रयाणोपराणो
उक्तगत्यासृष्टिस्थितिसंहारादूरकानांस्थानानां
भावादनुगतार्थतयात्रिपुरात्रैलोक्यस्यातिम
मवा. वाभवमवात्मकस्योत्पत्तावभासनेमात्रकाजननी
अथचोविकाशद्वयपदेश्याजातातथात्वेनस्युरि
तेत्यर्थः ॥ नचेकंशोतंपरेत्रलेवास्तिप्रपंचस्यावि
याजनितइतिकिमेवंबाधयानयाभ्युपेतयास्या
शंकराह ॥ तस्योपरिणतायांतनकश्चिद्व्यरक्ष्यते ॥
तत्पर्यंतस्योद्दिशक्तावेवविद्यमानायांपरःपातन
प्ररणात्मत्वेनाभिमतोनकश्चिदिष्यते परं ब्रह्मण्ये
वंसिद्धेदित्यर्थः इहहिश्रुतःप्रकाशपवतत्वमिति
नास्तिविमर्शःसचसविमर्शपवत्यायः अतथाहि
ततदर्थावभासकत्वेपिस्फुटिकादेर्जडादस्यभेदो
नस्यात् यदाहुः स्वभावमवभासस्यविमर्शविदुरत्य
था प्रकाशोयोपरतोपिस्फुटिकादिजडोपमरतिसा

चनास्यस्वरूपाशयः कश्चिदपितृप्रकाशमानता
 यामनयेति तपरोपयोर्भोस्वप्रकाशस्वयमेव रूपं
 तदेव च वासमर्थं वासनामविद्यां वोपेक्षानतदाभा
 ससहस्रोत्तासनसामर्थ्यनामस्वातंत्र्यमित्युक्तम्
 येन सर्वमिदं सिद्ध्यति अविद्यादेर्हि भेद एकत्र स्तेति
 द्वीयेनाभेदे च ब्रह्मेवेति सर्वव्याहृत्येते वंविप्यं स्वा
 तंत्र्यमात्ररूपं ब्रह्मेव सर्वमिति शक्तिमंतरेणाना ॥
 नमः स्तिकाचिदिति विव्याह ॥ परो हि शक्तिरहितः शक्त
 कर्तृन किंचन ॥ तस्मादवश्येष्टव्या शक्तिरित्याह
 शक्तस्तु परमेशानिशक्त्या प्रकृतो यदा भवेत् ॥ तदेव
 व्याहृत्ये भवेदिति परः प्रकाशः किंच ॥ शक्त्या चिना
 शिवे सत्त्वेनामयामनविद्यते ॥ सत्त्व इति स्वप्रका
 शात्वादेवेत्यर्थः स्वप्रकाशो हि परः श्रेयो रूपः प्र
 काशः स्वप्रकाशात्वादेव कदाचिदपि परप्रकाशतामा
 सादपिते नोत्सहति नास्य नामसविकल्पे च ता
 नेन विद्यते प्रमात्रैक रूपत्वान्नैतत्प्रमेयतायायादि
 त्मर्थः अस्तेयते यत्ने चास्योपदेशत्वभावनत्याद्यो
 गात्कृतमात्मा तातव्यो मनव्यो निदिध्यासितव्यश्चे
 त्यादिशास्त्रा उच्यते तस्मीमेवा सितव्यं शोतेनैव
 पंचाभ्युपगतेन व्ययदयं वस्तुतः परं प्रमात्रैक रूपो
 पिसंस्वातंत्र्यादेव ताद्रूप्यं परिच्युतमेव निजं रूप
 उपदेशत्वादिति ह्ये प्रमेयतामापादयंति येन तौ

ते.

:

॥

संभामनि
विकल्पक

किकालौकिकः सर्वोपेयवहारः सिध्येत् यदाहुः ।
 सातंयातनिजंरूपेवोध्यरूपादविद्युतम् उद्देशनया
 वेशपरमार्थत्वसिद्धये वोध्यनामानयन्देवः स्फुट
 मेवविभाव्यतेरति ॥ एवंज्ञेयतामापन्नेपितस्मिन्
 रस्मिन्काशेशक्तिरेवसर्वार्थक्रियाकारिणीत्याह ॥
 तातेनापिमहेशानिकर्मशर्मनकिंचन ॥ परंप्रका
 शमपेक्षहितदतिरिक्तंनकिंचिदपिप्रकाशेतेति
 सर्वंप्रकाशपवेति तस्योदशायांकिंनामसायकस
 शर्मावहंकर्मस्मादितिशक्तिदशानुप्रवेशपचयत
 नीयम् येनसर्वज्ञत्वादिनिश्चितसिद्धेदयः स्यात्
 यदाहुः आयायांततहोसर्वसर्वतः पूर्णमेवकम्
 गतेकिंतत्रवेद्यंवाकार्यंवावापदेशभाक् प्रतोभेद
 समुत्तासकलांप्राथमिकीवृथाः चिन्तेतिप्रतिभादेवी
 सर्वज्ञत्वादिसिद्धये रति अतएवनात्रप्रेयतापिप्र
 ज्यते इत्याह ॥ ध्यानावहंभकालेतनरतिर्नमतिः
 स्थितिः ॥ ध्यानंदिप्रतिनियतप्रेयविषयनिष्ठमे
 कात्म्यंतन्नाभेदप्रधानेभिन्नेद्विवस्तनिजनोरज्यते
 तत्रैवचास्पृश्यंयान्निहिषयंयथायथंप्रकृष्टज्ञानं
 जायते नचात्रैतद्वित्तमहंनिपरिपूर्णप्रकाशो
 कचनत्वाद्वातिप्रेयभावाद्यटनादितिपराहंपरा
 मर्शचमत्कारमयीशक्तिरेवास्मदर्शनेविश्रान्ति
 धामनयेष्टव्यायेवस्पन्दस्फुरतासारोर्मिरुदया

॥

सद्भावसंकर्षणीविपुलादिशब्देस्तत्रतत्रसर्वत्रो
 द्घोष्यते एवमियमेवसापरप्रमात्रैकात्म्येनवर्तमा
 नावाच्यवाचकात्मनोनिखिलस्यविश्वस्यसृष्टिस्थि
 तिसंहारायवभासिकेत्याह ॥ प्रविप्रपपरमार्गीतः
 सूत्माकारस्वरूपिणी कवलीकृतनिःशेषवीजाद्यो
 ऊरुनोगता वामाशिखाततो ज्येष्ठाश्रृंगाटाकारनोगता
 रोद्रीतपरमेशानिजगदसनरूपिणी ॥ परमार्गीत
 रानुप्रवेशादेवपरप्रमात्रैकरूपत्वात् सूत्माकार
 स्वरूपिणी अवेद्या नत्समयेतत्वादेववायास्वस्वरू
 पपवावस्थानाच्च स्वात्मसात्कृतनिःशेषकारणप्र
 पंचापि सापराशक्तिः स्वस्वाते असाहात्म्यादहिरु
 लिलसिष्ठविश्वप्रसरोन्मुखतयो ऊरुनोगता ऊंडा
 लिनीरूपतामादधानाकवलिते सकले जगदमंती
 वामा तदनु उतिष्ठापयिषयाशिखाकातात्रिपर्यं
 तनिखिलाधदंडरूपस्पष्टरेखाकारतामधितिष्ठे
 ती ज्येष्ठाप्रतरस्पृहेष्टनक्रमेणजगत्संजिहीर्षुरि
 म्मादिशक्तित्रयसामरस्यात्मकश्रृंगाटाकारतामु
 द्भावयंती रोद्रीचेत्यच्यतेरतिस्वात्मभिसुहृत्खिल
 सृष्टिस्थितिसंहारं धामत्रयमशेषवर्णानुप्राणाक
 मादिवर्णमवभासयंतीत्यर्थः तडक्ते ॥ ऊर्ध्वत्वे सं
 स्थितासृष्टिः परमानंदरूपिणी पीमृषवृष्टिर्वर्धती
 पेंदवीपरमाकला अथः संहारकृतेयो महानग्निः

कृतान्तकः चोरज्जाहावतीप्रकोट्यर्थोऽप्येतिषांनिधिः
तयोर्मध्येपरंतेजउभयानंदसंदरम् अवतारः स
विज्ञेयउभाभ्यां व्यापकः शिवः परस्परं समाविष्टो
चंद्रेष्टिष्टीदिमेशशी चंद्रः सृष्टिविजानीयादृष्टिसंहर
उच्यते अवतारो रविप्रोक्तो मध्यस्थः परमेश्वरीति ॥
न केवलमेवं वाचकात्मकमेव विष्णुमवभासयति
यावहा व्यात्मकमपीत्याह ॥ एवं सा परमाशक्तिरे
कैव परमेश्वरी त्रिपुराविविधा देवी ब्रह्मविस्मीशान्
पिणी ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिरिच्छाशक्त्यात्मकं प्रिये
त्रैलोक्यं संसृजति ॥ त्रिविधेति सृष्टिस्थिति संहारा
द्यात्मिकेत्यर्थः एतदेव ब्रह्मविस्मीशान्पिणीत्यादि
नोपोद्धतमेव मण्यता व्याप्तरमस्वरूपादपरिच्यु
तैवेत्युक्तम् परमेत्येकेति परमेश्वरीति देवीति त्रैलो
क्यमिति भवाभवादि रूपं संसृजतीति दर्पणनगर
न्यायेन स्वरूपादपरिव्युत्तमप्यतिरिक्तायमान
तयावभासयतीत्यर्थः अतएव चास्या अनुगता
र्थमिहाभियानमित्याह ॥ अस्मात्त्रिपुरापरिकीर्ति
ता ॥ अस्मादिति त्रयाणां पुराणो संसृजनाय तेन त्री
णि पुराणि संसृजतीति त्रिपुरेत्युक्तेत्यर्थः ननु ति
सृष्टां शक्तिव्यापिनी समनानां पुरा सर्वभाविनीति
व्याख्येयं तत्पुराणगुणसद्व्ययतव्यसमानाधि
करणेत्यवयवानां धर्षीतत्परुषनिषेधात् तत्रापि

राशद्दृश्यकालमात्राभिधायित्वपवनिपातनाद्व्य
 वाचितासंभवात् तत्परामर्शपवेत्यलं वक्रनावा
 लालापपर्यालोचनेन पवमेतरपस्यालयोदया
 वभिधातमाह ॥ यदोलसति शृंगाटपीठात्कुटिल
 रूपाणी शिवार्कमंडलं भित्वा द्वावयंती इमंडलम्
 तद्भवात्तस्येदमंदिरानेदनेदिता ऊलयोषित्क
 लं सत्कापरं पुरुषमेतिसा निर्लक्षणं निर्गुणं च ऊ
 लरूपविवर्जितम् ॥ यदा खल्वियमेव प्राणादशा
 धिप्रापिनी ऊंडलपदमवलंबमाना पराशक्तिः ।
 शृंगाटपीठं प्रसरात्कारादिशब्दपदेषु पाजन्मा ।
 धारात्कुटिलरूपाण्यनं ह कलाकारापिशिवम
 दशमिकारित्वा छिवमर्कमंडलं प्राणं भित्ते इमं ।
 डलमपानमपि द्वावयंती स्वरसप्रवृत्ते दत्तवां त
 ताणं वा ह्येच हयित्वा तद्दृष्ट्वा देवोद्भूतेन मया
 वाहसततसलभेनामृतस्येदप्रायेण मंदिरानेदे
 ननेदिता सत्यदानवाहकममात्रस्येदं दृष्ट्वा भुज
 गत्या येन स्पष्टाकारतयो लसत्संधं प्रसरति तदा ऊ
 लं शरीरमपहाया ऊलपदावस्थितं परं स एव मृतप
 वनिर्लक्षणमसाधारणं नियतरूपोपया ह कथं म
 वहिष्कृतत्वाद नियताकारमृतपव ऊलेन शरीरे
 एतूपेण च विवर्जितं निरावरणस्वभावमृतपव
 निर्गुणं पुरुषं परं प्रमातारमेति तदैकात्म्यमासाद

क

म

48

心

वर्णाशक्तित्रयात्मिका ॥ सेयेपराशक्तिरेवमव्यक्ता
 / पितृवर्णाशक्तित्रयात्मनाव्यक्तिमागतासनी शु
 स्मदशानोपास्याश्रीविप्ररे त्वयते इतिवाक्यार्थः
 एतदेवविभज्यदर्शयति ॥ वागीश्वरीज्ञानशक्तिर्वाग्म
 वागमोक्षरूपिणी कामराजकामकलाकामरूपक्रिया
 त्तिका शक्तिवीजपराशक्तिरिहैवविषरूपिणी
 मोक्षकामविषाणोत्तत्त्वानां त्रयं वाग्भवकामराज
 शक्तिवीजानां वर्णानां तानक्रियेष्वा नां शक्तीनां च
 वाग्मवादिवीजानुग्रहेनेव वाग्ज्ञानशक्तादीनां
 विशेषणत्रयमुपात्तेवागीश्वरीतिकामकलेति प
 राशक्तिरिति च एवंमायातिक्रमेणोयेपरिताना
 परंपरुषार्थसाधयत्याह ॥ एवंदेवीयत्प्राप्तमहा
 विप्रसंदरी पारंपर्येणाविताताभववंधविमोवि
 नी ॥ नकेवलमेवेयावतास्ताः सिद्धीरप्याविष्करो
 तीत्याह ॥ संस्मृतापापहरणीजमास्तुविनाशिनी
 पूजिताऽऽखदरिद्रव्याधिदोर्भागपचातकी कृतावि
 ज्ञोवशमनीप्रातासर्वार्थसाधकी ॥ अनेनवास्यामहा
 प्रभावत्वमुक्तम् एवमेकप्रवृत्तेनैवप्रश्नपंचकंसमा
 ध्यायावशिष्टेष्वष्टमपिप्रतिसमाधातुमुपक्रमते ॥ य
 तस्याः शृणुदेवे शिवीजत्रेतयसाधनम् ॥ तदेवाह
 यवताम्बरसंकीर्तोयवताम्बरमध्यगः पूजयेद्धवा
 लैः पुष्पैर्ब्रह्मचर्यरतो नरः यवसैरेवनेवेयैर्दधिती

श्री.

वा.
ते.
धर

रोदनादिभिः ॥ एतदभावे ॥ संकल्पयवलेर्वापि ॥
नत्रापिपत्तोतरमाह ॥ यथाकामेयथासमेत ॥ य
थेष्टं यथासामे ॥ वेत्यर्थः एव ॥ संप्रत्यपरमेषा
निष्पायेद्वर्णीयसीपराम् वीजरूपाश्रुतसंतीचिदा
नेदप्रवोधिनीम् ब्रह्मग्रंथिविनिर्भेयजिह्वाग्रेदीप
पिणीम् ॥ एवंभूतानंतरसायकः मेघस्यायोजलो
हेयोमप्येतविषसक्तकः श्रुतेन शाक्तकथितो
यनादप्रवर्तकः श्रुतिसंज्ञस्ततश्च ॥ मेघशब्दो
नंगपदोद्वारेकामराजपर्यायं जन्माधारशूलादप्य
श्रुतिसंज्ञस्यायोर्थादकुलस्योर्ध्वनिर्देशेव केविषस्यम
प्येतब्रह्मग्रंथिरुदाहृतः सर्वार्थशास्त्रवेत्ताचकवि
भवतितद्गतस्तत्त्वविक्रिविषाधारद्वयमप्यवर्ति
नं जन्माधारशूलावस्थितं ब्रह्मग्रंथिं शाक्तमाधार
विशेषेण सावष्टंभनिः शेषेण नतु किंचित्त्वेन भित्ते
लसंतीपरोमप्यशक्तितत्त्वादेव चिदानंदप्रवोधिनी
वोदनादप्रवर्तिका वीजपांवागीश्वरी वागीश्वरी
ज्ञानशक्तिर्वेदी जहृपिणीसुक्ताज्ञानशक्ति
स्फारसारोच्चरद्वाग्भवाविभिन्नस्वरूपां जिह्वाग्रे
दीपद्विपिणीतद्वत्त्वलेन्तीध्यायेत्तदेकतानतया न सं
दध्यादित्यर्थः इतो नंगपदावधिरितित्वप्रपाठः ब्रह्म
ग्रंथिविभेदनेनैव स्तेतदर्थोधिगतः श्रुतपवरुड्वि
वोपग्रंथितादात्मविताविभेद्यो रस्याद्यपिनसाधः

कं पवमस्य किं सादित्याह ॥ चिंतयेत्तदहदयोथा
 म्योमूर्त्तिनिपातकी शब्दोपि यः पादमेकं सस्यष्ट
 वक्तुमक्षमः नडोमूर्त्तिपिडुर्मेधागतप्रज्ञोपिनष्टपी
 सोपि संजायते वागमीवाचस्पतिरिवापरः ॥ एवं च
 योपियश्चित्तयेत्सोपि वागमी^{नयो}यते रत्यन्वयः सूक्त
 इति हतवागिंद्रियः दुर्मेधाः पापबुद्धिः गतप्रज्ञोमू
 लादेवा संजातप्रतिभः विनष्टपीः संजातप्रतिभत्वे
 पि कृदकप्रयोगादिना विनाशितप्रज्ञः अपरवाच
 स्पतित्वमेव व्याचष्टे ॥ सत्यं उत च दारोपजेता प्रति
 हतप्रभः षड्भर्कपदवाक्यार्थशब्दालंकारसारवित्
 वातो हतसमुद्रोर्मिमा^{नयो}त्तातस्यैर्जपन्मवेत् ॥ तस्यैरि
 त्पुष्पाढाक्यपंचैः ॥ संक्रमारतरस्फाररीत्यलो
 करैरुर्वकैः पदगुणैर्महाकाव्यकर्ता देवेशि जायते
 किंच ॥ वेदवेदांतसिद्धांतवेदांगज्ञानपारगः ज्योतिः
 शास्त्रेतिहासादिमीमांसास्पतिवाक्यवित् प्रणार
 सधर्मादिगारुडानेकमंत्रवित् पौलशास्त्रविज्ञान
 भूततंत्रार्थतत्त्ववित् विचित्रचित्रकर्मदिशि स्थाने
 कविचक्षणाः महाव्याकरणोद्धारशब्दसंस्कृतसर्वगीः
 सर्वभाषारुतज्ञानसमस्तलिपिकर्मवित् नानाशा
 स्त्रार्थशिष्यादिवेदवेदांगविश्रुतः सर्ववाग्यवेत्ता च
 सर्वज्ञो देवि जायते ॥ सर्वज्ञो जायते रत्यन्वेदपारग
 त्वादिसर्वहेतुः एवं चागभवमुपसंस्तुतकामराजम

:

॥

श्रु

वा.
नं.
ध.

50

क.

वतारयति ॥ यदाकामकला रूपामदनोजरूपिणी
तरुणारुणविंवार्ककिरणभामहेश्वरि स्फुरदीप
शिखाकाराविंडधाराप्रवर्धिणी समस्तभुवनाभोग
कवलीकृतजीविता महास्वमहिमाक्रांतिधस्ताहं
तिश्रुमिका क्रमेणवततोनेगपर्येताप्रोत्ससंत्यपि ।
शरीरानेगपर्येतमेकैकप्रभयात्मिका ततोभवति
देवेशिसर्वशृंगारमानिनाम् रागिणांसायकोदेवि
वामकोमदनाधिकः ॥ इहखलुयेनकेनविद्यदाम
प्रशक्तिरेवनिजापारात्प्रथमसंदतयाउत्तसंती।
कामकला रूपासशिरोरहितः कामः कामिनीरूपा
यालयश्चतुस्तस्वरूपान्तरकलात्मिका नवोदि
तारुणवर्द्धिवफलवदीप्रदीपशिखावस्त्रस्फुरा
दरुणकारानवरतमातवयारासारं वर्षयेती
यत्रऊचविटूरदेशादोस्वमहिमाक्रांतैवविवशी
कृतनिखिलसाध्यजीविताहंकारायस्याः कस्याश्च
नसाध्यायायोधितोमदनेतडदयहेनभूतायोयो।
नोयस्तदंतर्वर्ती ऊटिलाकार स्तत्रैवसंस्थितं व्या
येद्विंडरूपमनोभवम् प्रत्यगारुणसेकाशंकिरण
नेकसंजलम् तस्योपरिशिखासूत्माकामशक्ति
र्महौजसीत्यायुक्ताविंडशिखात्माचंद्रिकाप्रयोऊ
रस्तस्याग्रगोचरेकंचित्कालमनागतावेतानंतप्र
क्तचिंतितायोधितोयोनोरित्यनरवाक्यमुपेक्ष्यचिं

तिताक्रमात्क्रमं साध्यसाधकयोरेकैकं परस्परस
 प्राणशक्त्योः समरसितत्वेन मेलनाद्भयात्मिका
 ततोऽप्यनेगस्य मदनस्य पर्यन्तादेऊराग्रात्साध्यश
 रीरपदानेगस्याऊलगागनस्य पर्यन्तेद्वादशोत्तंया
 वत्प्रकर्षेण जपः प्राणसमः कार्य इति नीत्या काम
 रजोऽग्राविभिन्नसूतयोत्तसंती पौनः पुन्ये
 न चिंतिता ततपंच चिंतनादेतो रन्येषां रागिणो
 अभिषंगमात्रमुद्धृता मत्तपवष्टंगारमानिनो
 नतसाक्षात्तंगारिणां वयं चैवं चिथापवर्किं न
 भवामरत्यादिदोर्मनस्य जननादायकः ससाधको
 मदनाधिको भवतीति स मुदायार्थः ॥ यतः ॥ तद
 छिपय गाना रीसरीवायदिवा सरी विद्यायरी किन्न
 रीवायतनागांगनायवा प्रचंडतरभूपालकमका
 सिद्धकनका जलत्तंडलडुष्टेस्य मदनोत्तमान
 साः क्लिप्ताः प्रचलितोपस्तविभूताः मदविह्वलाः
 निवेदितात्मसर्वस्वाजायंते वशगाप्रिये ॥ अत्रैवप
 तांतरमाह ॥ चलजलेंडुसटशीवात्तार्ककिरणारु
 णा चिंतितायोषितोयो नो संतोभयतितत्तरात्
 चिंतितेन्यथा कामकता रूपा मध्यशक्तिः चलजले
 ङ्गसाटशपेपिवात्तार्ककिरणारुणां त्वं विशेषः तस्य हे
 प्रोत्तं स्वाभाविको गुणः ॥ तथा ॥ सैव सिंह रवर्णाभा
 रुदये चिंतिता सती संमोहोन्मादनावेशचिनाकर्ष

म७

वा.
ते.
पा

51

करीस्मता ॥ सेवेति यथा कृत्वा मध्यशक्तिः रुदय इ
त्यर्था योषिताम् ॥ नियोजिता यवा मूर्ध्नि वर्धती रक्त।
विंदवः धारणा संप्रयोगेन करोति विवशं जगत् ॥ र
क्तविह निति वाच्ये रक्तविंदवश्चैशः पाटः धारणा संप्र
योगेनेति सशिरोरहितः कामः कामिनी रुदयालयः
ने शट्टेन तेनायशक्तिरहिंसमाहरेदित्या मुक्तप्रता
चत्तं रां दीदिय प्रणालिकया परपुरप्रवेशात्माने
त्यर्थः अत्रैव रहस्यत्वाद्गूढार्थतया प्रयोगोत्तरमपि
वक्तुं प्रतिजानेते ॥ अथायं संप्रवक्ष्यामि प्रयोगं भुवि
उत्तमम् येन विज्ञातमात्रेण सायको मदनायते ॥
उत्तममिति पचमपि गंतमशक्तमित्यर्थः तदेवाह ॥
कामस्य काममध्यस्थं कामोदरप्रतीकृतम् कामेन
साययेत्कामं कामं कामेषु निदिपेत् कामेन कामितेह
त्वा कामस्यः तोभये जगत् ॥ इह खलु कामेन प्रायमि
कशाक्तपरिस्पंदसमुत्ता सप्रबुभुत्सया कामस्यः का
मेन उदयस्थाने जन्माधारेति पृष्ठं तत्रैव विगलितवेद्यं
तरतया बद्धानुसंधानः सायकः काममध्यस्थं काम।
स्योनेर्मध्ये मदनां ऊरुगोचरं रूपं ऊरुशक्तिं नोक्तेका
कचंबुप्रताकारे स्पर्शलिङ्गे स्थितम् ॥ भिद्यन्मानं कामि
सशिरोरहितः कामरूपायुक्ते रनक्कहकलात्मकं म
ध्यप्राणशक्तिरूपं कामेन कामराजवीजेन कामितं
उच्चारविभिन्नस्वरूपतया कोनं कामोदरप्रतीकृतं

दे.

कस्य शिरसः कला समादशी या सा अमृता काररूपि
 एणी तत्क स रूपा या अमा या सोदरे चं विकास्य ने मात्
 ग्रंथे डं भं यत्वात् पुटी कृतं संपुटी कृतं तत्रैव ललास्य
 निरुद्धं कामस्यं केशिरस्य मने तत्र तिष्ठे तं हा दशो न
 गमनशीलं तत्र प्राप्ते कामे निश्चितं साधयेत्सिद्धं नु
 खं संपादयेत् ततः कामेषु प्रवेश निर्गमन ललासा
 संचारा पायतया तस्मै ह्यपदेशेषु नेत्रा रूढे नते
 नाथ शक्तिरूपिं समाहरेदित्यादि नीत्या साध्यस्य नेत्रा
 दिषु निहिते तत् स्वनेत्राभ्यां निर्गतं स्वनेत्रयो रनु प्रवि
 ष्टं साध्यनेत्राभ्यां च निर्गतं स्वनेत्रयो रनु प्रविष्टं ध्याये
 दित्येवं यो नः पुमेन दोलायंत्र क्रमेण गमागमौ कृत्वा
 न केवलं नियतमेव केचन साध्यं यावज्जगज्जायमा
 ने जंतव क्रमः क्रमादेव तो भयेत् सात्म निविश्रान्ति
 निरस्कार पुरः सरीकारेण सोम्य खितया वैवश्वं नये
 दित्यर्थः ॥ आग्नीदीपक नाथ तो स्रगणि तै रयापि ।
 हृत्किं ता यस्या मे श्व करिष्यते ग्रुवरैः स्वसा प्रायो
 चित्ततः देवित्त च्चुरणा जरेण उ प्रारणः कामस्य मित्या
 दिक श्लोक सार्धं प्रतस्यं तस्य स्रुक्ती को व्यर्थ वित्तव
 त इति ॥ यंत्र भां पा व्याख्याने पितृ कश्चि दोषः यदिकं यं
 च न साध्यं कामे ललत्तं उग्रः पूर्वगतौ सत्तं योगे न जायते
 अयं कामः समाख्यात इत्युक्ते कीकार प्रासन रूपे आ
 दिकामस्य देवेशि साध्यां शिरसि न्यसेदित्युक्ता ता

पतञ्जलैः शब्दैरेव शब्दा व्याचष्टे इति भंग्या कृष्टकल्पनया पर्यवसितार्थं बहुश्लोकादि
 एषांतं तत्र शब्द सचेत संपादना इति तत्पद प्रमाणं तत्राच दूरी कार्यं प्रप्या

शिरसिनामाक्षरस्यासमात्रेणावशिष्टम् अथ आसप्त
रादेवितृतीयस्थानवासिनः तेषां संयोगरूपेण मन्म
थोज्ञायते न चेशति मन्मथशब्दस्य अपदिष्टस्य द्वितीय
स्य कामस्य क्रीकारस्य मध्ये स्थितं ककारलकारयोरे
तर्हि विवृतं पूर्वभूतसंख्याकमपरं च तथैव हि आ
म्नां संयोगतो देविकं दर्पस्तप्रजायते इति कंदर्पशब्दः।
वाचेन तृतीयेन कामेन एकारद्वयात्मनोदरे गर्भस्य
द्वोणाकारतया वस्यानेन प्रदीकृते संप्रदितं च कृत्वा
कामेषु यथोक्तकंदर्पाख्यकामनिवर्तितेषु द्वोणो
षु तद्द्वयं पूर्वाग्रहं गलं रसोत्थं मकरध्वजमिति मकरः।
ध्वजप्रतिपादितं च तथैव कामं द्वेकारं लिखेदित्यर्थः
एतत्कामवत्तदप्यपि ह्यलं पूर्वकस्य ज्ञायते च।
मनोभवः इति मनोभवाख्येन पंचमेन स्त्रीकारेण सा
ययेत् उदरांतः प्रलिंगसापयेदित्यर्थः एवमेतत्परि
निष्पन्नं यंत्रं कामेन प्रायमिकेनैव क्रीकारेण अथ
चक्रस्य चार्धप्रांशतः कामं प्रदाययेदिति श्रुतेराधार
भूतेन शिरसिधारणाद्राज्ञायमानतया कामितं कान्तं
कृत्वा कामे निश्चितमेव शिखादौ धार्यमाणेष्वेष्टुका
मेषु भक्तिं ज्ञायति एतन्मनोयवाकामशतत्रय
स्थाने मेढ्रमूलदेशावर्तिनिशाक्त्या धारे स्थितः साव
धानः सायकोनकेवलं तमेव नियतं तोभये यावज्ज
गदपि इति कामपंचकारव्यमेतयं रसात् अत्र चाप

अकारः तस्य पूर्वगो हलस्य रउकारस्य ईश्रः कारस्य
 अंपवेङ्गी अंकारस्य त्वप्रान्तनीयस्थानवासीकय
 स्पल आकारस्य ईपवेङ्गी उक्तं हि उपरेयत्परेवीजे
 रुद्रसंख्यानसंस्थितम् पंचानामपि कामानां शिरोभू
 तेन कारयेदिति ॥ उकारादुद्रसंख्यानसंस्थितमेका
 दशोवीजे अं अंकारस्य पूर्वभूतसंख्याकं पंचमेककार
 स्य च परंतथैव भूतसंख्याकं पञ्चाधमिति पकाराभ्या
 मतप्योक्तं कंदर्पमंदिरं ऊर्ध्वोद्दिष्टा भूतं तपार्वति इ
 तितस्य पूर्वसंख्यानसंस्थितं चैव एव ह स्य स
 यस्मिन् तस्य रउकारस्य ईपवेङ्गी एवं पंचकामा उ
 क्तं चात्र मायाखं कामराजस्य ऊलवीजेन वेष्टितम्
 प्रतीकं तत्तत्तैव च षड्गोणाकारधारिणा तत्कोणास्थे
 न कामेन वेष्टयेत्तापनेष्टुणा तिपेतत्सर्गाकामांतः
 ऊर्ध्वोदायेन कामितम् एवं पंचप्रकाराणां काममं
 त्रं तसो ऊशम् ध्यायेद्वाधारयेद्वापि शक्तिस्थः तोभ
 येन गत इति श्रुत्वेयान्निशेषः यन्मृत्युर्ध्वं कामे स्वरा
 तरे वदिरं ऊशवीजे चेति यदभिप्रायेणैव श्रीकल्या
 णवर्मणा कोणाषट्कमध्ये हंकारं कोंकाराष्टकं दिग
 ष्टकेत्यसेत्वेति व्याख्यातम् तदेवं हृदप्रपितामहसं
 भूतं तत्र तत्र तदर्थं ववोपमतं संवादादिसर्वं प
 रिकरणात् गोत्रजेभ्यो बलवस्त्रिवतया यथाकथं
 चिदेतत्तथो र्यादिना परुषं हृदीनां अनिरवयं प्रा

नृ०

तद्वि०

वा.
ने.
५३ ३.

शय्ययोजनमात्रमधिकर्तमज्ञानताभवताकतवा
 कौशलमवलम्बकेवलमत्रैव पटलेन्यत्रवापरो
 पपादितेप्रविवरो नरातिशयिष्यपि व्याख्याविशे
 षेषुप्रकाशितसंप्रदायसतत्वाः प्रतिभातिरेकशा
 लिभिर्वयमस्तादनीयाश्रयायुक्तं यस्यायमत्यं ना
 मः इत्यादिववस्यते इति न जानीमः यद्वा स्वच्छं दा
 भिपाधिनायनदभिधाने किं नामावधिनिवेद्यनं ॥
 यदाहुः किदा नृसृतिशीलानां जडिमोहारादः स्पृशा
 म् नदीनामवधिः सिंपुनीचवाद्यानकश्चनेति एवं
 कामराजमुपसंरुपशक्तिवीजसाधनमप्यभिधा
 तमाह ॥ शक्तिवीजस्वरूपं तस्य स्यात्संरुपं सीमया
 सहिसंहारयोर्यतेश्मीरेपरिचितयेत् ॥ इह खलु
 साधकः स्वशरीरमवसमुच्चरच्छक्तिवीजाविभि
 न्नस्वरूपं मध्यशक्तिसंरुपि सीमातदवधिकया
 द्वादशोतादारभ्य सप्तसहस्रकमेणारुदंते प्रसरं
 ती प्रनरपि प्रहृष्टा सृष्टेस्तु दयस्यानात्मनो रुद
 यात्संहारस्य द्वादशोतस्यैव पर्यंतमर्थादुल्लसंती
 परितः समंतात् पोनः प्रत्येनैव गमागमाभ्यां चिं
 तयेदनुसंदध्यादिमर्थः एवं परिचितनेनास्पकिं
 स्यादित्याह ॥ यतोभवनिदेवेशिवेन ते यश्वापरः
 नागानां दर्शनादेव जडीकरणकारकः सहिनाम
 मृतासारथी रथारोपरोपमः स्थिररुद्रिमशंकात्वा

विषोपविषनाशकः ॥ तथा ॥ उष्ट्रव्याधिग्रहाने
 कडाकिनीरुपिकागणोः भूतप्रेतपिशाचौघैस्त्रिने
 त्रवट्टपते ॥ अत्रवीजत्रयसाधनेग्रंथेयदन्त्येव्या
 ख्यातंतद्वदस्यारोप्यमाणमपिपरत्रपाकरनिरु
 पयोमिग्रंथविस्तराधिकेत्यस्मभ्यंसचेतोभिर्नास्त
 धितव्यंयत्किमिति तदनुग्रहितमिति तत्रापि
 थिउत्रयस्येत्यभेदेनेदेवीजत्रयसाधनेयउदिता
 मिरुपिजेश्वरः स्वरसप्रवृत्तउक्तोत्रदेवेनेत्यक्त्य
 मिश्रायानवधारणाद्भोतैः केननावस्थाहेनव्या
 पारेणोद्धारः कृत इतिनविश्रयः यदायेषासाक्षा
 त्तंउद्धारमज्ञाततामत्रहिस्रस्ररूपादिश्लोकप्रमे
 नदेवयोः मन्त्ररुक्तोव्यामिगर्भो गुरुरेव हिनात्रवी
 त् स्वस्वद्वपेस्वमागस्थंस्वसंवेद्यंस्वतेजसमूस्वानं
 देस्वस्वशक्तिस्य निषद्विर्विशेषणोः ऊकारादित
 कारांतंशक्तोभागः कदादितः तकारायावहका
 रंशक्तोभागोयवानयोः स्वप्रवाहोस्वमार्गस्यास्व
 भावोत्सृजतोद्भवामूस्वानंदोस्वपदादूष्णमितिष
 द्विश्चसूचितः रेफतोनादपर्यंतः शक्तोभागोनयोर्य
 नः नादतोरेफपर्यंतंशौवोभागोयसूचित इत्यादि
 नास्यसंहारगत्यानिनिर्वेधनेतद्भूतवदतो जि
 ह्वास्तेदभयंनास्तिनतात्पतनाद्वयम् निर्विशं
 केनवक्तव्यंनिर्हजः कोनपंडितइतिभंग्यानिर्विशं

मि०

वा.
ने.
५५

54

कमेवचेतस्तेषां स्वयं भवति किमुच्यतेस्माभिः यदुक्तं
मभिमुक्तेस्तेषां भवतामेवमादावुत्पन्तातीन्द्रियार्थ
दर्शनाय केन योगीश्वरेण दिव्यं चक्षुरर्पितमिति।
न जानीमश्ति ॥ इदानीमेकैकवीजसाधनप्रसंगात्
नितेशा प्रकृतैस्तत्तत्प्रेन समस्ताया अपि विद्यायाः
साधनमभियते ॥ अथवायेन विद्येयं परिपूर्णवि
चित्तेनाभिर्मंडलत्पद्युत्तमं डलमध्यगा के
वलैव महेशानिपयरागसमप्रभा तस्याष्टगुणा
मैश्वर्यमचिरात्संप्रवर्तते ॥ एवं नाम स्मरणाजप
ध्यानमात्रादप्यस्याविशिष्टफलादायित्वमस्तीत्या
ह ॥ मनसा संस्मर्य स्या यदानामापिसाधकः तदे
वमातृचक्रस्य विदिता भवति प्रिये यदेव जपते वि
द्यां महाविपुलसंदरीम् तदेवमातृचक्रात्ता संक्राम
त्यस्य विग्रहे सर्वासां सर्वसंस्थानां योगिनीनां भवेत्प्रि
यः पुत्रवत्परमेशानि ध्यानादेव हि साधकः ॥ एवं
केवलाया विद्यायामादात्पमभिधाय स मुदिता।
मुप्याह ॥ यदा तत्परमेशानि परिपूर्णा प्रपूजयेत् ।
प्रयत्नं नितदेवा स्यात्वे चर्यः सिद्धिमुत्तमाम् ॥ ननु चे
दस्याः सचक्रायाः पूजनं कियते तत्वे चर्यः कस्या।
सिद्धिमुत्तमा ददतीत्याह ॥ चतुःषष्टिर्दत्ताः कोट्यो यो
गिनीनां महौजसाम् चक्रमेतत्समाश्रित्य संस्थिता वी
रवेदिते ॥ अत्रैव वैष्णुमभिदयत्फलविशेषमुपह ॥

श्री०

म०

कं.
 आदेः सधुं धिनिपदे मध्ये वीजाष्टकं बहिः कलाध्यात्वा
 गानानेगे जायते नेगावन्त्रिये ॥ आदेर्वाग्भवस्य सेवे
 धिनिपदे स्थाने मध्ये तत्कामराजैर्थात्कृते वाग्भ
 वकामराजयोर्व्यत्यये सत्ये वै विधां विधां तद्वहिर्व
 शिन्वादिवाचकं वीजाष्टकं कलाः कामाकर्षिण्य
 दिवाचकं स्वरषोडशकं चैत्येतावन्मात्रं वक्तुं कस्या
 श्रुता साध्याया अंगनाया अनेगे मदनादि शब्दोक्ता
 यो योनौ ध्यात्वा नेगश्च सकलजगद्वशीकरणस
 मर्थः सायको जायत इत्यर्थः ननु मूलवियावहियां
 तराणामपि किमिति न कश्चित्साधनकर्मोक्तमित्या
 ह ॥ करश्रुत्यादिविधानामेकैकं परमेश्वरि रुदया
 मलनेत्रे तत्कर्म प्रोक्तं मया परा ॥ तत्संष्टमवकांता
 निविष्टानो सायकानां कावार्तेत्याह ॥ मादनेर्मद
 नो भूत्वा पाशां क्रशयतुः शरैः क्षोभयेत्सर्गभूलोक
 पातालतलयोधितः ॥ एवं मादनां योषिद्वशी
 कार्यत्वमुक्ता शाक्तानामपि पुंवशी कार्यत्वमिति दि
 शति ॥ तथेव शाक्तैर्देवेशि त्रिपुरीकृतविग्रहः सा
 यये देवगंधर्वसिद्धविद्याधरा नपि ॥ मदनो भूत्वेत्ये
 तत्समस्कंदतयोक्तं त्रिपुरीकृतविग्रहरति तथेव
 तत्तेषां मदनायुयोक्तं पूजाप्रकारेति दिष्टं शक्तिकस्य
 शब्दस्यायमर्थः आग्रयसाजात्या देवतत्सिद्धमिति।
 किमनेनेत्यास्ताम् तत्तेषां स्वरूपमेव किं येनापि तत्

वा.
ते.
५५

५५
श्रु.

मा.

दृशीकारसिद्धिः स्यादित्याह ॥ तत्र शास्त्रात्मावज्जप्र
स्तारजनिताः प्रागाः ॥ महावज्जप्रस्तारोत्रश्रीनिता.
कातोर्केनतचतः शृंगोमेरुस्तस्य क्वचिदप्यनभिधा
नात् नवात्रैवमेतस्य चक्रस्य प्रभावो वर्णितं मया न
शक्यते इति तथा संस्थिता महाचक्रे इत्यादाविव मह
च्छेपादानात्रपादानाभ्यां कश्चिद्विशेषः उक्तं चात्र
ऊनमप्यगतं वीजमूढमप्योपरिस्थितम् पश्चिमस्य
न संभिन्नमूढमप्येन भेदितम् प्रथमं सायकं देविशो
षणोरक्तसन्निभम् तदेव तत्संभगे माद्यविंडविभूषि
तम् एषद्वंद्वमोहनं नाम त्रैलोक्यमोहकमपरम् वसु
मप्यगतं तत्तं घट्टमप्येन भेदितम् यांता विंडसमा यु
क्तं वाणं संदीपने परम् ऊनमप्यगतं वीजं शान्तिं
उविभूषितम् शक्यमर्थपरिस्थितं चतुर्थं कथितं शर
म् तापनो नाम वाणो यं तापयेत्तिदृशानपि नांतं हा
येन संभिन्नं सुखं च मं प्रिये उक्तादन्तौ नाम शरा
स्तैलौके हकारक इति अथ मन्त्रार्थः ऊनमप्यग
तं दृढमप्यगतं पश्चिमस्य च दृढमप्यं एवं
द्रां तदेव द्वामित्येव तत्तं वीजं किं त्रिपातिशेषः मा
घं एवं द्वापसमप्यगतं कषट्टमप्यं लयांतरं एवं किं
ऊनमप्यगतं वशांतं उषट्टमप्यं तत्तं एवं द्वां तांतं सहा
यं शः एवं सः श्रीरसमहोदयावपि नयमप्यं द्विपो
हस्यपशमप्येन लोहितम् अशः एष्टसमोपेतं कष्ट

वेणुशिरोपुतम् मायेलांते वसोधस्यो अरुं तस-
 मन्वितो कायप्रक्तौ मयं तं च त्वायो कंदेवताशरार-
 ति ॥ त्रयमप्यंदपशमप्यं रगैष्टष्टः आश्रः एष्टः ईक-
 पूर्वः अंपवेदोद्रीगायः कलांतः वसोधंतलप्रकार-
 स्पांतश्कारस्पांतः उकायः अंपवेत्किंल्लेषांतः स-
 त्वायः अः एवंसः अतपवैषां मेरुमप्योहारोक्तो-
 विशेषो नग्रासस्तस्य तं ज्ञांतरीयत्वात् एवं हि वञ्च-
 प्रस्तारजनिताया मूलविद्याया अपि ॥ वञ्चप्रस्तार-
 भेदेन याविद्या द्वादशाक्षरा त्रिवीजरहिता सा स्या-
 दादिमप्यांतपवहीत्युपक्रम्य एषा सोपरमाविद्या
 निखिला सिद्धिदायिका उत्पन्ना मेरुमप्यांतविद्या ये-
 च द्वादशाक्षरा इत्याद्युक्तैः विशेषः प्रसक्तः स्यात् अस्तु चे-
 त्तदुहत्याधिकारिभेदेनोच्यम् अन्यथा स्यात् तत्वे त्वे-
 त परमेश्वरस्य तदप्रापि प्राप्ता एषा किं निबन्धने स्यात्
 एवं च ॥ पंचवाणास्तये प्रोक्ता स्तेषु भूताक्षराणि च
 एकैकमादिमुहृत्य संपूर्णा अभवेति ते एकादशा-
 द्यमुहृत्य भवो न तस्य चाग्रतः रुद्रादिप्रक्तं संग्रहजं
 हीशरसमन्वितम् नवकेसरतकोष्टस्य हकारं यस्य
 ऊर्ध्वतः चतुर्थं तद्विज्ञानोयात्स्पर्शरुद्रालयं परम् न
 वकेराममप्येतद्विलम्बेन व्यवस्थितम् आसनं देव-
 वर्णानां ककारादिस्थितं भवेत् तृतीयेन विना देवि वि-
 श्वं निर्मीणा भेदिता सर्वविंशप्रताः कार्याश्च तत्तरनेव

क्र० ५

वा. हिः पंचसमादिदातव्यं यत्र ते विंडसे प्रतम् विंडमा-
 ते. स्तकसंयोगात्पंचैते सिद्धिदायकाः एतानि पंचवी-
 ५६ दी. जानि पंचवाणेषु पकाः अनेन रक्षिता देविनिष्क-
 ३६ लास्त भवेति ते आसने पंचवाणस्तमूलविद्यादिह
 तयः पूर्वोक्तं यत्तु या देविरुक्तमेव मध्यतः वीजः
 प्रस्तारभेदेन तद्गतो यो मया पुरा अनेनैव विधाने
 न सफलास्त भवेति ते निर्वीजानेव सिद्ध्यन्ति संप्रदा-
 यविवर्जिताः सवीजास्तसमाख्यातानिर्वीजानेव-
 ह्यजनम् ॥ इति संवादेन दृष्टाव्यस्तम् अयं चात्रोद्धारः
 पकादशाधिकं कर्माणां तं मरुद्गादि अनेन दक्षिण-
 पतेन देवैः कृतं कष्टं च ऐनं स्थितं पर्वकमदेव रिलम-
 प्येव स्थितं तलपतेन कृतं स्रष्टे विभूतिः अथा-
 सवीजैस्तैर्नियोक्तव्याः संप्रथाय समन्विता इति श्रीर-
 समहोदधि संवादवलादेव मुच्यते इति चेत् अस्त्वेवं
 किंतु भवद्गृहादेव कृतानि निर्गते स्मिन् पंचेनै-
 तदेवं दृष्टं पुष्पदीयेरेव केश्चिदुपपादनीयत्वेन।
 प्रख्यापिते मंत्रसंकेतेन च स्पष्टमिति संदिह्यमानं हे-
 किमेतदस्तु सदवस्तु सदेति तत्र वस्तु सत्त्वं नास्मा-
 कमेव दोषः यत्कश्मीरेषु श्रीमान् विद्यावर्त एवा-
 स्तदर्शनस्य साक्षात्पुनर्पिते तु कष्टं पूर्वतश्चिद्व्य-
 नारकी भवेदिति श्लोकपदार्थविस्मयेन हीनं पंच-
 परि. कक्षारेण किमिदं पदेष्टुं गुरुरेव हि यद्यप्यथा मंत्रोपदे-

शं करोति तत्कः स्तस्त्रिषाणामपराधः श्रीरसमहो
 दधिश्चोक्तानो यद्यन्यथा प्रचारः कृतस्तथा वदा
 स्तोतेन दिवस्त्वपलापमात्रे सिद्धे न वस्तु काचित्
 तिः गुरुतः साक्षात्सामानो मेत्राणां पुनरन्यथोप
 देशो महात्मादः एवं भिषजोपिविषं प्रयुज्यते
 चेत्स वसानर्हि निरातराधरित्रीति भंग्या भवता मे
 वेडश्चेष्टितमित्युलं पूर्वगुरुत्वेनावस्थितानां प्रा
 च्यानामपि दोषा विस्तरणे न वस्तु संस्पर्शनपरत
 या प्रवृत्तैस्तनास्माकमुभयलोकहृषकः कश्चि
 दोषः यदाहुः दीक्षितानां न निंदादि ऊर्थादि दे
 पूर्वकम् उपदेशाय नोद्देशः सत्यविद्देशपूर्वक इ
 ति अवस्तु सत्वेन स्मत्पुत्रपवज्यायानित्युलं द्विती
 तदमनेन प्वेशाक्ता भिषायमादनमप्याह ॥
 १५ मादनास्त्वा परतः सर्वाथः स्यानियोजिताः ॥ सर्वा
 थः स्याः सर्वस्याधनोपस्थितानां चतुर्णां वायादीनां
 भक्त्या चकाः अंतस्था अर्थातेषा मेवादेराकारस्य तद्वा
 चकस्य हकारस्य परतः पञ्चानियोजिताः पुनर्मा
 दनाः शराभवेति रतिवाक्यार्थः तेन हय रत्नवेति
 क्रमः ॥ तथा ॥ आद्येन गोमहायाशः पौरुषेयः प्रकी
 र्तिनः रुद्रशक्तिः ऊंडलाख्यामायास्त्रीपाश उच्यते त
 रीयमरुणावर्गो द्वितीयमपि पार्वति स्त्री प्रसक्तोदं
 दगले कामाग्निवायुको जशः ॥ आदेरवर्णः स्यात्तगः

वा.
नं.
५३

57

आकुंडलाभ्यामिकाराया मासमेतात्मानाद्वयः ।
 संवहाडदीयमानावतर्थास्वरात्मिकायारुद्रशक्तिः
 सेहमाया नतवतस्तलासीयाशउच्यते इत्यन्वयः
 एवंचैकारश्चकारयेतेमायापिचतस्तलासीणा
 मित्यक्तसूत्ररपत्तः प्रतितिमोभवति नतवृद्धप्रः
 पितामहसंभृतानेतविजयसहोपोषादनमात्रेण
 यदेवमपिपदत्रयोपादना नर्थक्यं समाहितं स्यात्
 श्रुणावर्गादितितवर्गात् तरीयं पदितोयं का
 मः कश्चिद्विरूपकः ओपचक्रौकामां ऊशालुप्रथ
 मपटलपवोक्तः मंत्रप्रकरणसमर्थ्यात्पुनरेषां स
 चिंतितमवसातव्यं उक्तं च ऊपूर्ववर्णपुगलंकायो
 नशिरसावितम् पाशद्वयं समाख्यातं शाक्तं मादन
 मेवच जंभादिपदसंयुक्तमेकमं ऊशमुदरेत् दिः
 तीयंकाद्यद्योत्येतमेकारोतलयोतगम् एतं पायं
 सकायेवापपुगममुदाहृतम् घायं एतं पायं
 पायं एतं समन्वितम् ओश्रः मध्यगवीजेन सर्वेपिशि
 रसाहताः कामदेवस्य कथितं शरपंचकमुत्तमम् र
 ति ॥ ऊपूर्ववर्णपुगलं ईशाकायः ओपचै ईशोका
 यः ओयोरेकारस्यांतः ओश्रंकारोतः कलयोरोतगः
 रपचक्रौणांतः योत्येतरावस्थित्यपेतपायपायं
 कायः ओपचैयं पायः हरायः ययलयोरोतः रफय
 ललांतः वओश्रः मध्यगतवीजेन एवं हं यं रं तं वं ॥ नन

य.

मुद्राणां मेव सर्वं मुक्तं न तत्पूजनं तत्किमेतत् ॥ वि
 त्तज्ञानवेत्ता ह ॥ मुद्रायां सिंघुरायास्तदेव सिद्धिः
 एका निताः ता एव सर्वं चक्रेषु ॥ कालेषु पूजये
 त् ॥ सिद्धि एकेत्यनेन मुद्रादशकसाहचर्यादसमोक्त
 लक्षणद्वयमप्युपलक्ष्यते इति प्रागेवोक्तप्रायेण
 स्यात्तत्रैव मुक्तमाहात्म्यवत्त्वादेः ॥ नमः सामान्यतम
 स्तीत्याह ॥ अतः प्रधानविधेयं त्रिपुरापरमेश्वरी ।
 नेतस्यास्मदृशीकाचिद्विद्यादेवैशिवियते ॥ यतः
 यतामेव पुराराधयिष्यां त्रिपुरभैरवीम् ॥ त्रैलोक्यमो
 हनेत्यमकाधीदृगवान्हरिः ॥ तथा ॥ कामदे
 वोपि देवेशि महात्रिपुरसंदरीम् ॥ समा राधाभवलो
 के सर्वसौभाग्यसंदरः ॥ तथा ॥ मया धियं न स्ये ॥
 न क्रियते यापि संदरि जपं त्रिसंध्यमेतस्यास्तदेतत्
 दसिद्धये ॥ एतत्प्रसंगात्प्रति तं चक्रस्यापि व्यस्तसम
 स्ततया पूजनेन फलभेदमाह ॥ मय्यप्यपूजनादेः
 विजायते वावतिर्नरः तथैवापरकंदर्पो वासम
 ध्यांतरे च येन सर्वेण सर्वदा सर्वदेवी प्रकृतेन पार्व
 ति सायं ये त्वेवरी सिद्धि मणिमादिगुणान्विताम्
 मय्यस्य मूलत्रिकोणस्य प्रकृष्टमुष्टमचक्रनिविष्टेन
 देवी च तद्वये नैव तदपेक्षया वासस्याष्टारस्य मय्या
 मय्यवर्तिनो न वमवक्रस्यापि पूजनाद्वाक्यतित्वं च
 कामसंवेसिद्येदिति विद्याव्यस्तस्य चक्रस्य पूजनम्

जा.

वा.

इ.

॥

वा.
ने.
५८

समस्तस्य च पूजनादणिमादिसिद्धाष्टकान्विता खो
चरत्त्वसिद्धिः स्यात् निर्निबंधनमष्टकत्रयमाश्रय
तोऽपुनः कलावदभिप्रायः इतिकः कल्पिते सम
र्थ इति शिवम् ॥ चतुर्थः पटलः ॥ ५ ॥
श्रीदेव्ये सिद्धिदात्रे नमः इह व्यस्ताया समस्ताया वि
द्यायाः कथं न पद्मो माभ्यो सिद्धिः स्यादिति पाठः
लिकं संवेधमातिपेती ॥ श्रीदेव्युवाच किमित्या
ह ॥ सर्वमेव त्वया प्रोक्तं त्रिपुरातानमुत्तममू काम
तत्त्वं विषयानं मोक्षतत्त्वं त्रयं तथा इदानीं जपद्मो मा
भ्यो विधानं वदशंकर येनानुष्ठितमात्रेण मंदभा
ग्योऽपि सिद्ध्यति ॥ त्रयमिति समस्तत्वेनेत्यर्थः अत्रैव
प्रस्तुतरयिते ॥ श्रीभैरव उवाच तदेवाह ॥ शृणु दे
वि प्रवक्ष्यामि त्रिपुरा मंत्रसाधनम् जपद्मो मविधानं
तु समीहितफलप्रदम् ॥ तत्र जपविधानमेव ताव
दाह ॥ वक्रमभ्यर्च्य विधिवत्कलं परमेश्वरि मा
भ्यवाके त्वलं देवि वासु मध्यगते तवा नदुग्रे संस्थि
तो मंत्री सहस्रं यदि वा जपेत् व्रतस्थः परमेशानित
तो नंत फलं लभेत् ॥ केवलं मध्यमिति मूलत्रिकोण
रूपमेवेत्यर्थः तत्राप्यष्टमनवमवकाभ्यां मुख्यपदा
पूजनक्रमः प्रधाने हि कृते यत्नः फलवान्भवतीति
किमन्येनाश्रयेन पूजनेनेत्यभिप्रायः वासु मध्यग
तमिति वासेन वशिण्यादिदेवता एकात्मकांतरंगप

चिन्ताः

रिवासाधिकरणभूतेन समासनचक्रेण युक्तं म
 व्यगते अरमित्यर्थः एवं साष्टारं अरमेवाभ्यर्चये
 दित्याशयः तदग्र इति तस्य विभिर्विकल्पैः पूजित
 सचक्रस्य पुरस्तादित्यर्थः यदीति हेतो वाग्रहणे
 न नृनाया अपि संख्यायाः स्वीकारः तेनाशतादि
 सह संवायतो जपेत्ततो नंत फलं तमेदित्यन्वयः
 जपस्य चात्र साक्षादेवांगिते स्थितमिति दृष्ट्या तैरा
 रितमित्युल्लंघनमप्यकुर्विकल्पविकल्पनेन ॥
 अत्रैव पक्षोतरमाह ॥ ध्यातावाह्यं त्वं चक्रेत त्रयो
 परमेश्वरीम् पूर्वोक्त ध्यानयोगेन संचिंत्य जपमार
 भेत् ॥ चक्रमिति विप्रकारमपि न पस्य चात्रानेक
 रूपेणारंभरत्याह ॥ निगदेनोपांशुना वा मानसे
 नापि सूत्रे ॥ निगदेनेति सशब्देनेत्यर्थः यत्कं
 आत्मानं शरणं तेन मानसोऽसौ प्रकीर्तितः आत्मना
 श्रूयते यस्तत्तदुपांशुविज्ञानतः परेष्ट एव ति यं दे
 विसशब्दस्मादाहृतः तत्र कथं कियत्किं फलमि
 त्याह ॥ पूर्वोक्तस्याससत्रद्वौ सुदृशसत्रद्वौ विग्रहः मुक्ता
 हारमंघीयसीतवेदूर्यमणि संभवाम् प्रव्रजीवकया
 द्यात रुदातस्फटिकोद्भवाम् प्रवालपद्मरागादिर
 कचंदननिर्मिताम् ऊं ऊं मारुणकर्पूरमृगनाभिवि
 भूषिताम् अक्षमालां समाहृत्य विप्ररीकृतविग्रहः
 लक्ष्मणां जपे देवि महापापैः प्रमुच्यते ॥ पूर्वोक्तस्या

ससन्नदत्वादेवविप्ररीकृतविग्रहस्तुक्तम् आदिश
हेनशोखादेर्ग्रहणम् तेननवैवेतिनवाच्येनचम्या
यः पादमात्रभेदात् ॥ वाक्तवसिद्धिप्राधान्येभोक्ति
काः स्फटिकादिजाः वैदूर्यपद्मरागादिनानास्तस
मुद्रवाः रक्तचंदनजावापिकामनत्वप्रसादने प्र
व्रजीवकपद्मात् रुदात्तादिविनिर्मिताः निरंजन
महासिद्धिमुख्यत्वमिति ॥ तथा पुक्ताफलादिकवि
कमेकमष्टारदेवतास्वादौ श्रुतेष्टाष्टारगदेवीष्व
पिपुत्रजीवाद्यं स्फटिकप्रवातपंकजरागाद्यमथ
चक्रदेवीपुकर्तव्यमतस्तत्रसाधारणचंदनज
मित्युक्तोवाविभागेपिनवायः नचपादमात्रभेदः
श्रौतत्वाभावात् इदानीं संख्यायाः फलस्य च यथाय
थमापि कं दर्शयति ॥ ललहयेनपापानिसमजन्म
कृतामपि नाशयेविप्ररादेवीसायकस्यनसंशयः
जस्वालतत्रयं मंत्रीप्रयतो मंत्रविग्रहः पातकं नाश
येदाशुसमजन्मसहस्रजम् जस्मावियांचतुर्लतंम
हावागीश्वरो भवेत् पंचलताञ्चदरिद्रः साताद्वैश्रव
णायते जस्माच्चतुर्लतमेतस्यामहाविद्याधरेश्वरः ज
स्यैवसमलताणिविचरीमेलकं व्रजेत् अष्टलतप्र
माणंतजस्मावियां महेश्वरि अणिमाद्यष्टसिद्धीशो
जायते देवपूजितः नचलतप्रमाणंतजस्माविप्रर
संदरीम् विधिवजायते मंत्रीरुद्रमूर्तिरिवापरः ॥

रुद्रमूर्तिरुमोवास्पव्येजयति ॥ कर्ताहर्तास्वयंगो
 रितोकेप्रतिहतप्रभः नित्यं प्रमुदितोवीरस्वः
 छंदगतिरीश्वरः ॥ मवतीनिशेषः ननुनिगरा
 दीनात्रयाणोजपप्रकाराणां किमन्योन्यं कश्चिद
 स्तिविशेषो न वेत्याह ॥ निगदेन यदा जमंततं वो
 षांशुना कृतम् मानसेन महेशानिकोटिजापफ
 लंतमेत ॥ इह निगदेन यदीषत्सकृत्तद्विस्त्रिंसा
 थकेन जमंतकृतं तावन्मात्रं फलंतमेदित्यर्थः ।
 यद्वा षांशुनाप्याजमंतकृतं निगदापेतया लत
 ग्राणं फलंतमेत पंचमानसेनाप्याजमंकोटिग
 णमित्युत्तरोत्तरमेषामस्त्यक्तर्षः इति तात्पर्यार्थः ।
 देशभेदेनापि जपस्वविशेषमाह ॥ यत्र वा कुत्रचि
 देशे लिङ्गं वै पश्चिमाशुखम् स्वयं भूवाणं लिङ्गं वा ।
 इतरदापि सत्रं ते तत्र स्थित्वा जपेत्तत्त्रिप्ररीकृत
 चिग्रहः ॥ इतरदिनि सिद्धादिप्रतिष्ठितं ग्रनेकप्रका
 रं ॥ पश्चिमाभिमुखं लिङ्गं योनिस्थं परिकीर्तितम् रु
 द्रेथि विंडं संस्थानं स्वयं भूवाणं वाचकम् इतरद्वा न
 रातस्थमित्यादिकेन प्रकारं नेकेषां गतेषु स्तीनि
 सावधानैर्योगिभिः स्वयमेव यावदनुभवं यथा रुचि
 ततपवाभूत्सम् व्याख्यातं च वरुणशोभैर्यथा कथं चि
 दिति रोमं प्रायेऽनुरते द्वावर्णने डराग्रहेनास्माकं
 मुभिनिवेशश्चास्ताम् पंचकिंसादित्याह ॥ ततो भव

न्य-

वा.
ने.
६.

60

निदेवेशिभैलोकतोभकोनरः ॥ एवमेतदुपसंहर
स्त्रोमविधानमाह ॥ एवंतपेयथाशक्तिक्रमादौसा
धकोतमः होमं ऊर्वादशोशेनकेनकथमित्याह ॥
ऊसमेव्रल्लहृत्तजेः ऊसंभऊसमेवपिप्रिमधैर्य
याविधि ॥ ब्रह्महृत्तोयातिकः पलाशादिः त्रिमधिति
शर्कराचुतं पयस्यादिनेकप्रकारं स्वयंभूऊसमेरि
तिपादेवमेरित्यर्थः यथाविधीति तत्रवत्पमाणाऊं
गृहकमध्यादेकंऊंउपरदृष्ट्यावतोकास्रेणसंप्रो
त्तोदित्वसंसेच्यसंऊतोपतिप्रचतष्यथमत्तवाटे वा.
चप्रकल्प्यवत्रीकृत्यतेतः पुंजमयैः ऊशैरेतर्वहिरा,
स्त्रायनेविद्यांथमेवतासवामादिशक्तित्रयंन्यस्या,
भ्यर्चयेत् ततश्चतुष्पाद्यंतस्त्रिकोणमभिध्यात्तामाया
वीजेनोविकामाहूयासनोपरित्यस्यसंप्रत्याग्रिमानी
यसंप्रोत्तामनीकृत्यसंप्रत्यश्चक्रवर्धुत्वासव्यापसव
क्रमेणत्रिराधुम्यतघोनोप्रतिष्पतघोनिमो एणसंप्रो
त्तदेभैराक्षाघात्रिप्रत्वात्पत्वातामुद्राप्रदर्शयगर्भाधा
नपुंसवनसीमेंतोत्रयनजातकर्मनामकरणसंग
विधयेवैकारुत्याहत्वास्ववामतः शवशक्तितया
दर्भोपयेपोमुद्रावेत्यापितोस्त्रक्त्वौआमादिहोम
द्वयजातंचार्चपात्रविभुत्पोतणेनैवसंस्कृत्यसंस्कार
प्रणयप्रणीदत्वाग्नेमीतरेविस्रयकामाग्नौसंवचकं
संप्रत्यसमग्रमेवऊंउवक्तिवक्रतयाविभाच्यहोमंऊ

वा.

स्त्रि.

समाना ।

यादिति विधीति समानतंत्रोत्तरोक्तं विधिमुत्तुक्तं
मेत्यर्थः ॥ एवं कृते किं स्यादित्याह ॥ ततो भवति विधेयं
महाविघ्नो वधान्तो सर्वकामप्रदा देवि मुक्तिमुक्ति
फलप्रदा ॥ ऊत्र चैतत्कुर्यादित्याह ॥ योनि ऊं दे भगो
केवावर्तते वार्ध चंद्रके नवत्रिकोणचक्रे वा चतुरश्रे
एव च ॥ भगो करति मश्रे नवत्रिकोणचक्र इति स
माहारे द्वे द्वेः मश्रे चक्र इत्येवमेव नवे के नैव ।
ऊं दे न हो म संपत्तिरिति किमुष्टानां निर्देशो नैत्याह ॥
योनि ऊं दे भवेद्वाग्मी भगो के कृष्टि रुतमा वर्तते तत्र
भवेत्तत्सीर्य चंद्रे त्रयंत मेत् नवत्रिकोण ऊं दे तत्र
चरतं प्रपद्यते चतुरश्रे भवेच्छान्तिर्तत्सी प्रष्टि रोगता
पद्मां के सर्व संपत्तिरुच्चिरा देव जायते चक्रं एकोण
सुभगे समीहित फलं तमेत् ॥ एवं हो म इत्यभेदा
दपि फलभेदो भवेदिति ॥ मलिका मातली जाती प्र
ष्टि रान्ज परिस्रतेः ऊतैर्भवति वागीशो मूकोपि परा
मेश्वरि करवीरज प्रष्टाणि आज्ञा मुक्ता निषावति कृ
त्वा कर्षयते मंत्री ख भूपाता तयोधितः चंद्रकस्तुरि
का मिश्रं कृत्वा ऊं ऊ ममीश्वरि कृत्वा के दय सो भाग्या
त्सो भाग्याधिको भवेत् पंचकं पाटलादीनि कृत्वा वै
श्रियमाप्नुयात् श्री विं ड मृगं वा पिकर्षं सरसं धुत
म् कृत्वा परं परं दीणां देवि विदो भवो भवेत् कृत्वा प
लं विमयं कं कृत्वा स्तुता महेश्वरी मृत्वे चरो जायते रे

वा.
तं.
६१

विगतानक्तं च तद्यथे तदादपि मधुदीरमिश्रां ह्याजा
नहेम्यरि कृतानवाधते रोगैः कालमृत्युमयादिभिः ॥
चतुष्पद्येनक्तं गत्वा त्रिमधुक्तं कृत्वा महेष्मरी स्मत्वा पले
कृत्वा खेचरो जायते इत्यन्वयः इह भावार्थः संप्रदायार्थो
निगमार्थश्च कौलिकः तथा सर्वरहस्यार्थो महातन्त्रा
र्थपवच पवमेतन्महेशानिषद्विधं पारमेश्वरम् व्या
ख्यानं सर्वतंत्राणां पारंपर्येण लभ्यते इत्याद्युक्तं व्या।
ख्यानं प्रतिपदं षोढाक्रियमाणं ग्रंथविस्तरादानमा
त्रफलमिदानीं तात्पर्यमात्रगत्योच्यते तथा हि भावा-
र्थस्तावत् यत्र यारग्विवक्षितमन्तरार्थमात्रं स पवच
वास्तवेष्वात्मज्ञानादिप्रतिपादनपरतया महो बोधर
पः शिववाक्काविसंवादितामाददानो गुर्वीद्यनवा
तीतः संप्रदायार्थः इत्युच्यते यथात्मा ज्ञातव्यो मंतव्य
इति सहस्रदिभातो यमात्मेति च इदं च द्विविधमपि व्या
ख्यानं वर्णाद्यात्माणां बोधार्थं कथं ^{तम} इत्येनामचात्र सह
दिभातत्वादेव सातत्येनावभासमानशिवैकरूपस्या
त्मनो ज्ञात्रेकरूपताज्ञानव्योयमित्यादित्तो योदित इदं
तापरामर्शो भवितुमर्हतीति स पवस्वातंत्र्यामुक्तमा
ख्यानं स्वातंत्र्यादहयात्मनः प्रभुरीशादिसंकल्पेर्मिमा
यव्यवहारयेदित्यादिरीत्या प्रमात्रेकरूपतामुपरित्य
जत्रापि स्वात्मनि प्रमेयतामवभासयति येनैव पराम
शतामुद्बोद्धुमुत्सह्यत इति भाव्यतामवलंबमानः शि

कोयमितिगुर्वादिभेदविभिन्नस्यपुद्गलान्नो गोचरता
 मियादित्पारतयानिगर्भशब्दव्यपदिष्टोयेततीयः
 प्रकारः ॥ एवमात्मैव सर्वभावेऽस्यरन्निर्देतविह
 पुः अनिरुद्धेष्टाप्रसरः प्रसरदक्रियः शिवश्चित्तथा
 स्वात्मैव सर्वजन्तनामेक एवमहेम्वरः विश्वरूपोह
 भिदमित्युत्तरासर्षहृदितरत्नादिश्रीमत्सर्वगुर्वादि
 एहस्यैवेविध्यात्मासर्वास्तपरिमितात्मसंवेदनज्ञा
 त्वास्तुपिदशापरारंपराममयप्रकाशात्मकसंवि
 निमात्ररूपतयापरामृश्यमानः प्रयत्नेविनापिशि
 वएवपरसहजमेवमयमासादयेदित्ययंजलमात्म
 त्वरूपेणत्वात्मरूपेजलेभावात्कोलिकशब्दव्यपदे
 श्यश्चतर्थइत्येतदपिप्रकारद्वयंविकल्पसंस्क्रिया
 रूपतयाशाक्तोपायात्मकम् एवमप्यत्रेवयथाय
 येपरप्रकर्षधारयिरोहान्न तनःस्फुटनमोदारता
 रूपपरिहृतिता संविदभ्येतिविमलमविकल्पस्वर
 पतामित्यादिदृशास्यएवात्मासाताकारलक्षणम्
 विकल्पात्मकंप्रत्ययंययादिति अतजनासंवेद्य
 त्वादहस्यशब्दाभिहितः भवोपायात्मापंचमः एव
 मयतोपिभावनावलात्परोकाष्टामपितिहस्यपि
 पिंडेसदसदादिसकलकलनाकलंकोन्मुक्तसंवि
 तात्रमयीसिद्धिमासादयन्वरः स्फुरद्वपमपिभाव
 मेडलेतेषामिदं समाभातिसर्वतोभावमंडलम् ७

वा.
ते.
८२

रस्यमेव संविनिभेरवाग्निविलापितमित्याशुक्तस्वतः
पपरमायमयतामास्थितः सर्वतएवानन्यापेक्षाम
वभासते इति व्याख्यातायाः स्थितेरुपरिवर्तित्वादः
नत्यातिशायतया चापरमतत्त्वार्थशब्दपरामृष्टः बहु
रिति ॥ यदागमः ॥ अतर्थादिभावार्थः केवलः प
रमेश्वरि संप्रदायो महाबोधरूपो गुरुमुखस्थितः ॥
निगर्भोपि महादेवि शिवगुणात्मगोचरः कौलिकः
त्वात्मसंविनिगुणसंविनिपूर्वकः रहस्यार्थो महागु
मः सद्यः प्रत्यक्षकारकः महापरमतत्त्वार्थः परमा
त्मवदास्थितः शिवगुणात्मसंवादरूपेणाध्यातवमा
सकः निरस्तसर्वसंकल्पविकल्पस्थितिपूर्वकः वि
द्यापीठनिबोधसंस्थितः पिंडसिद्धिदरुणि यथावप्रा
यशः सर्वत्रैव संभवेयि एकपवह्निर्वाद्यार्थो वाह्यः
शास्त्रेषु तन्मते शास्त्रालंकारसारोक्ति संस्कारवना
त्मकः भावार्थः संप्रदायश्च द्विकशास्त्रेषु तन्मते भावा
र्थः संप्रदायार्थो निगर्भार्थश्च कौलिकः तथा सर्वरह
स्यार्थस्तत्राणामेव रूपिणाम् भावार्थः संप्रदायार्थो

५

निगर्भार्थश्च
कौलिकः

तथासर्व
स्यापी

महातत्त्वार्थ एव च महात्तानां वेदेष्वङ्गं तत्रैव पार्व
तीत्यादिना प्राप्यान्नाभिप्रायेणातत्र तत्र नैयत्येनावस्था
नमुक्तमित्यलं अनुत्मीलितमार्गोत्मीलनचापलेन
तदेवमेतद्यथा संभवंतत्र तत्र स्वयमेवाहम् य
त्वनरत्नेस्तमसस्तवणाकलाजन्मायेन तत्र भावार्थः

५

शिववाह्यार्थसंगदे महागुरुमुखस्थितः भावार्थः संप्रदायार्थो निगर्भार्थश्च कौलिकः
व्याख्यातं त्रिविधं देवि त्रिकशास्त्रेषु तन्मते ॥ ८ ॥

संप्रदायार्थनिगर्भात्सोतनिकेभ्यः प्रदर्शयते ते।
शुचिभावाद्यं प्राच्या अस्मत्समानकालीनाश्ववह
वोविस्तरतः कृतप्रमाश्रयसमुचितप्रक्रियोत्तर
मात्रदिशालेशेनप्रकाश्यतश्चदेशाननुगुणं प्र
तिज्ञायकोलिकार्थरहस्यार्थतत्त्वार्थास्तसामरस्य
मयस्वात्मसंविनिनिबंधनतया सद्यः प्रत्ययकारा
कतया विकल्पविलयाथायित्वेव भगवता प्रति
पादिताश्चो न शब्देरेव शब्दान्वाख्यायवमहाप्र
भुभिः केषां चिदपश्चिमुज्ज्वलानां सुखपरम्परवरहा ये
सि प्रकाशनीया इति स्तुतिपिनिवेशमहाप्रत्य
वाये प्रवर्तते इति क्वचित्तदंतैरानिनिबंधनमेतन्ना
ममात्रं चाभिहितं तत्सर्वमनवबोध्यप्रच्छादनपरं
गुरुप्रबंधरस्यभांकारमात्रमेवेत्सुपरम्परातिशि
वम् ॥ पंचमः पटलः ५ ॥ अत्रिन्विन्विनिय
तं कृतश्च न कृतश्च न यथा गुरुमुत्वं किंचिदेतद्व्याकृ
तमत्यकम् सर्वतः कष्टदृष्टिदृष्टार्थवर्त्मना के
न तावन्निमित्तेन कैरप्येतद्विवेचितम् पितृपिता
महकल्पितकल्पनारसमहोदधिमात्रकदाशया
विहृतमप्यपरैर्न यथार्थतां श्रुतवह्निष्कृतबुद्धिता
यागतम् ॥ अतः ॥ श्रीमद्गुरुवरादेतदवधार्य यथा
र्थतः मया न परयेनैवं किंचिदेतत्प्रपंचितम् तत्त
एसावधातव्यमत्र सद्भिरवतया अविचार्यैव वक्त

वा.
नं.
५३

63

द्योनदोषोनगुणः प्रनः ॥ इति श्रीजयरथकृतं श्री
वामकेश्वरमतविवरणं संपूर्णं सिद्धिमस्तु ॥

